

திராவிடர் விடுதலைக் கழக மாத இதழ்
செப்டம்பர் 2018 / ரூ.20
www.dvkeriyar.com
nimirvomdvk@gmail.com

ஆசிரியர் குழு
கொளத்தூர் மணி
விடுதலை இராசேந்திரன்

அலுவலக நிர்வாகம்
சூலூர் பன்னீர்செல்வம்
இரா.செந்தில்
ந. அய்யனார்

இதழ் வடிவமைப்பு
வெல்கின் கணினி

அலுவலக முகவரி
95, டாக்டர் நடேசன் சாலை
அம்பேத்கர் பாலம்
மயிலாப்பூர், சென்னை 600 004
தொலைபேசி எண்:
044-24980745

அனைத்துத் தொடர்புகளுக்கும்
இரா. உமாபதி
72992 30363

பெண் விடுதலைக்கு வலிமை சேர்க்கும் தீர்ப்புகள்

பார்ப்பனியம் கட்டமைத்த ஜாதி அமைப்பை வாழ்வியல் போக்காக நிலைநிறுத்தி வரும் இரண்டு முக்கிய நிறுவனங்களாக 'குடும்பம்', 'திருமணம்' என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இந்த இரண்டு நிறுவனங்கள் முற்றாக ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்பது நடைமுறைக்கும் எதார்த்தத்துக்கும் சாத்தியமானதல்ல என்றாலும், இந்த நிறுவனங்களின் 'இறுக்கம்' தளர்த்தப்பட்டாக வேண்டும் என்பதில் முற்போக்கு சிந்தனையாளருக்கு கருத்து மாறுபாடு இருக்க முடியாது. வேறு மொழியில் கூற வேண்டுமானால் 'குடும்ப - உறவுகள்' - திருமண உறவுகளிடையே நிலவும் 'ஜாதியம்' நீக்கம் பெற்று இந்த அமைப்புகள் ஜனநாயகப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

பெண் விடுதலைக்கான தத்துவத்தை 'பெண் ஏன் அடிமையானாள்?' நூல் வழியாக அறிவுப் பெட்டகமாக சமூகத்துக்கு வழங்கிச் சென்றிருக்கிற பெரியார், பெண்ணடிமையைக் காப்பாற்றும் இந்த நிறுவனங்கள் மீது கேள்வி எழுப்புகிறார்.

இந்த திசை வழியில் உச்சநீதிமன்றம் வழங்கியுள்ள இரண்டு தீர்ப்புகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. ஒன்று இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தில் இடம் பெற்றிருந்த காலாவதியாகிப் போன 377ஆவது பிரிவை உச்சநீதிமன்றம் நீக்கியிருப்பதாகும். இதன் மூலம் வயதுக்கு வந்த எவருக்கும் அவர்களுக்கான உடல் உறவு, அவரவர் 'விருப்புத் தேர்வுக்கு' உட்பட்டது. அதில் சட்டங்கள் குறுக்கிட முடியாது என்று உச்சநீதிமன்றம் கூறியிருக்கிறது. ஒரு ஆண் - ஆணுடனோ, பெண் - பெண்ணுடனோ உறவுகளைத் தேர்வு செய்து கொள்ளும் உரிமை சட்ட அங்கீகாரம் பெற்றுள்ளது.

தீர்ப்புகள் வந்து விட்டதாலேயே அவை சமுதாயத்தின் நடைமுறையாக மாறிவிடப் போவது இல்லை என்பது உண்மைதான் என்றாலும், 'பெண் - ஆண்' குடும்ப உறவு - பிள்ளைப் பேறு - திருமணம் என்ற சமூகம் திணித்த கலாச்சார மரபுகளின் மீறலுக்கும், 'பெண் விடுதலை - ஜாதி மறுப்பு'க்கான பாதை நோக்கிய பயணத்துக்கும் இந்தத் தீர்ப்பு வழி திறந்து விட்டிருக்கிறது என்று கூற முடியும்.

மற்றொரு தீர்ப்பு, 1971இல் சேலத்தில் பெரியார் நடத்திய மூடநம்பிக்கை ஒழிப்பு மாநாட்டில் தீர்மானமாக வலியுறுத்திய இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் 497ஆவது பிரிவை நீக்கம் செய்வதாகும். ஒரு மனைவியை கணவனின் 'உடைமையாக' நிலைநிறுத்தும் இந்தப் பிரிவு உச்சநீதிமன்றத்தால் நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கணவன், தனது மனைவியை 'விபச்சாரம்' செய்ய அனுமதித்தால் அது குற்றமாகாது; மாறாக பெண் தன்னிச்சையாக வேறு ஒருவருடன் உறவு கொண்டால் குற்றம் என்ற பாகுபாட்டை இந்தத் தீர்ப்பு நீக்கி, பெண்ணின் பாலுறவு சுதந்திரத்தை உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறது.

விவாகரத்துச் சட்டம் இருப்பதாலேயே திருமணங்கள் அனைத்தும் விவாகரத்துக்கு உள்ளாக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறிட முடியாது. விவாகரத்து பெண்களுக்கான ஒரு பாதுகாப்புக் கவசம். அதேபோல் பெண்களின் பாதுகாப்புக்கான கவசமாகவே இந்த இரண்டு தீர்ப்புகளையும் அணுக வேண்டும். 'பெண் ஏன் அடிமையானாள்?' நூலில் பெரியார் முன் வைத்த பெண் விடுதலைக் கருத்துகளின் நீட்சியாகவே இந்தத் தீர்ப்புகள் வந்திருக்கின்றன. பெண்கள் மீது மதம் திணித்த அடிமை விலங்குகளும் 'மனுதர்மத்தின்' மனித விரோத கோட்பாடுகளும் இத் தீர்ப்புகளால் சம்மட்டி அடி வாங்கியிருக்கின்றன.

“பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு
90 சதவீத இடஒதுக்கீட்டை
ஆதரித்தார் காந்தி.”

கிங்கிரிசில் கதர்போர்டு தலைவராக பெரியார் இருந்த காலத்தில் அது தொடர்பான பதவிகள் பார்ப்பனர்களுக்கே வழங்கப்படுவதை எதிர்த்து அனைத்து சமூகத்தினருக்கும் பகிர்ந்தளிக்கும் முயற்சித்தார். போர்டு செயலாளராக இருந்த சி.ஆர். சந்தானம் ஒரு பார்ப்பனர். கதர்போர்டு முழுவதையும் பார்ப்பனர்களையேக் கொண்டு குவித்தார். இதற்கு ராஜாஜி எனும் இராஜகோபாலாச்சாரியும் உடந்தை. கருநாடக மாநிலத்திலுள்ள பெல்காமில் கங்கிரிஸ் மாநாட்டின்போது இது குறித்து காந்தியாரிடம் புகார் போனது. 1924ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 24, 27 தேதிகளில் இந்திய தேசிய கங்கிரிசின் 39ஆவது மாநாடு பெல்காமில் நடந்தது. மாநாட்டின் தலைவர் காந்தி. காந்தி தலைமை தாங்கிய ஒரே

கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும். காந்தியார் பிறந்த நாள் நினைவாக அந்த உரையாடலை ‘நிமிர்வேம்’ பதிவு செய்கிறது.

“மகாத்மாவிடமிருந்து இந்தப் பார்ப்பனர்களின் யோக்கியதை நன்றாய்த் தெரியும் என்பதற்கு நாம் ஒரு உதாரணம் சொல்லுவோம். பெல்காம் காங்கிரிசின்போது மகாத்மாவிடம் நாம் பேசிக் கொண்டிருந்த சமயம் அதாவது கதர்போர்டு சம்பந்தமாக அதிலுள்ள உத்தியோகங்கள் மிகுதியும் பார்ப்பனர்களுக்கே கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்கிற காரணத்தால் நமக்கும் கதர்போர்டு காரியதரிசி என்கிற முறையில் ஸ்ரீமான் கே. சந்தானம் அவர்களுக்கும் அபிப்பிராயபேதம் ஏற்பட்டு விட்டது. இதில் ஸ்ரீமான் இராஜகோபாலாச்சாரியார் ஸ்ரீமான் சந்தானத்திற்குப் பக்கபலமாயிருந்தார். இது விஷயமாய் எங்களுக்குள் ஒரு முடிவும் ஏற்பட இடமில்லாமல் போகவே கடைசியாக

பெல்காமில் பெரியார்-காந்தி-ராஜாஜி உரையாடல்

கங்கிரிஸ் மாநாடும் இதுதான். பெரியாரும் இந்த மாநாட்டுக்குச் சென்றிருந்தார். பெரியாருக்கும் சந்தானத்துக்கும் பார்ப்பனர் ஆதிக்கப் பிரச்சினையில் உருவான மோதலில், சந்தானம் பதவியிலிருந்து விலக முன் வந்தார். அப்போது பெல்காமில் நடந்த சந்திப்பு இது. இது குறித்து ‘குடிஅரசு’ ஏட்டில் (6.9.1927) காந்திக்கும் தனக்கும் நிகழ்ந்த உரையாடலை பெரியாரே எழுத்து வடிவில் பதிவு செய்திருக்கிறார். பெரியாருக்கும் காந்திக்கும் இடையே பெங்களூரில் நிகழ்ந்த சந்திப்பை ஏற்கனவே ‘நிமிர்வேம்’ பதிவு செய்திருக்கிறது. இது பெல்காமில் நடந்த சந்திப்பு. அப்போது ராஜாஜியும் சங்கர்லால் பஸ்கர் என்பவரும் உடனிருந்தனர்.

பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு பதவிகள் வழங்குவதில் உள்ள நியாயத்தை ஏற்றுக் கொண்ட காந்தியார், அது 90 சதவீதம் அளவுக்கு இருக்க வேண்டும் என்று கூறுவது மிகவும்

காரியதரிசி ஸ்ரீமான் கே. சந்தானம் அவர்கள் ராஜினாமாக் கொடுத்துவிட்டார்.

ராஜினாமா கொடுத்து விட்டதோடு (சும்மா இராமல் இந்த ராஜினாமாவை மகாத்மா தகவலுக்கு கொண்டுபோய் ஸ்ரீமான் சந்தானத்தின் ராஜினாமாவைப் பின் வாங்கிக் கொள்ளும்படி செய்ய மகாத்மாவையும் தூண்டப்பட்டது) மகாத்மா நம்மைக் கூப்பிட்டு ஸ்ரீமான் சந்தானம் ஏன் ராஜினாமா கொடுத்தார்? என்று கேட்டார்.

நான் (பெரியார்) கதர்போர்டு சம்பந்தமான உத்தியோகங்களைப் பெரிதும் பார்ப்பனர் களுக்கே அவர் கொடுப்பதால் அதன் தலைவர் என்கிற முறையில் பார்ப்பனரல்லாதாருக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்பதாகச் சொன்ன தனால் அவருக்குத் திருப்தியில்லாமல் அவர் ராஜினாமாவைக் கொடுத்து விட்டார் என்று சொன்னேன்.

மகாத்மா : இது ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரி யாருக்குத் தெரியாதா ? என்றார்.

நான் : இது விஷயத்தில் அவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றுதான் என்று சொன்னேன்.

மகாத்மா : அப்படியானால் உமக்கு ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியாரிடம் கூட நம்பிக்கை இல்லையா என்றார்.

நான் : பார்ப்பனர்களுக்கு அவர்களிடம் இருக்கும் நம்பிக்கை அவ்வளவு எனக்கு அவரிடம் இல்லை என்று சொன்னேன்.

மகாத்மா : அப்படியானால் பார்ப்பனர்களிடத் திலேயே உனக்கு நம்பிக்கை யில்லையா என்றார்.

நான் : இந்த விஷயத்தில் நம்பிக்கையே

நான் : மகாத்மா கண்ணுக்கே ஒரே ஒரு யோக்கியமான 'பிராமணன்' மாத்திரம் தென்பட்டு இருக்கும் போது என் போன்றவர்கள் கண்ணுக்கு எப்படி தென்படக் கூடும் என்றேன்.

மகாத்மா: (வேடிக்கையாய் சிரித்து விட்டு) மறுபடியும் ஸ்ரீமான் சந்தானம் ராஜினாமாவை வாபஸ் பெற்றுக் கொண்டு காரியதரிசி வேலை பார்க்கக்கூடாதா என்று என்னைக் கேட்டார்.

நான் : நன்றாய்ப் பார்க்கலாம் எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு சரி பகுதி அதாவது 100-க்கு 50 உத்தியோகமாவது கொடுக்கப் படவேண்டும் என்றேன்.

(ஸ்ரீமான் பாங்கர் - ஆச்சரியப்பட்டு 100-க்கு 50 வீதம் போதுமா? அது கூடவா இப்போது கொடுக்கப்பட வில்லை என்கிறீர் என்று கேட்டார். நான் 'ஆம்' என்றேன்.)

சங்கர்லால் பாங்கர்: ஸ்ரீமான் இராமசாமி நாயக்கர் 100 க்கு 50 போதும் என்கிறாரே இது என்ன அதிசயம் என்றார்.

மகாத்மா : நான் ஒருபோதும் சம்மதியேன். 100-க்கு 90 கொடுக்க வேண்டும்.

நான் : 100-க்கு 50 கொடுப்பதாய் தீர்மானம் போட முடியாது என்கிறவர்கள் 100க்கு 90 கொடுப்பதெப்படி? என்றேன்.

மகாத்மா : தீர்மானம் போடவேண்டும் என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. ஆனால் 100-க்கு90 கொடுக்க வேண்டியது கிரமம் என்று சொல்லுவேன் என்று சொல்லிவிட்டு, ஸ்ரீமான் சந்தானத் தைப் பார்த்து பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு உத்தியோகம் கொடுப்பதில் உமக்கென்ன ஆட்சேபணை என்று கேட்டார்.

சந்தானம் : எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. ஒருவரும் வருவதில்லையே நான் என்ன செய்யட்டும் என்று சொன்னார்.

உண்டாவதில்லையே என்றேன்.

மகாத்மா : அப்படியானால் உலகத்திலேயே நல்ல பார்ப்பனர் இல்லை என்பது உமது அபிப்பிராயமா என்றார்.

நான் : என் கண்ணுக்குத் தென்படுவ தில்லையே; நான் என்ன செய்யட்டும் என்றேன்.

மகாத்மா : அப்படிச் சொல்லாதீர்கள். நான் ஒரு நல்ல பார்ப்பனரைக் கண்டிருக்கிறேன். அவர்தான் கோக்கலே. அவர் தன்னை 'பிராமணன்' என்று சொல்லிக் கொண்டதே கிடையாது, யாராவது அவரை 'பிராமணன்' என்று கூப்பிட்டாலும், மரியாதை செய்தாலும் ஒப்புக் கொள்ளாத தோடு உடனே ஆட்சேபித்துத் தனக்கு அந்த யோக்கியதை இல்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டுவார்.

மகாத்மா : என்னைப் பார்த்து என்ன நாயக்கர் ஜீ? யாரும் வருவதில்லை என்கிறாரே என்ன சொல்லுகிறீர்?

நான் : அது சரியல்ல. ஏன் வருவதில்லை என்பதற்கே காரணம் வேண்டும். முதலாவது வேலை கொடுக்க வேண்டும். வேலை கொடுத்து அவனை மரியாதையாக நடத்த வேண்டும். இந்த இரண்டு காரியம் நடந்தால் எவ்வளவோ பேர் வேண்டுமானாலும் கிடைப்பார்கள்.

மகாத்மா : அப்படியானால் இனிமேல் உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்கும் அதிகாரம் நீங்கள் வைத்துக் கொள்ளுகிறீர்களா?

நான் : ஸ்ரீமான் சந்தானம் முடியாதென்றால் நானே பார்த்துக் கொள்கிறேன்.

மகாத்மா : ஸ்ரீமான் சந்தானத்தைப் பார்த்து இனி உத்தியோகஸ்தர்கள் நியமனத்தை நாயக்கரிடம் விட்டு விடுங்கள் என்றார்.

சந்தானம் : எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. (ஸ்ரீமான் இராஜகோபாலாச்சாரியார் குறுக்கே தலையிட்டு அது முடியாத காரியம். ஏனென்றால் யார் வேலை வாங்குகிறார்களோ அவர்கள்தான் வேலைக்காரரை நியமிக்க வேண்டும். அப்படிக்கில்லாமல் ஒருவர் நியமிப்பதும், ஒருவர் வேலை வாங்குவதுமாயும் இருந்தால் வேலை நடக்காது என்றார்.)

மகாத்மா : உடனே (சிரித்துக் கொண்டு) நாயக்கர் சொல்லுவதில் ஏதோ உண்மை இருக்கும்போல் தோன்றுகிறது. இப்போது நான் காங்கிரஸ் பிரசிடெண்டு, ஸ்ரீமான் ஜவஹர்லால் நேரு காரியதரிசி, நான் நியமித்த ஆளைக் கொண்டு ஜவஹர்லால் வேலை வாங்க முடியாவிட்டால் நானாவது குற்றவாளியாக வேண்டும்; அல்லது ஜவஹர்லாலாவது குற்றவாளியாக வேண்டும். நியமிக்கப்பட்ட

ஆளிடம் குற்றமிருக்க நியாயமில்லை. சர்க்காரில்கூட நியமிப்பவர் ஒருவர், வேலை வாங்குபவர் ஒருவர். அப்படியிருக்க அதில் எங்கேயாவது வேலை வாங்குபவர் நியமிக்காததால் வேலைக்காரர்கள் சரியாய் நடக்கவில்லை என்று ஏற்பட்டிருக்கிறதா? என்று கேட்டார்.

சிராஜகோபாலாச்சாரியார்: வகுப்புப் பிரிவினை பார்த்தால் போதுமான வேலை நடக்க வேண்டாமா? தகுதியும்கூட பார்க்க வேண்டாமா? என்றார்.

மகாத்மா : நாயக்கர் அதையும் பார்த்துக் கொள்வார் என்றே நினைக்கின்றேன். அப்படி பார்ப்பனரல்லாதாரை நியமித்ததன் மூலம் ஏதாவது வேலைகள் கொஞ்சம் கெட்டுப் போனாலும் குற்றமில்லை. இரண்டு காரியங்களும் நடக்க வேண்டியது தான். அதாவது **கதர் விஷயம் எப்படி முக்கியமானதோ அது போல வகுப்பு அதிருப்திகளும் நீங்க வேண்டியதும் மிக முக்கியமானது.** ஆதலால் கதர்போர்டு சம்பந்தமான உத்தியோக நியமனம் நாயக்கர் கையில் இருக்கட்டும் என்று சொன்னார்.

பிறகு எல்லோரும் சரி என்று ஒப்புக் கொண்டதாக அவருக்கு ஜாடை காட்டிவிட்டு வந்து விட்டோம். பிறகு எப்படி எப்படியோ பாடுபட்டு கதர் ஆதிக்கம் முழுவதும் தங்கள் கைக்கே வரும்படியாக பார்ப்பனர்கள் செய்து கொண்டார்கள். அதைப்பற்றி நமக்கு கவலை இல்லை. நாமும் கொஞ்சமும் லட்சியம் செய்யாமல் கதருக்கு எவ்வளவு உழைக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு உழைத்தோம்; உழைத்துக் கொண்டுமிருக்கிறோம். எனவே மகாத்மா காந்தி இவர்களை சரியானபடி அறிந்து கொள்ளவில்லை என நாம் நினைப்பது தப்பு என்றே சொல்லுவோம்.

‘குடி அரசு’ 06.03.1927

(குறிப்பு: சங்கர்லால் பாஸ்கர், ‘சுதந்திரப்’ போராட்ட வீரர். தொழிற்சங்கத் தலைவர். காந்தி நடத்திய ‘எங் இந்தியா’ பத்திரிகையின் அதிகாரபூர்வ ஆசிரியர்-பதிப்பாளர்.)

ஈ மகாலத்தின் மிக முக்கியமான இயக்குநர் களில் ஒருவரான பெலா டார் எடுத்த அற்புதமான திரைப்படம் ‘வெர்க்மைஸ்டர் ஹார்மனிஸ்’. இதன் தொடக்கக் காட்சி ஒரு மது விடுதியில் தொடங்குகிறது. படத்தின் இளம் நாயகனான யானோஸ் வலுஸ்கா தனது மூன்று நண்பர்களை வைத்து சூரியன், பூமி, நிலவு நடனத்தை நிகழ்த்துவார். சூரியன் போன்று ஒருவர் நடுவில் நிற்க இன்னொருவர் பூமியின் வேடத்தில் தன்னைத் தானே சுற்றிக்கொண்டு சூரியனையும் சுற்றுவார். பூமியை நிலவு பாத்திரத்தில் ஒருவர் தன்னைத் தானே சுற்றிக்கொண்டு பூமியைச் சுற்றுவார். ஆக, நிலவு மனிதர் ஒரே நேரத்தில் பூமியையும் சூரியனையும் சுற்றுவார். இந்த அறிவியல் விளக்கம் ஒரு அற்புதமான நடனம்போல் படத்தில் அமைக்கப் பட்டிருக்கும். இந்தக் காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது அருகிலிருந்த என் நண்பர் கேட்டார், “சூரியன் பாத்திரத்தை ஏற்ற நபர்

வருகிறது’ என்ற கோட்பாட்டுக்கு 16ஆம் நூற்றாண்டில் அடியெடுத்துக் கொடுத்தார். பேருந்தில் ஜன்னலோரம் அமர்ந்திருக்கும் குழந்தை சாலையோரம் உள்ள மரங்கள்தான் ஓடுகின்றன என்றும், பேருந்து அப்படியே இருக்கிறது என்றும் நம்புவதைப் போல அதுவரை மனிதர்கள் ‘சூரியன்தான் பூமியைச் சுற்றிவருகிறது’ என்று நம்பிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

‘சூரியனைத்தான் பூமி சுற்றுகிறது’ என்ற கருத்து கடந்த நான்கு நூற்றாண்டுகளாக நன்றாக நிறுவப்பட்டுவிட்டது. ஆனால், ‘சூரியனும் சுற்றுகிறதா, அப்படியென்றால் எதைச் சுற்றுகிறது?’ என்ற விஷயம் மட்டும் அறிவியலாளர்களைத் தாண்டிப் பொது மக்களுக்கு இன்னமும் அறிமுகமாகாத ரகசியமாகவே உள்ளது. இன்னும் சொல்லப்போனால் இந்தக் கேள்வியே பெரும்பாலானோருக்கும்

பூமி சூரியனை சுற்றுகிறது என்றால் சூரியன் எதைச் சுற்றுகிறது?

அப்படியே இருக்கிறாரே. உண்மையில் சூரியன் அசையாமல் இருக்கிறதா, அல்லது சுற்றுகிறதா?”

கொஞ்சம் தலைசுற்றவைக்கும் கேள்விதான்! நாம் எல்லோரும் தோற்றத்தை நம்பி வாழ்பவர்கள்; எதையாவது பற்றி புகார் கூறினால், “நீ கண்ணால் பார்த்தியா?” என்று கேள்வி கேட்பவர்கள். ஆனால், கண்ணால் பார்ப்பதுவும் முழு உண்மையாக இருக்காது என்பதற்கு பூமி, சூரியனின் சுழற்சிகளையும் கூட நாம் சான்றாக எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

கோப்பர்நிக்கஸின் கண்டுபிடிப்பு

வெகு காலம் வரை சூரியன்தான் பூமியைச் சுற்றிவருகிறது என்று மனிதர்கள் நம்பினார்கள். போலந்தைச் சேர்ந்த கோப்பர்நிக்கஸ் என்ற அறிவியலாளர்தான் ‘பூமியைச் சூரியன் சுற்றவில்லை. பூமிதான் சூரியனைச் சுற்றி

எழுவதில்லை. ‘சூரியன் எதைச் சுற்றினால் என்ன, நமக்குக் காலையில் பொழுது விடிந்தால் போதும்’ என்ற சராசரியான மனநிலைதான் இந்த அறியாமைக்குக் காரணம்.

சூரியன் மட்டுமல்ல இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் அணுவின் உட்கருவில் தொடங்கி விண்மீன் மண்டலங்கள் (Galaxies) வரை சுற்றாத பொருளென்று ஏதும் இல்லை. அசைவு என்பது அனைத்துக்கும் அடிப்படை.

விசித்திர வியாழன்

‘சரி, சூரிய குடும்பத்தில் உள்ள எல்லா கோள்களும் சூரியனைச் சுற்றுகின்றன; அதைப் போல சூரியன் எதைச் சுற்றுகிறது?’ என்று கேட்க வருகிறீர்களா? முதலில் சூரிய குடும்பத்தில் உள்ள எல்லாக் கோள்களும் சூரியனைச் சுற்றுகின்றன என்பது உண்மையல்ல.

நம் குடும்பத்தில் உள்ள எல்லாக் கோள்களும் சூரியனை மையமாகக் கொண்டு சுற்றினால் வியாழன் மட்டும் சூரியனுக்குச் சற்று அருகில் உள்ள ஒரு புள்ளியை மையமாகக் கொண்டு சுற்றுகிறது. மிகப் பெரிய கோளாக இருப்பதால் இப்படி ஒரு விசித்திர அமைப்பு.

பால்வீதிப் பயணம்

இப்போது சூரியனுக்கு வருவோம். நமது சூரியன் 'பால்வீதி' எனும் விண்மீன் மண்டலத்தில் ஒரு அங்கம். இந்தப் பால்வீதி சுமார் 2 லட்சம் ஒளியாண்டுகள் விட்டம் கொண்டது. (ஒளி ஒரு ஆண்டுக்குப் பயணிக்கக் கூடிய தொலைவுதான் ஒரு ஒளியாண்டு. அதாவது 9,50,000,00,00,000 கி.மீ.

இத்துடன் 2 லட்சத்தைப் பெருக்கினால் பால்வீதியின் விட்டம்). அதில் சற்றே வெளிப் புறத்தில் நமது சூரியன் அமைந்திருக்கிறது. பால்வீதியின் மையத்தில் இருக்கும் மிகப் பெரிய கருந்துளையைத்தான் சூரியன் சுற்றிவருகிறது. ஒரு முழுச் சுற்றுக்கு ஆகும் காலம் சுமார் 22-லிருந்து 25 கோடி ஆண்டுகள்.

அப்படியென்றால் சூரியன் இதுவரை எத்தனை முறை பால்வீதியின் மையத்தைச் சுற்றியிருக்கும்? ஒரு கணக்குப் போட்டுப் பாருங்களேன். பூமியின் வயது சுமார் 450 கோடி ஆண்டுகள். அப்படியென்றால் சூரியனை பூமி 450 கோடி முறை சுற்றிவந்திருக்கிறது என்று அர்த்தம். அதேபோல் சூரியனுக்குக் கணக்கிட்டுப் பார்ப்போமா? சூரியனின் வயது 460 கோடி ஆண்டுகள். பால்வீதியின் மையத்தை ஒருமுறை சுற்றிவர சூரியன் எடுத்துக்கொள்ளும் காலம் சுமார் 22-25 கோடி ஆண்டுகள். ஆக, தன் ஆயுளில் இதுவரை 19 முறைதான் சூரியன் பால்வீதியைச் சுற்றிவந்திருக்கிறது. சூரியனோடு சேர்ந்து பூமியும் கிட்டத்தட்ட 19 முறை பால்வீதியைச் சுற்றிவந்திருக்கிறது என்றும் சொல்லலாம்.

சூரியன் எவ்வளவு வேகத்தில் தன் சூறாவளி 'சுற்று'லாவை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பது தெரிந்தால் மலைத்துப்போவீர்கள். மணிக்கு 8,28,000 கி.மீ. வேகம்! இந்த வேகத்தில் பூமியின் நிலநடுக்கோடு வழியாக ஒரு

வாகனத்தில் (இந்த வேகத்தில் செல்லும் வாகனம் ஏதும் பூமியில் இல்லை என்றாலும்) நீங்கள் புறப்பட்டால் 2 நிமிடங்கள் 54 நொடிகளில் பூமியை ஒரு முறை சுற்றிவிட்டுப் புறப்பட்ட இடத்துக்கே வந்து சேர்வீர்கள்.

பால்வீதியும் சுற்றுகிறதா?

'சூரியன் சுற்றுகிறது என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறோம்; பால்வீதியும் சுற்றுகிறதா?' என்று நீங்கள் கேட்பது என் காதில் விழாமல் இல்லை. ஆம், சுற்றுகிறதுதான்.

பால்வீதி மண்டலமும் அதற்கு அருகில் உள்ள ஆண்ட்ரோமிடா விண்மீன் மண்டலமும் தங்களுக்கு இடையே உள்ள ஒரு புள்ளியை மையமாகக் கொண்டு சுற்றுகின்றன. இடையே உள்ள புள்ளி என்றால் கருந்துளையையோ இன்னொரு விண்மீன் மண்டலத்தையோ அல்ல. இடையில் உள்ள ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தை தான். குழப்புகிறதா? இரண்டு சிறுமிகள் ஒருவரையொருவர் கையைக் கோத்துக்கொண்டு தட்டாமாலை சுற்றுவதைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? அதைப் போலத்தான். என்ன, இந்த மண்டலங்களுக்குக் கைகள் கிடையாது. இரண்டும் ஏறக்குறைய சம அளவிலான நிறை கொண்டவை என்பதால், ஒன்றுக்கொன்று சம அளவு ஈர்ப்புவிசையைச் செலுத்துவதால் அவை இரண்டுக்கும் இடையிலான ஒரு புள்ளியை மையம் கொண்டு சுற்றுகின்றன. இப்படிச் சுற்றிக்கொண்டே சுமார் 300 அல்லது 400 கோடி ஆண்டுகளில் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதிக் கலக்கும். பயப்பட வேண்டாம். விண்மீன் மண்டலங்களில் பொருட்களைவிட இடைவெளி தான் மிக அதிகம் என்பதால் நமது சூரியக் குடும்பம் இந்த மோதலில் தப்பிப் பிழைக்கவே பெரும் வாய்ப்பு இருக்கிறது.

பால்வீதியும் ஆண்ட்ரோமிடா மண்டலமும் அமைந்திருக்கக்கூடிய பிரபஞ்சப் பகுதிக்கு 'அருகமை குழு' (Local group) என்று பெயர். அது 'விற்கோ பெரும்கொத்து' (Virgo Supercluster) எனும் பிரம்மாண்டத்தைச் சுற்றி வருகிறது. 'விற்கோ பெரும்கொத்து' அதனை விட பிரம்மாண்டமான இன்னொன்றைச் சுற்றி வரக்கூடும். இப்படிப் பெரிதாக்கிக் கொண்டே போனால் இறுதியில் பிரபஞ்சம்தான்.

அசையாத பொருளில்லை!

அப்படியென்றால் பிரபஞ்சம் எதைச் சுற்றுகிறது என்று கேட்கத் தோன்றுகிற தல்லவா? கேட்டால் தப்பில்லை. இப்படி அசாதாரண விஷயங்களைப் பற்றிய கேள்விகள் தான் நமது அறிவை விரிவாக்கிக்கொண்டே இருக்கின்றன. உங்கள் கேள்விக்கு பதில் இப்போது. சுற்றுவது என்பது ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட பொருள்களுக்கிடையிலான, ஒன்றை யொன்று சார்ந்த செயல். பிரபஞ்சத்தில் எண்ணற்ற கோள்களும் விண்மீன்களும் விண் மீன் மண்டலங்களும் பெருங்கொத்துகளும்

இருக்கின்றன. அதனால் சிறியது பெரியதைச் சுற்றிவருகிறது. ஆனால், பிரபஞ்சம் என்பது நமக்குத் தெரிந்தவரை ஒன்றுதானே இருக்கிறது. பிரபஞ்சத்துக்கு வெளியில் எதுவும் இல்லை என்பதால் பிரபஞ்சம் வேறு எதையும் சுற்றவில்லை என்று கூறலாம். சுற்றவில்லையே தவிர, பிரபஞ்சம் அசையாமல் அப்படியே இருக்கவுமில்லை. ஒரு நொடிக்கு 68 கி.மீ. வேகத்தில் இந்தப் பிரபஞ்சம் விரிவடைந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆக, பாரதியாரைப் போல் சொல்ல வேண்டுமென்றால் 'அசையாத பொருளில்லை இந்த அவனியிலே!' - 'காமதேனு' இதழ்

மோசடி செய்து வெளிநாடு ஓடும் 'பார்ப்பன-பணியாக்கள்'

விஜய் மல்லையா, லலித் மோடி, நீரவ் மோடி, நிதின் சந்தேசரா என பலரும் இந்தியாவில் நிதிமோசடி செய்து விட்டு வெளிநாட்டுக்கு ஓடி விட்டனர். இவர்களைப் பிடிப்பதற்காக, சிபிஐ-யும், அமலாக்கத்துறையும் பின்னாலேயே சென்றுள்ளன.

இந்நிலையில், ஐஎல்எப்எஸ் (Infrastructure Leasing & Financial Services) நிறுவனத்தை 91 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் கடனில் தத்தளிக்க விட்ட, அந்நிறுவனத்தின் முன்னாள் தலைவர் ரவி பார்த்தசாரதியும் தற்போது லண்டன் தப்பிவிட்டதாக செய்திகள் வெளியாகியுள்ளன. ரவி பார்த்தசாரதி மருத்துவச் சிகிச்சைக்குத்தான் வெளிநாடு சென்றிருக்கிறார் என்று கூறப்பட்டாலும், அவருக்கு எதிராக லுக்-அவுட் நோட்டீஸ் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ள நிலையில், அவர் மீண்டும் இந்தியா திரும்புவாரா? என்ற சந்தேகம் எழுந்துள்ளதாக கூறப்படுகிறது.

உட்கட்டமைப்பு குத்தகை மற்றும் நிதிச்சேவை (Infrastructure Leasing & Financial Services) என்ற நிறுவனம் ரூ. 91 ஆயிரம் கோடி கடனில் விடப்பட்டுள்ளது. அதில் ரூ. 57 ஆயிரம் கோடி வங்கிகளுக்கு செலுத்த வேண்டியதாகும். இந்த மோசமான நிலைக்குக் காரணம், நிறுவனத்தின் முன்னாள் அதிகாரிகளே என்று கூறப்படும் நிலையில், அவர்கள் நிறுவனத்தை அம்போவென விட்டு விட்டு தப்பினர்.

ஐஎல்எப்எஸ் நிறுவனத்தின் தலைவராக இருந்த ரவி பார்த்தசாரதி, கடந்த ஜூலை மாதம் தனது பதவியை ராஜினாமா செய்தார். ரமேஷ் பாவா, செயல் இயக்குநர்கள் மட்டத்தில் இல்லாத நிர்வாகிகள், வைபவ் கபூர் மற்றும் நான்கு சுய இயக்குநர்களும் இந்த நிறுவனத்திலிருந்து கடந்த மாதம் ராஜினாமா செய்தனர்.

இதையடுத்து இந்த நிறுவனத்தின் இயக்குநர் குழு கலைக்கப்பட்டு அரசு பொறுப்பை எடுத்தது. உதய் கோட்க், இதன் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். இந்நிலையில்தான், தேசிய கம்பெனி சட்ட தீர்ப்பாயத்தில், மனு ஒன்றைத் தாக்கல் செய்த மத்திய அரசு, ஐஎல்எப்எஸ் நிறுவனம் இவ்வளவு மோசமான நிலைக்கு போனதற்கு அதன் நிர்வாகிகளாக இருந்தவர்களே பொறுப்பு என்று கூறியது. நிறுவனம் மூழ்கப்போகிறது என்று தெரிந்த பிறகு கப்பலில் இருந்து தப்பித்து ஓடுவதை போல தங்கள் பதவிகளை இவர்கள் ராஜினாமா செய்துவிட்டு தப்பியுள்ளனர் என்றும் குற்றம் சாட்டியது. அத்துடன், நிறுவனத்தின் முன்னாள் இயக்குநர்கள், இரவோடு வேறு நாட்டுக்கு தப்பிச் செல்ல வாய்ப்பு உள்ளதால், அவர்களுக்கு எதிராக லுக்-அவுட் நோட்டீஸ் பிறப்பிக்கப்பட்டு உள்ளதாகவும் தெரிவித்தது.

முன்னாள் தலைவர் ரவி பார்த்தசாரதி, துணை தலைவரான ஹரி சங்கரன், முன்னாள் மேலாண் இக்குநர் ரமேஷ் பாவா மற்றும் இயக்குநர் ராம்சந்த் ஆகியோருக்கு எதிராகவே இந்த தனித்தனி லுக்-அவுட் நோட்டீஸ்கள் பிறப்பிக்கப்பட்டு இருப்பதாக குறிப்பிட்டது. ஆனால், இவர்களில் ரவி பார்த்தசாரதி ஏற்கனவே சிகிச்சைக்காக லண்டன் சென்று விட்டார். அவர் மீண்டும் இந்தியா திரும்புவாரா? என்ற சந்தேகம் எழுந்துள்ளது.

ஏனெனில் விஜய் மல்லையா பல ஆயிரம் கோடி கடன் வாங்கிவிட்டு இங்கிலாந்தில்தான் இருக்கிறார். ரூ. 6,800 கோடி கடன் வாங்கிய- துபாயை மையமாகக் கொண்டு தங்கம் மற்றும் வைர வியாபாரம் செய்து வரும் வின்சன் டைமண்ட்ஸ் அன்ட் ஜூவல்லரி லிமிடெட்டின் உரிமையாளர் ஜதின் மேத்தா, இந்திய குடியுரிமையே வேண்டாம் என்று கூறிவிட்டு, செயிண்ட் கிட்ஸ் அன்ட் நெவிஸ் நாட்டில் குடும்பத்தோடு குடியுரிமை பெற்றுவிட்டார். அந்த வகையில், ஐஎல்எப்எஸ் நிறுவன விவகாரம் முடியும்வரை ரவி பார்த்தசாரதியும் இந்தியா திரும்புவாரா? என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டுள்ளது.

‘கருப்பும்-காவியும்’ இணைந்த வரலாறு

கிடவுள் - மத மறுப்புகளைக் கடுமையாகப் பேசிய பெரியார், போராட்ட வடிவங்களிலும் கடுமையான அணுகுமுறைகளையே பின்பற்றினார். பார்ப்பனியத்தில் ஊறிப் போய் நிற்கும் மக்களுக்கு இத்தகைய ‘அறுவை சிகிச்சை’ முறையே தேவை என்று கருதினார் பெரியார். ஆனால், தமிழ்நாட்டில் கொள்கை முரண்பாடுகளுக்கிடையே உரையாடல்களைத் தொடங்கி விவாதங்களுக்கு வழி திறந்து விட்டதுதான் பெரியார் இயக்கம், மாற்றுக் கருத்தாளர்களை எதிரிகளாக்கி வன்முறைக்கு தூரப் போட்டது இல்லை. இன்று எச். ராஜாக்களும், இந்து தீவிரவாத அமைப்புகளும் பேசும் தரமற்ற வன்முறைப் பேச்சுகளை பெரியார் இயக்கம் எப்போதும் பின்பற்றியதும் இல்லை.

சைவத்திலும் பக்தியிலும் ஊறித் திளைத்த காவி உடை சாயியார் குன்றக்குடி அடிகளாரும் பெரியாரும் ஒரே மேடையைப் பகிர்ந்து கொண்டார்கள். அவரவர் நிலையிலிருந்து கருத்து மோதல்களை நிகழ்த்தினார்கள். தமிழர் இன நலன் என்று வரும்போது ‘கருப்பும் காவியும்’ ஒரே குரலில் ஒலித்தது. இந்த வரலாற்றை இளைய சமுதாயத்துக்கு நினைவூட்டுவதற்காக பெரியார் - அடிகளாருக்கிடையே நிலவிய உறவுகளை ‘நியர்வோம்’ பதிவு செய்கிறது.

“1945ஆம் ஆண்டு, 20 வயதே நிரம்பிய குன்றக்குடி அடிகள், தருமபுரம் சைவமடத்தில் சேர்ந்து, சைவ சித்தாந்தம், சங்க இலக்கியங்கள் மற்றும் சமஸ்கிருதத்தில் ஆழ்ந்த புலமைப் பெற்றார். அப்போது குன்றக்குடி, திருவண்ணாமலை சைவ மடத்துக்கு இளைய சாமியார் ஒருவரை தேடிக்கொண்டிருந்த போது, குன்றக்குடி அடிகளாருக்கு அழைப்பு விடுத்தது. தருமபுரம் மடம் அடிகளாரை அனுப்பி வைக்க மறுத்தாலும், பிறகு ஒரு வழியாக சம்மதித்தது. இளைய மடாதிபதியாக குன்றக்குடி மடத்தில் சேர்ந்த ஆதீனம், அடுத்த 3 ஆண்டுகளில் குன்றக்குடி மடாதிபதி ஆகி விட்டார். சைவத்தில் வெள்ளாளர் ஜாதியினர் மட்டுமே சைவ மடங்களில் சன்னிதானமாக முடியும். இவரும் அதே ஜாதிப் பிரிவைச் சார்ந்தவர்தான். ஆனால், சீர்திருத்த எண்ணங்களைக் கொண்டிருந்தார். மடத்துக்கு அருகே உள்ள தாழ்த்தப்பட்டோர் குடியிருப்புகளுக்குச் சென்றார். ‘வழிபாட்டு மொழியாக தமிழ் இருக்க வேண்டும்’ என்றார்.

பெரியார், விநாயகன் எதிர்ப்பு, இராமன் எதிர்ப்பு இயக்கங்களை நடத்தியபோது, அதற்கு குன்றக்குடி அடிகளாரிடமிருந்து எதிர்ப்பு வந்தது. பெரியார் இயக்கங்களைக் கண்டித்து, துண்டறிக்கைகளை வெளியிட்டார். பெரியார் இயக்கத்துக்கு எதிராக, “அருள்நெறி திருக் கூட்டம்” என்ற அமைப்பைத் தொடங்கி பெரியார் கடவுள் மத எதிர்ப்புக்கு எதிராக பிரச்சாரம் செய்தார்.

இந்த நிலையில் 1955இல் பெரியார் மலாயா (இப்போது மலேசியா) பயணமான போது, குன்றக்குடி அடிகளாரும் பெரியார் பிரச்சாரத்துக்கு மறுப்பு தெரிவிக்க மலேயா பயணமானார். இந்து மடாதிபதிகள் கடல் தாண்டக் கூடாது என்ற மரபையும் மீறி குன்றக்குடி அடிகளார் மலேயாவுக்கு சென்றது குறிப்பிடத்தக்கது. ‘நாத்திகர்களின் விஷமப் பிரச்சாரத்தை முறியடிக்கவே’ சம்பிரதாயங்களையும் மீறி கடல் தாண்டி கப்பலில் வந்ததாக கூறினார். மலாயாவில் தொடர்ச்சியாக பல கூட்டங்களில் பேசிய குன்றக்குடி அடிகளார், “சைவ மதத்தில் ஜாதிக்கு இடமில்லை; பல கடவுள்

நம்பிக்கையையும் ஏற்கவில்லை” என்று அவர் பேசிய கருத்துகள் பெரியாருக்கு எட்டின. பெரியாருக்கு எதிராக பார்ப்பனரல்லாத ஒரு மடாதிபதி களமிறங்கியிருப்பது காஞ்சி பார்ப்பன மடத்துக்கு மகிழ்ச்சியூட்டியது. காஞ்சி மடம் குதூகலமடைந்தது. இந்த நிலையில் அடிகளாரின் ஜாதி எதிர்ப்பு கருத்து பெரியாரை ஈர்த்தது. தமிழகம் திரும்பிய பெரியார், குன்றக்குடி சன்னிதானம் மலேசியா வில் பேசியது பற்றி கேள்விப்பட்டவுடன் அவர் குறித்து விசாரித்தார்.

“அவர் நம்முடைய ஆள்; அவர் போட்டிருக்கிற வேடத்துக்காக நம்மை எதிர்த்து பேசி வருகிறார். தோழர்கள் அவருக்கு எந்த தொல்லையும் தரக்கூடாது” என்று தோழர்களுக்கு அறிவுறுத்தினார். ஒட்டு மொத்த தமிழர் நலனுக்காக பெரியார் அடிகளார் முரண்பாடுகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற பொதுவான சிந்தனைக்கு தோழர்கள், உணர்வாளர்கள் வந்தனர்.

இருவருக்கிடையே ‘நட்பு’ உருவாக வேண்டும் என்று விரும்பிய சிலர், ஈரோட்டில் இரு தலைவர்களுக்குமிடையே இரகசிய சந்திப்பு ஒன்றுக்கு ஏற்பாடு செய்தனர். அடிகளார் இருந்த வீட்டுக்கு பெரியார் சென்றார். இரண்டாவது தளத்தில் அடிகளார் இருந்தார். பெரியார் வருகை அறிந்து மாடியிலிருந்து கீழே இறங்கி வர அடிகளார் தயாரானபோது, பெரியார் தடுத்து, ‘சன்னிதானத்துக்கென்று ஒரு மரியாதை உண்டு; அதை குலைக்கக் கூடாது; நானே மேலே வருகிறேன்’ என்று கூறி, பெரியார் படி ஏறி 2ஆவது தளத்துக்குச் சென்றார். அடிகளார் எழுந்து நின்று பெரியாரை வரவேற்றார். பெரியார் எழுந்து நின்று வணக்கம் செலுத்தியபோது, அவரது கைத்தடி கீழே விழுந்து விட்டது. ‘நீங்கள் அமருங்கள்’ என்று அடிகளாரிடம் கூறினார் பெரியார்.

இரண்டு பேர் அமரும் அந்த இருக்கையில் தனக்கு அருகே அமர பெரியாரை அடிகளார் அழைத்தபோது, பெரியார் மறுத்து, ‘சன்னிதானத்தோடு சமமாக அமருவது மரபு அல்ல’ என்று

கூறினார். இத்தனைக்கும் அடிகளார் பெரியாரைவிட 50 வயது இளையவர். இருவரும் மனம் விட்டு பேசினர்.

மதமும், கடவுளும், ஜாதியையும் தீண்டாமையையும் நியாயப்படுத்தி, பார்ப்பன அடிமைகளாக பெரும் பகுதி மக்களை நிலை நிறுத்தியிருப்பதை பெரியார் ஆவேசத்துடன் கூறியபோது அடிகளார் அமைதியாக கேட்டார். “அப்பர், இராமலிங்க அடிகள், இராமானுஜர் கூறிய கருத்துகளை உண்மையாகப் பின்பற்றி இருந்தால் இந்த நிலை வந்திருக்காது” என்று வேதனையுடன் அடிகளார்கூறினார்.

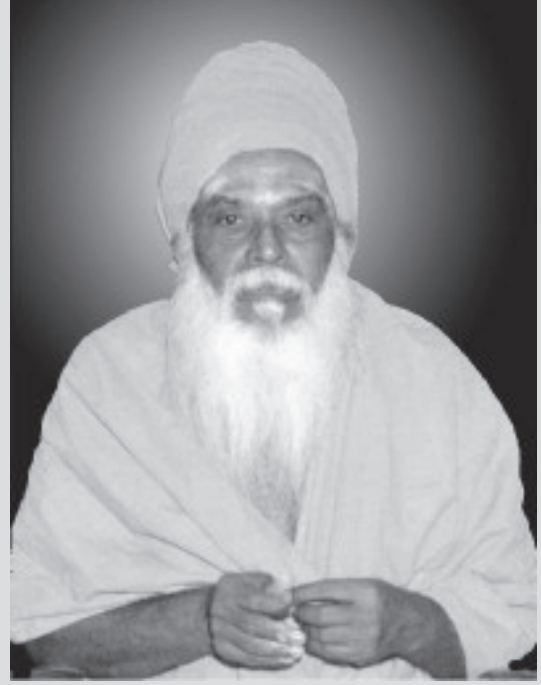
“இதைத் தவிர எனக்கும் கடவுளுக்கும் இந்து மதத்துக்கும் வேறு என்ன தகராறு? நான் கடவுளை கண்ணால் பார்த்ததுகூட இல்லையே! பிறகு அவருடன் எனக்கென்ன பிரச்சினை?” என்றார் பெரியார். இருவருக்கும் தமிழர் இனமான உணர்வுக் கண்ணோட்டத்தில் புரிதல் உருவானது. 1956ஆம் ஆண்டு திருச்சி பொன்மலையில் பெரியார் பிறந்த நாள் விழா பொதுக் கூட்டத்துக்கு திராவிடர் கழகத் தோழர்கள் அடிகளாரை அழைத்தனர். முதலில் தயங்கிய அடிகளார், பிறகு ஒப்புக் கொண்டார். அந்தக் கூட்டத்தில், திராவிடர் கழகத் தோழர் ஒருவர், மதத்தைக் கடுமையாக தாக்கிப் பேசியபோது, பெரியார் தனது கைத்தடியால் தட்டி, அடிகளாரை மேடையில் வைத்துக் கொண்டு அப்படி பேச வேண்டாம் என்று சைகையால் தடுத்தார். அந்தக் கூட்டத்தில் அடிகளார் பெரியாருக்கு ஒரு சால்வை போர்த்தினார். இது, இரு தரப்பினரிடையேயும் சலசலப்பை, விவாதங்களை உருவாக்கியது. அக்கூட்டத்தில் பெரியாரின் ஜாதி எதிர்ப்பு, கருத்துகளைப் பாராட்டிப் பேசிய அடிகளார், நாத்திக கருத்துகளை ஒவ்வொன்றாக மறுத்தார். பெரியார் தனது ஏற்புரையில் மிகவும் பெருந்தன்மை காட்டினார். “எங்களுடைய சமுதாயம் சூத்திரர் என்று இழிவுபடுத்து வதற்கு இந்த கடவுளும் மதமும் காரணமாக இருக்கும்போது இதை ஒழிப்பதைத் தவிர வேறு என்ன வழி இருக்கிறது?” என்று கேட்டார். கூட்டம் முடிந்து இருவரும் ஒரே

காரில் திருநெல்வேலி வரை பயணமானார்கள். தங்களுக்குள் கருத்து மாறுபாடுகள் இருந்தாலும் ஜாதி ஒழிப்பில் தமிழர் சமுதாய இழிவு ஒழிப்பில் இருவரும் இணைந்தே பயணித்தார்கள். குன்றக்குடி மடத்துக்கு அடிகளார் அழைப்பை ஏற்று பெரியார் சென்றார். யானை ஒன்று பெரியாருக்கு மாலை போட்டு வரவேற்றது. மடத்தின் ஊழியர் ஒருவர் பெரியாருக்கு விபூதி பூச முயன்ற போது, குன்றக்குடி அடிகளார் அதைத் தடுத்தார்.

1973இல் பெரியார் இறக்கும் வரை இந்த நட்புப் பயணம் தொடர்ந்தது” என்று அந்தக் கட்டுரை பதிவு செய்திருக்கிறது.

1971ஆம் ஆண்டு சேலத்தில் இராமனை பெரியார் செருப்பாலடித்தார் என்று பார்ப்பனர்கள் ஒரு ‘பிரளயத்தை’யே உருவாக்கியபோது, அடிகளார் பெரியார் பக்கம் நின்றார். “இன்றைய நாத்திகம் தமிழர் நலன் சார்ந்தது; இன்றைய ஆத்திகம் உயர்ஜாதி நலன் சார்ந்தது” என்று வெளிப்படையாகவே அடிகளார் அறிவித்தார். குன்றக்குடி மடத்தின் நிர்வாகத்துக்கு உள்பட்ட கோயில்களில் அனைத்து ஜாதியினரையும் அர்ச்சகர் ஆக்கினார் அடிகளார். தி.மு.க. ஆட்சியில் அவருக்கு மேலவை உறுப்பினர் பதவி வழங்கப்பட்டது. கருப்பு உடையும் காவி உடையும் ஒரே மேடையில் இனவுணர்வுப் பிழம்பாக தோன்றிய காட்சிகள் திராவிடர் கழகத் தோழர்களுக்கு பெரும் உற்சாகத்தைத் தந்தது. அந்த மேடையில் அடிகளாரிடம் பெரியார் உரிமையோடு எழுப்பிய விவாதங்களும் அதற்கு அடிகளார், சிரித்துக் கொண்டே நாகரிகத்தோடு தனது பதிலை முன் வைத்த நிகழ்வுகளும் உண்டு. மாற்றுக் கருத்துகளை அங்கீகரிக்கவும், விவாதிக்கவும் கூடிய உன்னதமான தலைமைப் பண்பு பெரியாரிடம் இருந்தது. அடிகளார் அதை ஆழமாகப் புரிந்திருந்தார். அதுவே அவர்களின் நட்புக்கு அரண் சேர்த்தது.

ஆய்வாளர் ஏ.ஆர். வெங்கடாசலபதி, 2016, செப்.16 ‘இந்து’ ஏட்டில் எழுதிய கட்டுரையின் சுருக்கமான தமிழாக்கம்.

காஞ்சி மடத்தின் ஆணையை மீறிய குன்றக்குடி அடிகளார்

அனைத்து ஜாதியினரும் அர்ச்சகராவதற்கு வழி செய்வதற்கான மசோதாவை தி.மு.க. அரசு கொண்டு வந்தது. சட்ட மேலவையில் இந்த மசோதாவை எதிர்க்கும் படி காஞ்சி காமகோடி பீடத்திலிருந்து குன்றக்குடி அடிகளாருக்கு கோரிக்கை வந்தது.

பழைய தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தின் மயிலாடுதுறையை அடுத்துள்ள திருவாளப் புத்தூருக்கு அருகேயுள்ள நடுத்திட்டு என்னும் கிராமத்தில் சீனிவாசப் பிள்ளை-சொர்ணத்தம்மாள் இணையருக்கு 1925ஆம் ஆண்டு சூலை மாதம் 11ஆம் நாள் பிறந்தவர் குன்றக்குடி அடிகளார். அவரது இயற்பெயர் அரங்கநாதன்.

1952ஆம் ஆண்டு முதல் 1995ஆம் ஆண்டுவரை குன்றக்குடி மடத்தின் தலைமை ஆதினமாக இருந்தவர். ஆன்மீகவாதியாக இருந்தாலும்கூட சமூக-சமத்துவத் தளங்களில் தமிழ்ச் சமூகத்துக்கு தொண்டாற்றிய பெருமையும் குன்றக்குடி அடிகளாருக்கு உண்டு. பெரியாரின் நாத்திகக் கருத்துகளோடு ஏராளமான முரண்பாடுகள் இருந்தாலும், ஜாதி ஒழிப்புக் கருத்துகளுக்கு இசைந்து பெரியாரோடு அந்தப் புள்ளியில் இணைந்தவர் குன்றக்குடி அடிகளார். சன்னிதானங்கள் பவனி வர பயன்படுத்தி வந்த பல்லக்கை தான் ஆதினமாகப் பொறுப்பேற்ற ஆரம்பத்திலேயே தவிர்ந்தது போன்ற எண்ணற்ற சீர்திருத்த சிந்தனைகளையும் தன்னகத்தே அவர் கொண்டிருந்தார்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைக் கோவிலில் வழிபாட்டுக்கு அனுமதிப்பது; சமசுகிருத வேத மந்திரங்களுக்குப் பதிலாக தமிழில் வழிபாடு நடத்துவது; கோவில்களில் அர்ச்சகர்கள் பின்பற்றி வந்த ஜாதிய கட்டுப்பாடுகளை ஒழிக்க பாடுபட்டது என்று காவி உடை தரித்த சமூக நீதி காத்த காவலராகத் திகழ்ந்து இந்த தமிழ்ச் சமூகத்துக்கு அருந்தொண்டாற்றியவர் அடிகளார். பகுத்தறிவுவாதியும், தீவிர கடவுள் மறுப்பாளருமான தந்தை பெரியார் மற்றும் பழுத்த ஆன்மீகவாதியான குன்றக்குடி அடிகளார் இடையே நெருக்கமான நட்புணர்வு இருந்தது. ஜாதி ஒழிப்புக் களத்தில் இருவரும் இணைந்தும் பணியாற்றினர்.

1954ஆம் ஆண்டில் தமிழறிஞர்களின் ஏற்பாட்டின்படி, ஈரோட்டில் சென்னியப்ப முதலியார் வீட்டில் பெரியாரும், குன்றக்குடி அடிகளாரும் ரகசியமாகச் சந்தித்தனர். பல மணி நேரம் நடந்த இந்த கலந்துரையாடலுக்குப் பிறகு "பெரியார் பழகிய பாங்கு அவர் பெரியார்

என்பதை உறுதிப்படுத்தியது" என குன்றக்குடி அடிகளார் கூறியுள்ளார். அன்றுமுதல் பெரியாரை தலைவர் பெரியார் என்றே அவர் அழைத்து வந்தார்.

ஒரு சமயம் தந்தை பெரியாருடைய பிறந்தநாள் விழா திருச்சி பொன்மலைப்பட்டியில் நடந்தது. அந்த விழாவுக்கு குன்றக்குடி அடிகளார் அழைக்கப்பட்டார். பெரியாருக்குப் பொன்னாடை போர்த்தி பாராட்டினார் அடிகளார். அன்றைய தினத்தைப் பற்றி இன்றளவிலும் ஒரு தீராத சர்ச்சை நிலவி வருகிறது. அந்த நிகழ்ச்சியில் குன்றக்குடி அடிகளார் பொன்னாடை போர்த்தியபோது பெரியார் அடிகளாருடைய காலில் விழுந்ததாக சர்ச்சை எழுந்தது. 'சுயமரியாதை ஆன்மீகத்தின் காலில் விழுந்துவிட்டது' என்று பெரியார் எதிர்ப்பாளர்கள் விமர்சித்தனர். ஆனால் பெரியாரியவாதிகள் இன்றளவிலும் இதனை மறுத்தே வருகின்றனர். இப்படியொரு நிகழ்வு நடந்ததாகக் குன்றக்குடி அடிகளாரும் எந்த இடத்திலும் பதிவு செய்யவில்லை. மாறாக அந்த விழா பற்றி அவர் கூறுகையில், "நம்முடைய பேச்சு அவருடைய கொள்கையை மறுக்கின்ற பேச்சாக இருந்தபோதும் தலைவர் பெரியார் அவர்கள் பெருந்தன்மையுடன் யாதொன்றும் கூறவில்லை. அவர் எதுவும் கூறாமலேயே காரணம் பண்பாடு காக்கப்பட வேண்டுமென்ற நெறி பற்றியே. ஆயினும் கச்சிதமாக சமுதாயத்தில் நிகழ்கின்ற தீமைக்கு கடவுள் பொறுப்பில்லை என்றால் திருத்தியமைக்க மகா சன்னிதானம் அவர்கள் வழி சொல்ல வேண்டும். மகா சன்னிதானம் சொல்லும் வழியை மற்ற மதத் தலைவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுவார்களா என்பதையும் அறிந்துகொள்ள ஆசை" என்றுதான் கூறியுள்ளார்.

சைவ, சமய சின்னங்களை அணிந்தபடியே பெரியார் கூட்டிய நாத்திகர் அவைகளிலும், கிறித்துவ, இசுலாமிய சமய அமைப்புக் கூட்டங்களிலும் சென்று கலந்துகொண்டவர்களில் முதல் சமயத் தொண்டர் குன்றக்குடி அடிகளார்.

1969ஆம் ஆண்டில் அன்றைய முதலமைச்சர் கலைஞரின் கோரிக்கையின்

**அண்ணா ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு
வழக்கு நடவடிக்கைகளை
முழுமையாகத் தீரும்படி பெற்றதோடு
அடிகளாரிடம் வசூலிக்கப்பட்ட
அபராதத் தொகையையும்
தீர்ப்பிக் கொடுக்க
ஆணை பிறப்பித்தார்.**

பேரில் சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினராகப் பதவியை ஏற்றுக்கொண்டார் அடிகளார். அருள்நெறி திருக்கூட்ட இயக்கத்தின் வளர்ச்சி தமிழினத்தில் இருவேறு பிளவுகளை உண்டாக்கி தமிழின மேம்பாட்டைத் தடுத்து விடுமோ என்ற கருதிய சிலர் அடிகளாரை நோக்கி வர ஆரம்பித்தனர். அந்த சமயத்தில்தான் தமிழக மடங்கள் இணைந்து செயல்பட வேண்டுமென்ற தொடர் வலியுறுத்தலின்பேரில் அன்றைய அறநிலையத்துறை அமைச்சர் பக்தவச்சலத்தின் உதவியோடு தமிழ்நாடு தெய்வீகப் பேரவை தொடங்கப்பட்டது. அதன் தலைவராக குன்றக்குடி அடிகளார் பொறுப்பேற்றார்.

கோவில்களில் தமிழ்மொழியில் அர்ச்சனை செய்ய வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்தி பல சீரிய முயற்சிகளையும் இவர் மேற்கொண்டார். அதன் பயனாக 1961ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 4ஆம் தேதி மதுரை மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் கோயிலில் குன்றக்குடி அடிகளார் முன்னிலையில் பக்தவச்சலம் திருமறை தமிழ் அர்ச்சனையைத் தொடங்கி வைத்தார். தமிழுக்குக் கருவறை நுழைவு கிடைத்தது.

அதுமட்டுமின்றி பிறப்பில் வேறுபாடின்றி அனைவருக்கும் பயிற்சி கொடுத்து, அனைத்து ஜாதியினரையும் அர்ச்சகராக்க வேண்டுமென்பதையும் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்தார். இந்த நிலையில் அனைத்து ஜாதியினரும் அர்ச்சகராவதற்கு வழி செய்வதற்கான மசோதாவை தி.மு.க. அரசு கொண்டுவந்தது. சட்டமன்றத்தில் இந்த மசோதாவை எதிர்க்கும்

படி காஞ்சி காமகோடி பீடத்திலிருந்து குன்றக்குடி அடிகளாருக்கு கோரிக்கை வந்தது. ஆனால் அந்த மசோதாவை எதிர்ப்பதற்குரிய நிலையில் தான் இல்லையென்று துணிவோடு தைரியமாக வெளிப்படுத்தினார் அடிகளார்.

அந்த நிகழ்விலிருந்து தமிழ்நாடு தெய்வீகப் பேரவைக்கும், காமகோடி பீடத் திற்குமான இடைவெளி மேலும் அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. காஞ்சி காமகோடி மடத்தின் சார்பில் பரிசுகள் வழங்குவதற்காக தமிழ்நாடு தெய்வீகப் பேரவையிலிருந்து பணம் கேட்டுக் கடத்தம் ஒன்றை அனுப்பியிருந்தார்கள். ஆனால் தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு மடம் நடத்தும் போட்டிகளுக்கு பணம் தருவதில்லை என்று அதன் செயலாளர் மறுத்துவிட்டார். இத்தோடு தமிழ்நாடு தெய்வீகப் பேரவையோடு, காஞ்சி காமகோடி பீடம் உறவை முடித்துக்கொண்டது. இவர்களுக்குள் மீண்டும் சிலகாலம் கழித்து புதுப்பிக்கப்பட்ட உறவு இப்போது இல்லை.

பொதுவாக மடத்தில் வசதி படைத்தவர் களுக்கும், பெரிய மனிதர்களுக்கும் தனி விருந்து வைப்பதும், சாதாரண மக்களுக்கும், கிராமப்புற விவசாய மக்களுக்கும் இரண்டாந்தர உணவு வழங்குவதும் தான் வழக்கமாக இருந்தது. இதை விரும்பாத அடிகளார் ஒரு புது உத்தியைக் கையாண்டார். ஒருநாள் சிவகங்கை மன்னர் வரப்போகின்றார், மதிய விருந்து தயாரியுங்கள் என்று உத்தரவிட்டார். மடத்தில் உணவு தயாரிப்புக்கான வேலைகள் சுறுசுறுப்பாக நடந்தது. சுவையான உணவு தயாரானது. மடத்தின் முகப்புகள் அலங்கரிக்கப்பட்டது. நேரம் நண்பகல் 12 ஆனது. மன்னர் வரவில்லை. ஆனால் விவசாயிகள் சிலர் வந்திருந்தனர். அவர்களை வரவேற்ற அடிகளார், “இவர்கள் தான் சிவகங்கையின் மன்னர்கள், இவர்களை உபசரியுங்கள். இவர்கள்தான் நாட்டின் மன்னர்கள்” என்றார். இந்த நிகழ்வுக்குப் பிறகு மடத்தில் எல்லோருக்கும் ஒரே வகையான உணவு மட்டுமே தயாரிக்கப்பட்டு, ஒரே பந்தியில் உணவு பரிமாறப்பட்டது.

1948-49ஆம் ஆண்டில் மாவட்ட கழகங்களுக்கு நடந்த தேர்தலிலும், 1967ஆம் ஆண்டு சட்டமன்றத் தேர்தலிலும் காமராசரை ஆதரித்து காங்கிரசுக்கு வாக்குகேட்டு பிரச்சாரம்

செய்தார். 1967ஆம் ஆண்டு காரைக்குடி திருக்குறள் விழாவுக்கு வந்த அறிஞர் அண்ணாவை மடத்திற்கு சிறப்பு விருந்தினராக வருமாறு அழைப்பு விடுத்தார். அதனை ஏற்றுக்கொண்டு அண்ணாவும் குன்றக்குடி சென்றிருந்தார். அவருக்கு மடத்தின் மரபுப்படி அப்போது வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது.

1965ஆம் ஆண்டில் மொழிப்போராட்டம் நடந்தபோது குன்றக்குடியில் அடிகளார் தலைமையில் அமைதிகாக்கும் ஊர்வலம் நடந்தது. தமிழ் வாழ்க என்பது மட்டுமே இந்த ஊர்வலத்தில் முழக்கமாக இருந்தது. ஆனாலும் அரசியல் காரணத்தால் குன்றக்குடி அடிகளார் கைது செய்யப்பட்டு 350 ரூபாய் அபராதமும் விதிக்கப்பட்டது. பின்னர் பக்தவச்சலம் வழக்கை திரும்பப் பெற்றார். அபராதத்தை செலுத்தி விட்டு வெளியே வந்தார். சிலகாலம் கழித்து அண்ணா ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு வழக்கு நடவடிக்கைகளை முழுமையாகத் திரும்பப் பெற்றதோடு அடிகளாரிடம் வசூலிக்கப்பட்ட அபராதத் தொகையையும் திருப்பிக் கொடுக்க ஆணை பிறப்பித்தார்.

1982ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் அன்றைய பிரிக்கப்படாத கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் மண்டைக்காடு பகுதியில் இந்து, கிறித்துவ, இசுலாமியர்களுக்கிடையே மதக் கலவரம் வெடித்தது. ஊரடங்கு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. அப்போது ஆட்சியில் எம்.ஜி.ஆர். இருந்தார். அங்கு சென்று கலவரத்தைக் கட்டுப்படுத்த எண்ணினார் குன்றக்குடி அடிகளார். மண்டைக்காடு பகுதிக்குள் செல்ல அடிகளாருக்கு காவல் துறை அனுமதி மறுத்தது. அதையும் மீறி உள்ளே சென்று அங்குள்ள கிறித்துவர்களின் தேவாலயத்தில் அமர்ந்துகொண்டார். அடுத்த நாளே சட்டமன்ற உறுப்பினர் உமாநாத் அங்கு வந்தார். இவர்களையடுத்து அப்போதைய முதல்வர் எம்.ஜி.ஆரும் மண்டைக்காடு வந்தார். அதற்குப் பிறகுதான் மண்டைக்காடு கலவரம் முடிந்து அமைதி உருவானது.

நெருக்கடி காலத்தில்தான் குன்றக்குடி கிராம நலச்சங்கம், கிராம நல திட்டக் குழு தோன்றியது. குன்றக்குடியைப் போல நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்கள் தன்னிறைவு

உடைய கிராமங்களாக நாடு முழுவதும் உருவாக வேண்டும்; நாட்டை நலிவுறச் செய்யும் வறுமையை எதிர்த்துப் போராடுவதே இனி நமது வாழ்நாள் பணி; ஜாதி, மதச் சண்டைகளால் சமூக உறவுகள் பாதிக்கப்பட்டு நமது கிராமங்கள் பொழிவிழந்து போகாமல் பாதுகாப்பதுதான் நமது பணி என்ற குறிக்கோளோடு களம் இறங்கினார் அடிகளார். அதற்கு தமிழ்நாடு அரசும் போதிய ஆதரவு காட்டியது.

பல கிராமங்கள் இதன் ஏற்புத் திட்டங்களுக்கு கீழ் வந்தன. தொழில் புரட்சிக்கு வித்திடப்பட்டது. நூற்றுக்கணக்கான குடும்பங்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு வழங்கப்பட்டது. சோசலிச சமுதாய அமைப்புக்கு முதல்படியாக கூட்டுமைச் சமுதாயம் அமைக்கப்பட்டது. இந்தப் பணியில் ஒரு ஆன்ம திருப்தி இருப்பதாகச் சொல்லி தொடர்ந்து பணியாற்றி வந்த குன்றக்குடி அடிகளாரை பாராட்டி இந்திரா காந்தி பரிசளித்தார். 1985ஆம் ஆண்டில் தன்னிறைவு பெற்ற கிராமமாக குன்றக்குடி உருவானது. நடுவணரசின் திட்டக்குழு ஆலோசகர்கள் நாட்டுக்கே இது ஒரு முன் மாதிரியான பணி என்றும் பாராட்டி யிருந்தார்கள்.

1955ஆம் ஆண்டு பெரியார் மலேசிய நாடுகளுக்கு சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டார். அவர் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்ட சில நாட்களுக்குப் பிறகு குன்றக்குடி அடிகளாரும் மலேசிய சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டார். பெரியாரின் நாத்திகக் கருத்துகளை எதிர்க்கும் விதமாக மலேசிய நாட்டுக்குச் செல்லத் திட்டமிட்டார். பெரியாரின் நாத்திகக் கருத்துகளைப் பரப்பும் பிரச்சாரத்துக்கு எதிர்ப்பும் தெரிவித்தார். சைவத்தில் ஜாதிப் பிரிவினைக்கு இடமில்லை என்றும் கூறினார். இந்தப் பயணம் குறித்து அவர் கூறுகையில், “மலேசியாவில் தமிழர்களிடையே பெரியார் தூவிய நாத்திகக் கருத்துகளுக்கு எதிர்கருத்து கூறவே கடல் கடக்க வேண்டியதாயிற்று” என்றார். கருத்தைக் கருத்தால் எதிர்கொள்ளத் துணிவில்லாத இன்றைய இந்துத்துவவாதிகளுக்கு ஆன்மீக வாதியான குன்றக்குடி அடிகளாரையே நாம் எடுத்துக்காட்ட வேண்டியுள்ளது.

1968ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்துக்கு சென்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை கோயிலுக்குள் அனுமதிக்கக் கோரி உண்ணாவிரதம் இருந்தார். கொரியா, ஆங்காங், சீனா, ஜப்பான் ஆகிய நாடுகளுக்குப் பயணம் மேற்கொண்டு தமிழையும், சைவ சமயத்தையும் ஒருங்கே வளர்க்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார்.

1950ஆம் ஆண்டின் மத்தியில் பிள்ளையார் சிலை உடைப்பு மற்றும் ராமர் சிலை உடைப்பு போராட்டங்களை பெரியார் முன்னெடுத்தார். இந்தப் போராட்டத்துக்கு அருள்நெறி திருக்கூட்டம் என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி பெரியாரின் போராட்டத்துக்கு எதிர்வினை ஆற்றினார். துண்டறிக்கைகளை வெளியிட்டார்.

தனித்தமிழை வளர்க்க அவருக்கான ஒரு தனி பாணியை உருவாக்கி செயல்பட்டார். அதில் ஒன்றாக மேடைத் தமிழை வளர்க்க அவ்வப்போது பட்டிமன்றங்களை நடத்தினார்.

இலக்கிய, சமூக, சமய தலைப்புகளில் இந்தப் பட்டிமன்றங்கள் நடந்தன. குன்றக்குடி அடிகளாரும் செந்தமிழிலேயே சொற்பொழிவாற்றுவார். மணிமொழி, தமிழகம், அருளோசை மற்றும் மக்கள் சிந்தனை போன்ற இதழ்களையும் நடத்தினார். திருக்குறள் மீதும் மிகுந்த பற்று கொண்டிருந்தார். தமிழறிஞர்களை அழைத்து குன்றக்குடியில் சமய மாநாட்டை நடத்தினார்.

1952ஆம் ஆண்டில் அடிகளார் பிறந்த ஊரில் ஒரு கல்விக்கூடம் கூட இல்லை. கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து மடத்தின் மொத்த வருவாயில் 35 விழுக்காட்டை கல்விக்காக மட்டுமே செலவிட்டார். 15 கல்வி நிறுவனங்களைத் தொடங்கி நிர்வகித்து வந்தார். இறுதியில் 1995ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 15ஆம் தேதி மறைந்தார்.

ஆதாரம்: 'நியூஸ்-7' தொலைக்காட்சி மற்றும் இதழ்களில் வெளி வந்த செய்திகளின் தொகுப்பு.

தொகுப்பு ந. பிரகாசு

சாதி மதவொழித்த மனிதத்தை மதிப்போம் – அடிகளார்

'விடுதலை' பெரியார் மலருக்கு அடிகளார் எழுதிய கட்டுரை

'மனிதனை நெருங்கு பவன் கடவுளை நெருங்கு கிறான்' என்பது மதத்தின் இதோபதேசமாக இருந்தாலும் செயலில் அப்படி இல்லை.

தந்தை பெரியார் அவர்கள் இந்தத் தலைமுறைத் தமிழர்களுக்குத் தந்த மறைமொழி 'மனிதனை நினை!' என்பதேயாகும். ஆம்! தமிழகத்தின் கடந்த பலநூற்றாண்டு வரலாற்றை உற்றுநோக்கின் மனிதன் மதிக்கப் பெற்றதாகத் தெரியவில்லை. மனிதரிலும் மகளிர் ஒரு பொருளாக எண்ணப்பட்டதாகக் கூடத் தெரியவில்லை. கடவுள், மதம், மொழி, பணம், சொத்து, பதவி இவைகள் மதிக்கப் பெற்ற அளவுக்கு 'மனிதன்'

மதிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இங்கொன்றும் அங்கொன்று மாகச் சில வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் இருந்ததாகத் தெரிந்தாலும் அது அபூர்வ வாழ்க்கை. அது, இயற்கை நியதியன்று. அதனால் தானே வரலாற்றில் பல நூற்றாண்டுகள் பல கோடி மக்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய பொறி புலன்கள் பயனற்றப் போயின. கல்வியறிவே இல்லாத மக்களாகப் பல

கோடிப் பேரை வைத்திருந்து பல்லக்குச் சவாரி செய்த பெருமை உயர்சாதியினர்க்கு உண்டு.

ஏன் இந்த அவலம்? மனிதனை மதிக்கும் பண்பு நம்முடைய பண்பாட்டில் இல்லை! எல்லாரும் கடவுளை மட்டுமே நாடுகிறார்கள்! நெருங்குகிறார்கள்! 'மனிதனை நெருங்குவன் கடவுளை நெருங்குகிறான்' என்பது மதத்தின் இதோபதேசமாக இருந்தாலும் செயலில் அப்படி இல்லை. இன்னும் நமது நாட்டில் மனித மதிப்பீட்டுச் சமுதாயம் தோன்றவில்லை. கடவுளும் பணமும் தான் மதிக்கப்படுகின்றன. கடவுளுக்குப் பணம் துணை பணத்துக்குக் கடவுள் துணை. இது இன்றைய சமுதாயப் போக்கு இந்தப் போக்கு மாற வேண்டும்.

பெரியாரின் இலட்சியம்!

மனிதன், மனிதத்துக்காக மதிக்கப் பெறதல் வேண்டும். மனிதம் மொழி, இனம், சாதி, மதம் இவைகளின் காரணமாக ஒதுக்கப் படுதல் கூடாது. மனிதம் அது ஆணாயினும் பெண்ணாயினும் மதிக்கப்படுதல் வேண்டும். போற்றப் படுதல் வேண்டும் என்பதே பெரியாரின் கொள்கை. "சாதி வேற்றுமைகள் இயற்கை, தீண்டாமை, சுகாதார அடிப்படையில் தோன்றியது" என்ற நச்சுத் தன்மை வாய்ந்த கருத்துகளைப் பெரியார் கடுமை யாகச் சாடினார். சாதிகள் இல்லாத சமுதாய அமைப்பே பெரியாரின் இலட்சியம்! மனிதமே, உயர்வில் உயர்வானது மனிதம் போற்றப்படுகின்ற, மனிதம் மதிக்கப்படுகின்ற நாடுகள் முன்னேறுகின்றன. இதற்கு ஜப்பான் ஒரு எடுத்துக்காட்டு! நமது நாட்டில் மனிதம் மதிக்கப்படுவதில்லை. நமது நாட்டில் மனிதனை மதிக்காமல், மனிதனின் உள்ளீடுகளைத் தூண்டி வளர்க்காமல் அழிக்கத் தொடங்கியதன் விளைவே அடிமைத்தனம். சுதந்திரம் என்பது பல துறைகளிலும் வளர்ந்த மனித உலகம் சுவாசிக்கும் காற்றாகும். நமது நாட்டு மக்கள் இந்தக் காற்றைச் சுவாசித்ததில்லை; இதுவரையில் சுவாசிக்கவில்லை; சுவாசிக்கும் முயற்சி இல்லை. "அச்சமே கீழ்களது ஆசாரம்" என்பார் திருவள்ளுவர். இன்று எங்கும் அச்சம் - பயம் ஏன்? மக்கள் கருத்து, சம்பிரதாயங்கள்,

இன்னும் நமது நாட்டில் மனித மதிப்பீட்டுச் சமுதாயம் தோன்றவில்லை. கடவுளும் பணமும் தான் மதிக்கப்படுகின்றன. கடவுளுக்குப் பணம் துணை பணத்துக்குக் கடவுள் துணை. இது இன்றைய சமுதாயப் போக்கு இந்தப் போக்கு மாற வேண்டும்.

மரபுகள் இவையெல்லாம் மனிதனை அச்சுறுத்தி அடிமைப்படுத்துகின்றன.

கருத்துக்குப் பயப்படும் கொடுமை!

மக்கள் யார்? அவர்கள் கருத்து என்ன? நூற்றுக்கு எழுபத்து ஏழு விழுக்காட்டினர் எழுத்தறிவு இல்லாதவர்கள். இவர்களுக்கு ஏது கருத்து? இவர்கள் கருத்தில் மேலாதிக்கம் செய்பவை, சூது செய்யும் படித்தவர்களின் கருத்துகள் அல்லது சம்பிரதாயங்கள், பழக்கங்கள், வழக்கங்கள் ஆகியவை தாமே! மக்கள் எந்தக் காலத்தில் நல்ல கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டார்கள்? மக்கள் கருத்துக்குப் பயந்து கொண்டு சிந்தனையை, பகுத்தறிவை இழப்பது கொடுமை! கொடுமை!

அடுத்து, மனிதன் நடைமுறைப்படுத்தும் மரபுகள், சம்பிரதாயங்கள் இன்றைய மனித வாழ்வுக்குப் பலநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றியவை. அவை எங்ஙனம் ஒத்ததாகும்? பேரனுக்கு, தாத்தா, சட்டை தைத்து வைக்க இயலுமா?

அடுத்து, படித்தவர்கள், இவர்களில் பலர் சிந்திப்பதில்லை. இல்லை, சிந்திக்க மறுக்கிறார்கள். இவர்கள் சொன்னதையே சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்கள். கீறல் விழுந்த இசைத்தட்டு மாதிரி! எரிகிற மெழுகுவர்த்தி யால்தான் பிறி தொன்றை எரிக்கச் செய்ய முடியும். ஆதலினால் மனிதன் சிந்திக்க மறுத்த நாளிலிருந்து மனிதனை மதிக்கத் தவறி விட்டான். மனிதமே கெட்டது. அதனால் தலைவர் பெரியார், 'மனிதனை நினை!' என்றார். மனிதனை நினைப்போம்! சாதிகளை, மதங்களைக் கடந்து மனிதனை நினைப்போம்!

நன்றி : 1991ஆம் ஆண்டு வெளி வந்த 'விடுதலை' பெரியார் 113ஆவது ஆண்டு பிறந்த நாள் மலர்

1961ஆம் ஆண்டு தி.மு.க.வி லிருந்து ஈ.வெ.கி. சம்பத் பிரிந்து, தமிழ்த் தேசியக் கட்சியைத் தொடங்கினார். அதன் தொடக்க விழா மாநாடு சென்னை எஸ்.அய்.ஏ.ஏ.திடலில் (தற்போது புறநகர் தொடர் மின்வண்டி நிலையம் இருக்கும் இடம்) நடந்தது. மாநாட்டின் சிறப்பு அழைப்பாளராக பெரியாரும், குன்றக்குடி அடிகளாரும் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். ஒரு அரசியல் கட்சியின் தொடக்க விழா மாநாடு என்றாலும் அது பெரியாரும் குன்றக்குடி அடிகளாரும் கடவுள் - மதம் குறித்து விவாதித்த மாநாடாகவே மாறிவிட்டது. கருத்து மாறுபாடுகளை எவ்வளவு நாகரிகத்துடன் உரையாடல்களாக பெரியார் நடத்தினார் என்பதை இந்த சம்பவம் விளக்குகிறது. இந்த நிகழ்வை மறைந்த சுயமரியாதை கூடரொளி திருவாரூர் தங்கராசு, 'தந்தை பெரியார் வாழ்வில்' என்ற தொகுப்பில் பதிவு செய்துள்ளார். அதிலிருந்து...

பெரியார்-அடிகளார் ஒரே மேடையில் வீவாதம்

“அடிகளார் தமது பேச்சை மிகப் பக்குவமாகத் துவக்கி அய்யா அவர்களையும் தோழர் சம்பத் அவர்களையும் பிரிந்து வந்த தோழர்களையும் பாராட்டிவிட்டு தனது பக்தி மார்க்கப் பிரச்சாரத்தில் முழு வீச்சில் ஈடுபட்டு விட்டார்! கட்சியோ புதியதாகப் பிறந்த அரசியல் கட்சி அருகிலோ முழு முதல் கடவுள் மறுப்பாளராகிய தந்தை பெரியார் அவர்களும் அவரது தோழர்களும் அடிகளார் இந்தச் சூழ்நிலையைச் சிறிதும் பொருட்படுத்தாது தமது கருத்தை வலியுறுத்தி கடவுள் நம்பிக்கை ஒன்றுதான் மனிதனை முன்னேற்றும் என்றும், மதம் இன்றி மனிதன் வாழ்தல் இயலாது என்றும் அப்பரைப் போன்று பொதுத் தொண்டு, இறைத் தொண்டு செய்பவர்களை இப்போது காண்பது அரிதாகிவிட்டது என்றும், பகுத்தறிவு வாதம் என்பது அல்லது கடவுள் மறுப்பு என்பது ஒரு விவாதக் கருத்தாகக் கொண்டு வாதம் செய்ய உபயோகப்படுமே தவிர வாழ்வியல் முன்னேற்றத்திற்கு சிறிதும் உதவாது என்றக் கருத்துப்பட பேசி கடவுள் நம்பிக்கையை அவரளவில் மிகமிக ஆணித்தரமாகப் பேசி முடித்தார்.

அடுத்து தந்தை பெரியார் பேச அழைக்கப்பட்டார். அய்யா அவர்கள் வழக்கம்போல சம்பத் மற்றும் கண்ணதாசன் அவர்களையும் பலபடப் பாராட்டி பேசிவிட்டு புதிதாக தோன்றியிருக்கும் தமிழ் தேசியக் கட்சி தமிழ் மக்களின் திராவிட மக்களின் மேம்பாட்டுக்காக அரசியல் பொருளாதார சமுதாய மேம்பாட்டுக்காக நல்லவண்ணம் பாடுபடும் என்று நம்புகிறேன் என்று கூறி தனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்த பின்னர் அடிகளார் கூறிய கடவுள் பற்றிய தத்துவக் கருத்துக்கு பதில் கூறும் வகையில் “இங்கே நமது பெரும் மதிப்புக்குரிய சன்னிதானம் (அடிகளாரை அய்யா அவர்கள் அப்படித்தான் முன்னிலைப்படுத்துவார்) அவர்கள் பேசும்போது கடவுள் நம்பிக்கைப் பற்றி கொஞ்சம் அளவுக்கதிகமாகவே விளக்கம் கொடுத்து கடவுளை நம்புவதும்

வழிபடுவதும் தான் மனித வாழ்க்கையின் முக்கியத் தேவை என்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். மகா சன்னிதானம் அவர்களை மிகப் பணிவோடு வேண்டி கேட்டுக் கொள்கிறேன். மனித சமுதாயத்தை முன்னேற்றுவதற்காக உள்ளபடியே பயன்படக் கூடிய கடவுள் பெயரைச் சொல்லி அதற்கு ஆதாரமான சாஸ்திரங்களைக் கூறி சன்னிதானம் அவர்களது திருக்கையாலே இப்பொழுது இந்த மேடையிலேயே விபூதியோ, குங்குமமோ கொடுத்தால் அந்த வழியிலேயே பாடுபடக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். மகாசன்னிதானம் அருள்கூர்ந்து எனக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுகிறேன், பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன் என்று கூறி அடிகளார் பக்கம் திரும்பி (உம் சொல்லுங்கள்) என்பது போல தனது பார்வையைச் செலுத்தினார். குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள் வாயைப் பிளந்து சிரித்த படியே மேலேயும், கீழேயும் அய்யா அவர்களையும் பார்த்தபடியே சில நொடிகளைப் போக்கிவிட்டு மௌனம் சாதித்துவிட்டார்! அய்யா அவர்கள் ஒரு சில மணித்துளிகள் பொறுமையாக இருந்துவிட்டு பிறகு தொடர்ந்து பேசலானார்கள். இப்படித் தானுங்க! கடவுளை பத்தி அதோட சக்தியைப் பற்றி லீலைகளைப் பற்றி ரொம்ப விளக்கமாகப் பேசுவாங்க. பக்தி இல்லா விட்டால் மனித சமுதாயமே அழிந்து போய்விடும், பக்தி இல்லாதவனுக்கு மோட்சம் கிடைக்காது, நரகம் தான் கெடைக்கும் என்றெல்லாம் சாபம் கொடுப்பாங்க. நெருங்கிக் கேட்டால் பேசாமல் வாயை மூடிக்குவாங்க! நம்ப மகாசன்னிதானமே இப்படியிருந்தா மத்தவங்களப் பத்தி நான் என்ன சொல்ல இருக்குது! ஒன்றை மட்டும் மனசுலே தெளிவா புரிஞ்சுக்குங்க, கடவுள் பக்தி இல்லைன்னாலோ நம்பிக்கையில் லேனாலோ மோட்சம் கிடைக்காது, நரகம் தான் கிடைக்கும்னு சொல்றாங்க! எனக்கு பக்தி கிடையாது. போனால் போகட்டும் எனக்கு நரகம் கெடைக்குமுனா அது என்

ஒருத்தனோட போயிடும். ஆனால் எனக்கு ஒழுக்கம் இல்லைன்னாலோ அது நமது சமுதாயத்தையே பாதிக்குமே அதைப் பத்தி சன்னிதானம் போன்றவர்கள் ஏன் சிந்திக்க மறுக்கிறார்கள்! பக்தியைவிட ஒழுக்கம் - ஒழுக்கம்தான் மனித வாழ்க்கைக்கு அவசியமானது, தேவையானது என்பது வெளிச்சமா நல்லாவே புரியுமே! மனித வாழ்க்கைக்கு கடவுளைவிட கடவுள் பக்தியைவிட நல்ல ஒழுக்கம், உழைப்பு இது இரண்டுதான் முக்கியம். அவசியம், அதைவிட்டு விட்டு கடவுள் பக்தி வெங்காயம் அது, இது இதையெல்லாம் நம்பாவிட்டால் நரகம் கெடைக்கும். நாசமா போயிடுவோமுன்னு பயங் காட்டுறாங்களே! ஏன் இந்த வீண் வேலை? சாயபுகளுக்கு கடவுள் நம்பிக்கை உண்டுன்னாலும் அதற்கு உருவம் இல்லைன்னு சொல்லிப் போட்டாங்க. கிறிஸ்தவனும் ஏசுநாதரை தேவகுமாரன்னு சொல்லி அவர் பேரவைச்சுப் பொழப்பு நடத்துறாங்க - நம்ம கடவுள்களை எடுத்துக்கிட்டா எந்தக் கடவுளுக்காவது ஒழுக்கம் இருக்கா! கொலை பண்ணாத அடுத்தவன் பெண்டாட்டியை கெடுக்காத யோக்கியமான கடவுள் ஏதாவது ஒன்றையாவது காண்பிச்சு வச்சுருக்கானா? எல்லாமே காட்டுமிராண்டி காலத்திலே கற்பிக்கப்பட்ட யோக்கியமோ ஒழுக்கமோ இல்லாத கடவுள்கள்! இதுங்களை நம்பாமல் போனா என்னா குடியா முழுக்கிப் போகும் என்று தொடர்ந்து சுமார் ஒன்றரை மணி நேரத்திற்கும் அதிகமாக மிகத் தெளிவாக விளக்க உரையாற்றினார்கள்.

அடிகளார் வாயைத் திறக்காமல் மிகவும் ரசித்துக் கேட்டபடியே கடைசி வரை இருந்தார். சம்பத் அவர்களுக்கோ அரசியல் மேடையை அய்யா இப்படி முற்றாக மூட நம்பிக்கை ஒழிப்பு மேடையாக மாற்றி விட்டாரே என்று சிறிது வருத்தம் இருந்தாலும் சிறிதும் கூட்டம் கலையாமல் ஆரவாரமாக ரசித்துக் கேட்டதைக் கண்டு பெருமைப்பட்டுக் கொண்டார்.

‘ஆத் தீரவிடர்’களை தன்மைப்படுத்துவதா?

குன்றக்குடி அடிகளார்

இன்று தமிழகத்திற்கு மீண்டும் பெரியார் தேவை! ஏன்? பெரியார் தலை முறைக்கு முன் தமிழர்கள் வாழ்ந்த நிலைமைக்கு மீண்டும் விரைந்து சென்று கொண்டிருக்கின்றனர். ஆம்! தமிழினம் பல்குழு வழிப்பட்டு இன்று சிதறுண்டு வருகிறது. பெரியார் வார்த்தையில் சொன்னால் ‘நெல்லிக்காய்’ போலத் தமிழர் நம்முள் உட்பகைக் கொண்டு ஒருவரை ஒருவர் தொலைக்கச் சூளுரை கொள்கின்றனர். அரசியல் பொது வாழ்க்கையில் நாணயம் கடைச் சரக்காக மாறி வருகிறது. தன் பெண்டு, தன் மக்கள் என்று சுற்றித் திரிந்தும் சுருட்டியும் வாழும் ‘கடுகு மனத்’ தவர்களாகத் தமிழர்கள் உருமாறி வருகின்றனர். புதுப்புதுக் கடவுள்கள் இறக்குமதி ஆகின்றன. புதுப்புதுக் கோயில்கள் நாள் தோறும் கட்டப்படுகின்றன. நடுவண் அரசின் பணித் தேர்வில் தேர்ச்சி பெறுவோர் எண்ணிக்கை அருகி வருகிறது. ஏன்? ஆரம்பப் பாடசாலையிலிருந்து ‘தர்ம மார்க்’ கில் மாணவர்கள் வளர்ந்து வருகின்றனர். ஏன் இந்த அவலம்? பெண்கள் ஒடுக்கப்படுகிறார்கள். ஏன்? பெண் குழந்தைகள் கொல்லப் படுகின்றனர். இங்கும் அங்கும் ஆதி திராவிடர்கள் கொடுமைப்படுத்தப் படுகிறார்கள். கட்டுப்பாடு குலைகிறது! ஒழுக்கம் உருக்குலைகிறது.

இந்த நிலை சீராக பெரியார் வேண்டாமல்லவா?

தமிழினம் காலத்தால் மூத்தது. நாகரிகத்திலும் வளர்ந்த இனம். ஆயினும், அடிக்கடி செழுந்தமிழ் வழக்கினைச் சார்ந்த மரபுகளைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகாமல், அயல் வழக்குகளை எடுத்துக் கொண்டமை யால் தன் நிலை தடுமாறிற்று. அயல் வழக்கின் வழி வந்த தீமைகளுள் தலையாயவை தீண்டாமை, சாதிகள் முதலியவை. தீண்டாமைக் காரணமாகப் பலகோடி மக்கள் செயலற்றவர் ஆயினர்; வாழ்வை இழந்தனர். இந்தப் பொல்லாத தீமையைத் தொடர்ந்து எதிர்த்துப் போராடி வந்திருந்தாலும் இன்னமும் தீண்டாமை அகலவில்லை. தீண்டாமை அகலாதது மட்டுமல்ல; ஆதி திராவிடர்கள், தங்களை ஒரு தனிச் சாதியமைப்பில் தனிமைப்பட்டுப் போகவே விரும்புகின்றனர். அவர்கள் பரந்த தமிழினத்துக்குள் சங்கமமாதற்குரிய விருப்பு குறைவாகவே இருக்கிறது. முன்பெல்லாம் சாதி வேற்றமைகள் நெகிழ்ந்து கொடுத்தன. இன்று சாதி முறைகள் கடினத் தன்மை அடைந்து வருகின்றன. சாதி வேற்றுமைகளும் தீண்டாமையும் அறவே ஒழிக்கப்பட்டால் ஒழிய தமிழருக்கு எதிர்காலம் இல்லை. இது சத்தியம் - உண்மை! இந்தப் புத்தியை உரக்கத் தருவதற்கு இன்று பெரியார் வேண்டாமா?

அதிர்ஷ்டத்தை நம்பும் தமிழன்

தமிழன் - கடைக்கோடித் தமிழன் மீண்டும் மீண்டும் ஏழையாகி வருகின்றான்; ஏன், தமிழ்நாட்டில் வளம் இல்லையா? எல்லாம் இருந்தும் இவன் ‘அதிர்ஷ்ட’த்தைத் தான் நம்புகிறான். இன்று தமிழ்நாட்டில் 675 கோடி ரூபாய்க்கு லாட்டரி சீட்டுகள் விற்கப்படுகின்றன. வாங்குபவர் யார்? அப்பாவித் தமிழர்கள்! ‘வினையே ஆடவர்க்கு உயிரே’ என்பதை மறந்தவர்கள், இன்று தமிழ்நாட்டையும் வறியதாக்குகின்றனர்; அவர்களும் ஏழையாகின்றனர். அதிர்ஷ்டத்தை - பரிசுச் சீட்டை நம்பும் வரையில் தமிழன் வாழ மாட்டான்! இதைச் சொல்லித்தர பெரியார் வேண்டாமா?

இன்று உலகில் சிறந்து விளங்கும் நாடு ஜப்பான் நாடு. ஏன் உழைக்கிறான்? அவனுக்கு உழைத்து வாழ்வதே பெருமை! உழைக்கும் நேரத்தில் திரைப்படக் கொட்டகைகளில் இருக்க மாட்டான்! கடைவீதிகளில் கூட்டம் கூட்டமாக நின்று பேச்சுக் கச்சேரி நடத்திக் கொண்டிருக்க மாட்டான்; தமிழ்நாட்டின் நிலை என்ன? இங்கு இரவும் பகலும் படம் பார்க்கலாம்! நாளெல்லாம் நகரங்களின் மூலைமுடுக்குகளில் நின்று வம்புபேசும் கூட்டம்! அதுவும் இளைஞர்கள் கூட்டம்! ஏன் வேலை இல்லை? கிடைக்கும் வேலையைப் பார்க்க விருப்பமில்லை! பொறுப்புக்களையும் ஆபத்துகளையும் ஏற்றுக் கொண்டு வேலை செய்ய முன் வருவோர் எண்ணிக்கைக் குறைந்து வருகிறது. இதனால், ஏராளமான மனித சக்தி வீணாகிறது; பாழடிக்கப்படுகிறது. இதைப் பற்றிக் கவலைப்பட ஒரு பெரியார் வேண்டாமா?

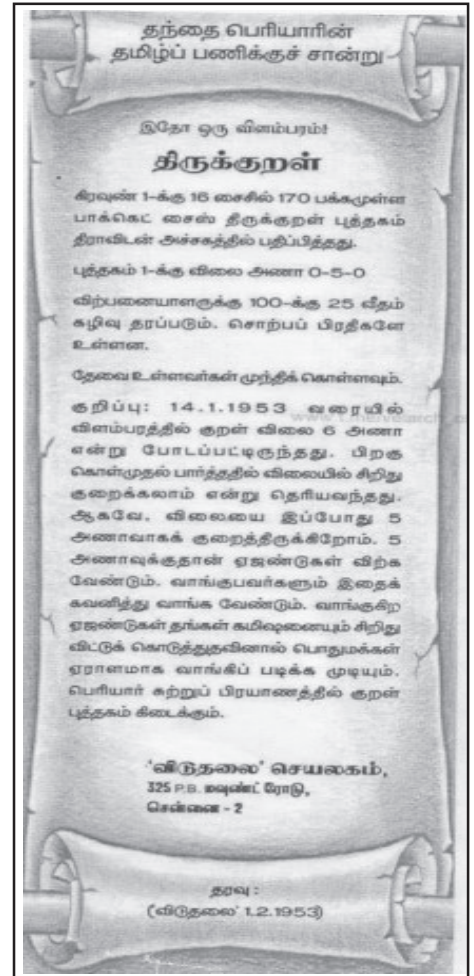
பகுத்தறிவு இன்று வேலை செய்ய மறுக்கிறது. பணம்தான் எல்லாம். “மனிதனை நினை” என்று பெரியார் பாடம் கற்றுக் கொடுத்தார். இன்று நமக்கு மனிதர்களை மதிக்கத் தெரிகிறதா? இல்லை, இல்லை! இன்று எங்கு நோக்கினும் ‘இந்திய’னையும் காணோம்; ‘தமிழ்’னையும் காணோம்! சாதி மதங்களின் பாற்பட்ட குழுக்கள்தாம் எங்கெங்கும்! எவரும் தலைவராகவோ, தீர்க்கதரிசியாகவோ, மகானாகவோ பிறந்ததில்லை! பிறக்கப் போவதும் இல்லை! குழந்தைகள் தாம் பிறக்கும். குழந்தைகள் மனிதர்களாக வளர்க்கப் பெறுதல் வேண்டும்; உருவாதல் வேண்டும். இன்று இராமனுக்குத் திடீர் யோகம். இராம ஜன்ம பூமியைத் தேடிச் சுண்டுபிடித்துக் கோயில் கட்ட விரும்புகிறார்கள்! இராமனுக்குக் கோயில் கட்டலாம். அது அவர்கள் விருப்பம். ஆனால் பாபர் மசூதிக்கு ஆபத்துச் செய்வானேன்! கல்லாகக் கிடந்த அகல்யையைச் சாப விமோசனம் செய்த இடத்தில் கோயில் கட்டலாமே! நெஞ்சமெல்லாம் கல்லாகிக் கிடக்கும் மனிதனின் நெஞ்ச அப்போதாவது நெகிழ்ந்து கொடுக்காதா? எங்குப் பார்த்தாலும் மதச் சண்டைகள்! சாதிக் கொடுமைகள்! இன்று இந்தியாவை, தமிழகத்தை வருத்துபவை அறியாமை! வறுமை! ஏழ்மை! சமூகக் கொடுமைகள்! இன்று இந்தியாவில், தமிழகத்தில் பக்திக்குப் பஞ்சமில்லை! பக்தி வெள்ளம் கரை புரண்டோடுகிறது. இன்று தேவை பகுத்தறிவு; கடினமான உழைப்பு! நாட்டுப் பற்று; இந்த வழிகளில் நடத்த ஒரு பெரியார் வேண்டாமா?

பெரியார் இல்லையே!

எந்த ஒரு அமைப்பும் தங்களுக்குத் தாங்களே அமைத்துக் கொண்ட வட்டத்திற்குள் நிற்கவே விரும்புகின்றன. அந்த வட்டத்திற்கு வெளியில் நிற்பவர்களை விரும்பு வதும் இல்லை! நேசிப்பதும் இல்லை! மாறாக

வெறுத்து ஒதுக்குகின்றன. இது வளர்ந்து வரும் சமுதாயத்திற்கு நல்லதல்ல. பெரியாருக்கும் இராசாசிக்கும் முரண்பாடுகள் நிறைய இருந்தன. ஆயினும் ஒருவரை யொருவர் நேசிக்க, மதிக்க மறுத்த தில்லை. அது மட்டுமல்ல. பரஸ்பரம் நம்பிக்கைக்குரியவர்களாகவும் விளங்கினர். அதுபோலவே காமராசரைப் பெரியார் விரும்பினார்; பாராட்டினார். நமக்கும் பெரியாருக்கும் இருந்த நட்பு-உறவு நாடறிந்தது. இன்று சமுதாயம் கடுமையான பாதிப்புகளுக்கு இரையாகும்போது பெரியார் இல்லையே என்ற கவலை தோன்றுகிறது! கண்கள் குளமாகின்றன!

நன்றி : 1992 ‘விடுதலை’ பெரியார் 114ஆவது பிறந்த நாள் மலர்

பரியேறும் பெருமாள்

பி.ஏ.பி.எஸ்

ஜாதி ஆணவப் படுகொலைகளையும் ஜாதிய சமூகத்தின் வெறுப்பு
உளவியலையும் ஆழமாகப் பதிவு செய்திருக்கிறது
'பரியேறும் பெருமாள்' திரைப்படம்.

அயம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிலவிய ஜாதி வெறி, இப்போது தனது உருவத்தை மாற்றிக் கொண்டு நுட்பமாக செயல்படுவதைப் படம் துல்லியமாகப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது. நெல்லை மாவட்டம் புளியங்குளம் கிராமம் கதைக்களம். புளியங்குளத்து மக்கள் என்றாலே, அவர்கள், 'தலித் மக்கள் தான்' என்று ஊரை வைத்தே ஜாதி அடையாளம் போர்த்தப்படுகிறது. அப்பகுதியில் 2005 ஆம் ஆண்டு நிலவிய ஜாதியப் படிநிலை மற்றும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்நிலையை இயல்பாகக் கண் முன் கொண்டு வந்து நிறுத்து கிறார்கள், ஒளிப்பதிவாளரும், இயக்குனரும்.

திரைப்படங்கள் தொடங்குவதற்கு முன்பு அரசு ஆணைப்படி கட்டாயமாகக் காட்டப் படும் காட்சிகளான "புகைப் பிடிப்பது - உயிருக்கு ஆபத்து; புற்று நோயை உருவாக்கும்; மது குடிப்பது - உடலுக்குக் கேடானது" என்ற விளம்பரத்தைத் தொடர்ந்து, "ஜாதியும் மதமும் - மனிதநேயத்தைக் கொல்லும்" என்ற அறிவிப்புடன் படம் தொடங்குகிறது.

கதையின் நாயகன், உயிருக்கு உயிராக நேசிக்கும் அவனது வேட்டைநாய் 'சுருப்பியை' உள்ளூர் ஜாதி இளைஞர்கள், இரயில் தண்டவாளத்தில் கட்டிப் போட்டு, இரயிலில் சாகடிக்கும் அதிர்ச்சியான காட்சியோடு படம்

தொடங்குகிறது. உள்ளூர் ஜாதி வெறி இளைஞர்களிடம் மோதலுக்குத் தயாராகாமல், தன்னை விலக்கிக் கொண்டு தனது கல்வியில் கவனம் செலுத்த விரும்பும் ஒரு தலித் இளைஞனை சாதியச் சமூகம் எப்படி ஒரு கலவரக்காரனாக மாற்றுகிறது என்பது கதை. வன்முறையாளர்களாக சமூகத்தில் சித்தரிக்கப்படும் தலித் இளைஞர்களுக்குப் பின்னால் ஜாதிய சமூகம், அவர்கள் மீது நிகழ்த்தும் வன்மமும், அவமதிப்பும், வெறுப்புமே அடிநாதமாக இருப்பதை இயக்குனர் சிறப்பாக வெளிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்.

அடிமைத்தனத்தை ஏற்றுக் கொண்டு, அதற்கு வாழப் பழகிக் கொண்டது கடந்தகால தலைமுறை. கல்வி வாய்ப்பு, இடஒதுக்கீடு உரிமை, சட்டப் பாதுகாப்புகள் வந்த பிறகு இதைப் பயன்படுத்தி முன்னேறத் துடிக்கும் தலித் இளைய சமூகத்தை மேலே எழ முடியாதவாறு சட்டங்களின் பிடிக்குள் சிக்கிக் கொள்ளாமலே சூழ்ச்சித் தந்திரங்களால் அடிமைப்படுத்த நினைக்கிறது நவீன ஜாதி வெறி.

வழக்கறிஞராகி, தனது சமூகத்துக்கு உதவிட வேண்டும் என்று சட்டம் படிக்க வரும் மாணவனிடம், கல்லூரி முதல்வர் நன்றாகப் படிக்க வேண்டும் என்று அறிவுரைகளை வழங்கி விட்டு படித்து முடித்து என்னவாகப் போகிறாய் என்று கேட்கும்போது டாக்டராகப் போகிறேன் என்று பதில் கூறுகிறார், கதாநாயகன் பரியேறும் பெருமாள். சட்டம் படித்துவிட்டு டாக்டராக முடியாது; வழக்கறிஞராகத்தான் முடியும் என்று முதல்வர் திருத்துகிறார். பெருமானிடமிருந்து இதற்கு வரும் பதில், “நான் ஊசிப் போடும் டாக்டரைக் கூறவில்லை; டாக்டர் அம்பேத்கரைக் கூறினேன்” என்று கூறியபோது அரங்கமே கைதட்டலால் அதிருகிறது.

உடனே ஜாதி உணர்வுள்ள முதல்வர், உதவியாளரிடம் கூறுகிறார், “இந்தப் பையன் அம்பேத்கராகப் போகிறேன் என்று கூறியதை அவனது விண்ணப்பத்தில் குறித்து வையுங்கள்; இப்படி ஆர்வக்கோளாறு உள்ள பசங்க, ஏதேனும் தவறு செய்துவிட்டு வருவாங்க. அப்போது பயன்படுத்திக் கெள்ளலாம்” என்று கூறும் காட்சி நுட்பமானது. இடஒதுக்கீட்டை சட்டப்படி அனுமதித்தேயாக வேண்டும் என்ற

கட்டாய சூழலில் தலித் மாணவர்களை, பழி வாங்குவதற்கு ஜாதி அதிகாரம் குறுக்கு வழிகளைப் பயன்படுத்துவதை இக்காட்சி வெகு இயல்பாக உணர்த்துகிறது இதே சட்டக் கல்லூரி. முதல்வர் பதவிக்குப் பிறகு ஒரு தலித் பேராசிரியர் வருகிறார்; பரியேறும் பெருமாள் குறித்த புகார்கள் அவரிடம் வரும்போது அவர் சமூகநீதி உணர்வுடனும் பரிவுடனும் பிரச்சினையைக் கையாளுகிறார்.

கதாநாயகன் குடித்துவிட்டு வகுப்புக்கு வந்தான் என்பது குற்றச்சாட்டு. அப்பாவை அழைத்து வரச் சொல்கிறார் தலித் முதல்வர். கூத்தில் பெண் வேடம் கட்டி, பெண்ணிய குரல், பெண்ணிய உடல்வாகுடன் இருக்கும் தனது தந்தையை அழைத்துவரத் தயங்கி வேறு ஒரு நடிகர் அப்பாவை அழைத்து வருகிறார். அவரே ஒரு குடிகாரர் தான்; பையன் குடித்து விட்டு வந்ததாக முதல்வர் கூறியவுடன், ஆத்திரத்தின் உச்சிக்குப் போய், ‘குடிகாரன் எனக்கு மகனே அல்ல’ என்று அவனை அடித்து நொறுக்கி, தனது நடப்புத் திறனை அபாரமாக வெளிப்படுத்துகிறார். முதல்வரோ, ‘இப்படி ஒரு நல்ல அப்பாவுக்கு மகனாகப் பிறந்திருக்கிறாயே; உன் அப்பாவுக்காக உன்னை மன்னிக்கிறேன்’ என்று கூறி வகுப்பில் அனுமதிக்கிறார்.

கதாநாயகனைப் பழி வாங்கத் துடிக்கும் ஜாதியவெறி சக மாணவர்கள், பெண்களுக்கான கழிவறைக்குள் திடீரென பிடித்துத் தள்ளி கதவை வெளியே மூட, உள்ளே மாணவிகள் அச்சத்தால் அலற, ஏதோ பெண்கள் கழிவறைக்குள் கதாநாயகன் புகுந்து விட்டதாக ஒரு பொய்மையை உருவாக்கி, அவமதிக்கும் காட்சி; நாயகன் கூனிக் குறுகி, எவரையும் நிமிர்ந்துகூட பார்க்க இயலாத கூச்சத்தோடு வெளியே வரும்போது அபராமாக தனது நடப்புத் திறமையை வெளிப்படுத்துகிறார். பிரச்சினை முதல்வரிடம் வருகிறது. மீண்டும் அப்பாவை அழைத்துவர ஆணையிடுகிறார். இந்த முறை நாயகன் கிராமத்தில் பெண் வேடமிட்டு கூத்துக் கட்டி ஆடும் உண்மையான அப்பாவை அழைத்து வருகிறார். ‘நான் எதுக்கடா காலேஜிக்கு வரணும்; அம்மாவை அழைத்துப் போ’ என்று தந்தை கூறும் வசனம், தந்தை - தனது துணைவியாருக்கு தரும் அங்கீகாரம்,

மரியாதையின் வெளிப்பாடு. முதல்வர் அறைக்குள் தனியாக அழைக்கப்படுகிறார் அந்தக் கிராமத்து அப்பா. “நான் என்ன பேசுவது? எவருக்கும் பயப்படாமல் பேசலாம் தானே?” என்று மகனிடம் விளக்கம் கேட்டு முதல்வர் அறைக்குள் நுழைகிறார். சமூகத்தின் முன் பணிந்து பேச வேண்டுமா? துணிந்து பேச வேண்டுமா? என்று தீர்மானிக்க முடியாத உளவியலில் தான் தலித் சமூகத்தின் கடந்தகால தலைமுறை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதின் வெளிப்பாடு அது. கிராமத்தின் ஓடுக்கப்பட்ட சாதிய முகமாய் கபடமற்ற ‘வெள்ளேந்தியாய்’ பேசுகிறார் அப்பா. ‘எதைச் செய்தாலும் என் மகனிடம் ஒரு வார்த்தைக் கேட்டுவிட்டுச் செய்யுங்க’ என்று கூறும் அப்பாவித் தந்தையைப் பார்த்து மனம் உருகிப் போகிறார், கல்லூரி முதல்வர். தந்தையை அனுப்பிவிட்டு மகனை உள்ளே அழைக்கிறார். அப்போது முதல்வர் அறையில் ‘நெற்றி நாமத்துடன்’ காட்சியளிக்கும் ‘வெள்ளைத் தோல்’ பேராசிரியர், ‘அவனிடம் விளக்கம் கேட்காதீர்கள்; கல்லூரியிலிருந்து உடனே நீக்குங்கள்’ என்று ஆலோசனை கூற, முதல்வர், ‘கோபால் சார், நீங்கள் கொஞ்சம் வெளியே போகிறீர்களா?’ என்று ‘வெள்ளைத் தோல்’ பேர்வழியை வெளியே அனுப்பும்போது, கைதட்டலில் தியேட்டரே அதிகுகிறது.

அப்போதுதான் முதல்வர் மனம் திறக்கிறார். “நான் தெருவில் செருப்பு தைத்துக் கொண்டிருந்த ஒரு தந்தைக்கு மகன். எத்தனையோ தடைகளைத் தாண்டித்தான் படித்தே தீர வேண்டும் என்ற உறுதியோடு படித்ததால் இந்த இடத்துக்கு வந்திருக்கிறேன். அப்பாவை மாற்றாதேடா”; “போ, நீ போய் உனக்கு சரி என்று தோன்றும் எதை வேண்டுமானாலும் செய்” என்று கூறி அனுப்புகிறார். உடனிருக்கும் பெண் பேராசிரியை, “என்ன சார், இப்படி கூறிட்டீங்க. ஏதாவது வன்முறையில் ஈடுபட்டால் என்னாகும்” என்று கேட்கும் போது, “ஏன், அடக்கு முறைக்கும் அவமானத் துக்கும் உள்ளாகி விஷம் குடித்து சாவதைவிட, எதிர்த் துப் போராடி தூக்கில் தொங்கலாம்” என்று முதல்வர் கூறுவது, சமூகத்தின் போராட்டக் குரலாகவே ஒலிக்கிறது. ஓடுக்கப்பட்ட சமூகத்தின் உள்ளக் குமுறல்களின் நியாயமான வெளிப்பாடு இது.

அதிகாரமிக்க பதவியில் அமரும் ஒரு ஜாதியவாதியும், அதே பதவியில் அமரும், ஓடுக்கப்பட்ட சமூகத்தைச் சார்ந்த முதல்வரும் ஒரே பிரச்சினையை எப்படிக்கையாளுகிறார்கள் என்பதை அற்புதமாக சித்தரிக்கும் காட்சிகள் இவை.

கிராமத்திலிருந்து ஆங்கில மொழி தெரியாமல் நகரத்துக்குப் படிக்க வரும் மாணவர்களிடம் ஆங்கில வழிக் கல்வி உருவாக்கும் பாதிப்புகளை நகைச்சுவை காட்சிகள் வழியாக சிறப்பாக சித்தரிக்கிறார் இயக்குனர். வகுப்பில் நடத்தும் ஆங்கிலப் பாடம் புரியாமல் குறிப்பு எடுக்க வேண்டிய கட்டாயத்துக்கு உள்ளாகும்போது பாடம் புரியாமல் ‘சுழிகளாக’ போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார் கதாநாயகன். குறிப்பேட்டை வாங்கிப் பார்த்த ‘நெற்றிநாம வெள்ளைத்தோல்’ ஆசிரியர், ‘முட்டைபோடுகிறது - கோட்டாவில் வந்த கோழிக் குஞ்சு’ என்று கூறியவுடன் பொங்கி எழுகிறான் கதாநாயகன். “எனது குறிப்பேட்டை மட்டுமல்ல; எல்லா மாணவர்களின் குறிப்பேட்டையும் பாருங்கள்” என்று ஓங்கி ஓங்கி முழங்குகிறான். குறிப்பேடுகளில் அனைவருமே ஆங்கில வழிப் பாடத்தின் அர்த்தம் புரியாமல் கிறுக்கி வைத்திருந்த உண்மை அம்பலமாகிறது. கோட்டாவின் கீழ் வரும் மாணவர்கள்தான் ‘கல்வித் தகுதியற்றவர்கள்’ என்ற போலி வாதத்தை இந்தக் காட்சி வழியாக பொடிப் பொடியாக நொறுக்கித் தள்ளுகிறார் இயக்குனர்.

மகனுக்காக வெளியே காத்திருக்கும் அந்தத் தெருக்கூத்து - பெண் வேட நடிகரை - ஜாதி வெறி மாணவர்கள் அவரது வேட்டித் துணியை உருவி, அம்மணமாக தெருவில் ஓடவிடும் காட்சி, அதிர வைக்கிறது. கையெடுத்துக் கும்பிட்டு, தனது வேட்டியைக் கேட்டு, கண்ணீரோடு அந்தத் தந்தை ஓடிவரும் போது, வீதிகளில் அரசியல் கட்சிகளின் துணிக் கொடிகள் கம்பீரமாகப் பறப்பதுபோல் நுட்பமாகக் காட்சியை அமைத்திருக்கும் இயக்குனருக்கு, ‘சபாஷ்’ போட வேண்டும்.

மருத்துவமனையில் தந்தையைச் சேர்த்துவிட்டு, மனம் கலங்கி நிற்கும் மகன், தந்தையை அவமதித்தவர்களைப் பழிவாங்க,

கத்தியைக் கையில் எடுக்கும்போது பதறிப் போன தாய், 'வேண்டாம்டா, இதெல்லாம் நமக்கு வேண்டாம்' என்று கத்தியைப் பிடுங்கிக் கொண்டு, "இந்த அவமானமெல்லாம் நமக்குப் புதுசாடா? காலம் முழுதும் இப்படி எத்தனையோ அவமானங்களை உங்க அப்பா சந்திச்ச வந்திருக்காருடா!" என்று கூறுகிறார். மகன், "அப்போதெல்லாம் நான் இல்லையே அம்மா" என்று பதில் கூறுகிறார். அம்மாவோ, "இப்போது நீ மட்டும் தான்டா எங்களுக்கு இருக்கே. நீ காலேஜுக்கே போக வேண்டாம்டா" என்று கூறும் காட்சி நெகிழ வைக்கிறது.

சமூகத்தில் எல்லோருமே ஜாதியெறி உணர்வுடன் இருப்பதில்லை. ஜாதியைக் கடந்த மனிதநேயம் சமூகத்தில் அற்றுப் போய்விட வில்லை என்பதை படம் சித்தரித்திருப்பது தான் படத்தின் தனிச் சிறப்பு.

கதாநாயகன் நண்பனாக வந்து ஜாதி வெறியர்களின் தாக்குதல் வரும்போதெல்லாம் நண்பனோடு நட்புக்காக உறுதியாக நிற்கும் ஆனந்த் - தலித் அல்லாதவர். 'உங்களோட ஆளுங்க தானே இப்படி செய்யறாங்க' என்று ஒரு கட்டத்தில் கதாநாயகன் வேதனையை வெளிப்படுத்தும்போது, "நான் ஜாதிப் பாத்தாடா உன்னோடு பழகினேன்?" என்ற நண்பனின் ஒற்றை வரி பதில், ஓராயிரம் உண்மைகளைப் பேசுகிறது. அரங்கமே கைதட்டலால் அதிருகிறது.

கதாநாயகனின் உற்ற நண்பரும் சரி; காதலுக்கும் மேலான உயர்ந்த நட்புடன் நேசிக்கும் அவனது சக மாணவி உயிர்த் தோழி 'ஜோ'வும் சரி; தலித் சமூகத்தைச் சாராதவர்கள். அன்பையும், நட்பையும் நேசிப்பவர்கள். காதல் வயப்படும் நாயகி, 'நான் எப்போதும் உன்னோடவே இருக்க வேண்டும்' என்று காதலை வெளிப்படுத்தும்போது, நாயகன் அதைக் கடந்து போகவே முயற்சிக்கிறார்.

தனது சகோதரியின் திருமணத்துக்கு கதாநாயகி 'ஜோ' தனது ஆருயிர்த் தோழன் பெருமானுக்கு மட்டுமே அழைப்புத் தருகிறார். ஆனால் திட்டமிட்டு திருமண மண்டபத்தில் ஜாதி வெறியர்களால் அவமதிக்கப்பட்டு ஒரு அறையில் அடைத்து அவரை அடித்து உதைப்ப

தோடு, அவரது முகத்தில் சிறுநீரைக் கழிக்கிறது, ஜாதி வெறி இளைஞர் கூட்டம். 'பத்திரிகை தந்ததால்தானே வந்தேன்?' என்று கதாநாயகன் கேட்கும்போது, 'பத்திரிகைக் கொடுத்தால் வந்து விடுவியா' என்று திருப்பிக் கேட்கிறது.

இந்த சம்பவங்கள், 'ஜோ'வுக்குத் தெரியக் கூடாது என்பதற்காக அவரைத் திட்டமிட்டு அங்கிருந்து ஏதோ ஒரு சாக்குக் கூறி, வெளியே அனுப்பி விடுகிறார்கள். நடந்தது அவளுக்குத் தெரியாது. விரும்பி விரும்பி அழைத்தும் திருமணத்துக்கு வரவில்லையே என்ற ஆதங்கத்தில் பெருமானிடம் உணர்ச்சியைக் கொட்டுகிறார், 'ஜோ'. அற்புதமான இயல்பான நடப்பு. அப்போதும் தனக்கு இழைத்த அவமானத்தைக் கூறாமலே தவிர்ந்து விடுகிறார் கதாநாயகன். நாயகனின் இந்த பண்பு அவரை உச்சத்தில் கொண்டு போய் நிறுத்தி விடுகிறது.

கதாநாயகனை தீர்த்துக் கட்ட ஜாதி வெறியர்கள் திட்டமிடுகிறார்கள். உயிர் தப்பியவன், பெண்ணின் தந்தையிடம் பேசும் வசனம் நெருப்பாய் வந்து விழுகிறது. "உங்களது பெண் என்னை காதலிக்கிறாள் என்பதையும், திருமண வீட்டில் நீங்கள் என்னை அவமதித்ததையும் வெளியே செல்லாமல், உங்கள் ஜாதி மானத்தை நான் தான் காப்பாற்றினேன். காரணம் என்ன தெரியுமா? உங்கள் பெண் எல்லோரையும்விட அப்பா வாகிய உங்கள் மீதுதான் பாசம் அதிகம் வைத்திருந்தார். அது குலைத்துவிடக் கூடாதே என்பதற்காகவே நான் மறைத்தேன்" என்று கூறும்போது நெகிழ வைக்கிறார். காட்சிக்கு ஏற்ற கச்சிதமான நடப்பு.

பெண்ணின் தந்தை ஜாதி மோதலை விரும்பாதவராகவும் அதே நேரத்தில் ஜாதிய சமூகத்தின் கட்டமைப்பை மீறுவது அவமானமாகவும் கருதக்கூடிய மனநிலையில் இருப்பவராக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளார். ஜாதியை வெறியாக பகிரங்கப்படுத்திய சமூகம், இப்போது புறவெளிகளில் நடித்துக் கொண்டு அகத்தில் ஜாதியத்தில் ஊறிப் போய் நிற்கிறது இந்த அளவில்தான் சமூக மாற்றம் உருவாகியிருக்கிறது என்ற கருத்தை நுட்பமாகப் பார்வையாளரிடம் கடத்தியிருக்கிறது, படம்.

ஆணவக் கொலைக் காட்சிகள் எதுவுமே மிகைப்படுத்தப்பட்டதல்ல; உடுமலை சங்கர், தர்மபுரி இளவரசன், திருச்செங்கோடு கோகுல்ராஜ் எதிர்கொண்ட மரணங்கள்தான். காட்சிகளாக வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. படத்தின் நிறைவு காட்சிகளைப் பாராட்ட வார்த்தைகளே இல்லை.

பெண்ணின் தந்தை, கதாநாயகனை மகளுடன் நேரில் சந்தித்து உரையாடுகிறார். அவமானப்படுத்தியதற்கு வருத்தம் தெரிவிக்க வந்த காட்சியாக சித்தரிக்கப்படுகிறது. “சமூகம் ஜாதியை இன்னும் விட்டுவிடவில்லை; காலம் மாறும்” என்று பெண்ணின் தந்தை கூறும்போது கதாநாயகன் கூறுகிறார். அதெல்லாம் மாறாது சார்; நீங்கள் நீங்களாகவே இருக்க வேண்டும், நாங்கள் நாய்களாகவே இருக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் காலம் வரை எந்த மாற்றமும் வராது. இதுவே நாயகனின் பதில்.

ஆணவக் கொலைக்கு பதில் மற்றொரு கொலை என்று பழிவாங்கும் உணர்வுகளை நோக்கி நகராமல் சமூகத்தில் ஜாதி வெறிக்கு எதிரான உரையாடலையும் அந்த உரையாடலை கூர்மைப்படுத்தும். இயக்கங்களுக்கான தேவைகளையும் படம் தீர்வாக முன் வைப்பதே- இப்படத்தில் மிகப் பெரும் சிறப்பு.

கதாநாயகனாக வரும் கதிர், கதாநாயகியாக வரும் ஆனந்தி, பாத்திரத்திற்கேற்ற உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தி சிறப்பாக நடித்திருக்கிறார்கள். நண்பனாக வரும் யோகி பாபுவின் காமெடி காட்சிகள் கதை ஓட்டத் தோடு இணைந்து படத்தை கலகலப்பாக்கி விடுகிறது. எப்போதும் பாடல் வரிகளுக்கு முக்கியத்துவம் தரும் சந்தோஷ நாராயண் இசை, பாடல் வரிகளை சிதைக்காது கூர்மையாக

வெளிப்படுத்துகிறது. பின்னணி இசை படத்தின் காட்சிகளுக்கு உயிருட்டியிருக்கிறது. ஸ்ரீதரின் ஒளிப்பதிவு, தூத்துக்குடி கிராமிய ஜாதியக் கலாச்சாரங்களை கண் முன் நிறுத்துகிறது.

ஆவணப் படமாக மாறிவிடாமல் எச்சரிக்கையோடு கதாபாத்திரங்களுக்கும் உரையாடலுக்கும் மெருகேற்றி திரைப்பட மொழியில் அற்புதமாகப் படத்தைச் செதுக்கி யிருக்கிறார் மாரி செல்வராஜ். இது அவரது முதல் படமா என்று நம்பவே முடியவில்லை. ‘சூப்பர் ஸ்டார்’களை வைத்து இயக்கக்கூடிய நிலைக்கு இயக்குநர் இரஞ்சித் உயர்ந்த இடத்தைப் பிடித்தாலும், சமுதாயக் கவலையிலிருந்து விலகிச் செல்லாதவராகவே தன்னை அடையாளப்படுத்தி, கலைத் துறையை ஜாதிக்கு எதிரான ஆயுதமாக்கும் பணிகளைத் தொடர்ந்து வருகிறார். அவர்தான் இப்படத்தின் தயாரிப்பாளர்.

பாலச்சந்திரர்களும், மணிரத்தினங்களும், சங்கர்களும் கொடிகட்டிப் பறந்த திரைப்பட உலகில் இப்போது இரஞ்சித்துகள், கோபி நயினார்கள், சுசீந்திரர்கள், மாரி செல்வராஜ்கள் கரங்களில் வந்து சேர்ந்திருப்பதே சமூக மாற்றத்துக்கான திறவுகோல்தான்.

ஆயிரம் கூட்டங்களும், போராட்டங்களும் உருவாக்க முடியாத ஜாதிய எதிர்ப்பை இந்தப் படம் ஆழமாக சமூகத்தில் கடத்தியிருக்கிறது. ‘பரியேறும் பெருமாள்’ பி.ஏ.பி.எல்., மேலே ஒரு கோடு என்று இந்தத் திரைப்படம் ஒரு குறியீட்டை முன் வைக்கிறது. வழக்கறிஞராக வேண்டும் என்ற இலட்சியக் குறியீடு. இந்தக் குறியீடு ‘ஜாதி ஒழிக’ மேலே ஒரு கோடு என்ற இலட்சியத்தை நோக்கி நகர்த்தப்பட வேண்டும்.

- விடுதலை இராசேந்திரன்

கைகளால் கழிவு அள்ளுவோர் 20 ஆயிரம் பேர்!

நாட்டில் 20 ஆயிரத்து 500 பேர் கைகளால் கழிவுகளை அள்ளும் பணியில் ஈடுபட்டிருப்பதாக மத்திய சமூகநீதி மற்றும் மேம்பாட்டுத்துறை அமைச்சகம் கூறியுள்ளது. அதிகபட்சமாக உத்தரப்பிரதேசத்தில் 6,126 பேரு, மகாராஷ்டிராவில் 5,269 பேரும் கைகளால் கழிவுகளை அள்ளுவதாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டு உள்ளது. இது 18 மாநிலங்களின் கணக்குதான்.

இதற்கு முந்தைய ஆய்வுகளில் பதிவு செய்யப்பட்டது போல, மனித இனம் ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள கிழக்கு ஆப்பிரிக்க பகுதியிலோ அல்லது தெற்கு ஆப்பிரிக்க பகுதியிலோ மட்டுமே தோன்றவில்லை என்றும், மாறாக ஆப்பிரிக்க கண்டம் மொத்தத்திலும் பரவி வாழ்ந்திருக்கின்றனர் என்றும் விளக்குகிறது எலீனர் தலைமையிலான இந்த புதிய ஆய்வு.

‘மனிதன் எங்கிருந்து வந்தான்?’ - பூத்ய சூப்பர்

மனிதன் எங்கிருந்து வந்தான்? என்று யாரிடமாவது கேட்டால், சற்றும் யோசிக்காமல் ‘குரங்கில் இருந்து’ என்றே பலரும் கூறுவர். ஆனால் நாம் தற்போது வாழ்ந்துகொண்டு இருப்பது கூடுகள் காலம். விஞ்ஞானமும், தொழில்நுட்பமும் அபரிமிதமான வளர்ச்சி கண்டுள்ள இந்த தகவல் யுகத்தில், மனிதன் எங்கிருந்து வந்தான் என்பது போன்ற அறிவியல் மற்றும் பரிணாமம் சார்ந்த ஆழமான கேள்விகளுக்கு, இனியும், பொதுவான, தகுந்த ஆதாரங்கள் இல்லாத மற்றும் பாரம்பரியமான பதில்களைச் சொன்னால் அது ஏற்புடையதாகவும் இருக்காது, அறிவுப்பூர்வமான ஒரு பதிலாகவும் இருக்காது.

அதுபோலவே, மனித பரிணாமம் என்றாலே, குனிந்த சில குரங்குகளில் இருந்து நிமிர்ந்த உடல்கொண்ட மனிதன் உருவாவது போன்ற ஒரு வரைபடம்தான் நம் கண்களிலும், சிந்தனையிலும் தோன்றும். ஆனால் மனித பரிணாமம் என்பது அவ்வளவு சுலபமான ஒரு மாற்றம் அல்ல என்றும், மாறாக அது மிக மிக சிக்கலான, நமக்கு பாதி கூட தெரியாத ஒரு பரிணாம நிகழ்வு என்கிறது மனித பரிணாமம் தொடர்பான ஒரு சமீபத்திய ஆய்வு.

மனிதன் தோன்றியது எங்கு, எப்படி என்பதை மிகவும் புதிய ஒரு கண்ணோட்டத்தில் ஆய்வு நடந்துள்ளது. இங்கிலாந்திலுள்ள ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழகம் மற்றும் ஜெர்மனியில் உள்ள மேக்ஸ் பிளாங்க் இன்ஸ்டிடியூட் பார் த சயன்ஸ் ஆப் ஹியூமன் ஹிஸ்டரி (Max Planck Institute for the Science of Human History) ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த அகழ்வாராய்ச்சியாளர் எலீனர் செர்ரி தலைமையிலான ஆய்வுக்குழு இந்த ஆய்வை நடத்தியிருக்கிறது.

இந்த ஆய்வின் மூலம் மனித பரிணாமம் தொடர்பான முற்றிலும் புதிய தகவல்களை இந்தக்குழு முன்வைக்கிறது. முக்கியமாக, ஹோமோ சேப்பியன்ஸ் (Homo sapiens) என்று அழைக்கப்படும் நவீன மனித இனத்தைச் சேர்ந்த தற்போதைய மனிதர்கள், 2 லட்சம் ஆண்டு களுக்கு முன்பு ஆப்பிரிக்காவில் வாழ்ந்ததாக கூறப்படும் ஹோமினிட்ஸ் (Hominids) எனும் பண்டைய மனித இனத்தைச் சேர்ந்த ஹோமோ ஹைடல்பெர்ஜென்சிஸ் (Homo heidelbergensis) வகை மனித இனத்தில் இருந்து தோன்றியிருக்கிறார்கள் என்று முந்தைய ஆய்வுகளில் கூறப்பட்டது. மேலும், அந்த மனித இனமே

ஆப்பிரிக்காவின் குறிப்பிட்ட ஒரு இடத்தில் இருந்து மெல்ல மெல்ல வெளியேறி தற்போதைய உலகின் பல பகுதிகளையும் ஆக்கிரமித்து வாழத் தொடங்கியது என்பதுமே இதுவரையிலான புரிதலாக இருந்து வந்துள்ளது.

ஆனால், இதற்கு முந்தைய ஆய்வுகளில் பதிவு செய்யப்பட்டது போல, மனித இனம் ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள கிழக்கு ஆப்பிரிக்க பகுதியிலோ அல்லது தெற்கு ஆப்பிரிக்க பகுதியிலோ மட்டுமே தோன்றவில்லை என்றும், மாறாக ஆப்பிரிக்க கண்டம் மொத்தத்திலும் பரவி வாழ்ந்திருக்கின்றனர் என்றும் விளக்குகிறது எலீனர் தலைமையிலான இந்த புதிய ஆய்வு.

இந்த புதிய கூற்றுக்கு ஆதாரமாக, கடந்த வருடம் மொராக்கோ நாட்டிலுள்ள ஜெபெல் இர்ஹவ்ட் எனும் குகையில் இருந்து கண்டறியப்பட்ட, குறைந்தது சுமார் 3 லட்சத்து 15 ஆயிரம் வருடங்கள் பழையதாக இருக்கக் கூடிய ஹோமோ சேப்பியன்ஸ் மனித எலும்புகள், ஆப்பிரிக்காவின் வடமேற்கு பகுதியை மனித தோற்றத்தின் பகுதிகளில் ஒன்றாக, முதன்முறையாக இணைத்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

இது தவிர, தெற்கு ஆப்பிரிக்காவில் கண்டறியப்பட்ட 2 லட்சத்து 60 ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முந்தைய ப்லோரிஸ்பாட் (Florisbad) மனித மண்டை ஓடு, எத்தியோப்பியாவில் உள்ள ஓமோ கிபிஷ் பகுதியில் கண்டறியப்பட்ட ஒரு லட்சத்து 95 ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முந்தைய மனித எலும்புகள் மற்றும் எத்தியோப்பியாவின் மற்றொரு பகுதியில் கண்டறியப்பட்ட ஒரு லட்சத்து 60 ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முந்தைய ஹெர்டோ மண்டை ஓடு ஆகியவை அனைத்தும் நவீன மனிதர்களின் பல பண்புகளைக் கொண்டவையாக இருப்பதும், ஆப்பிரிக்காவின்

பல்வேறு பகுதிகளிலும் கண்டறியப்பட்டுள்ளதில் இருந்து ஹோமோ சேப்பியன்ஸ் ஆப்பிரிக்கா கண்டம் மொத்தத்திலும் ஒரே சமயத்தில் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பது தெளிவாகிறது என்கிறார் எலீனர்.

ஆப்பிரிக்காவின் பல்வேறு பகுதிகளில் ஒரே சமயத்தில் வாழ்ந்த மனித இனமானது, தனியாக பரிணாமம் அடைந்தது மட்டுமல்லாமல், நவீன மனிதர்களின் குணங்களில் சில இருந்தும், பல இல்லாமலும் வளர்ந்திருக்க வேண்டும் என்கின்றனர் எலீனர் உள்ளிட்ட பல உலக அகழ்வாராய்ச்சியாளர்கள்.

மிக முக்கியமாக, நில எல்லைகளால் பிரிக்கப்பட்டிருந்த மனித இனத்தின் பல பிரிவுகள், பருவநிலை மாற்றங்கள் காரணமாக ஒரு இடம் விட்டு மற்றொரு இடம் சென்றபோது சில சமயங்களில் ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்து இனப்பெருக்கம் செய்து, அதன் காரணமாக அவர்களின் மரபணுக்கள் மற்றும் கருத்துகள் ஒன்று கலந்தும், சில சமயங்களில் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று பிரிந்து சென்றிருக்கவும் வேண்டும் என்றும் கூறப்படுகிறது. ஆப்பிரிக்கன் மல்டி-ஜியனிலிசம் (African multiregionalism) என்று அழைக்கப்படும் இந்த புதிய கருதுகோளானது, மனித தோற்றமானது ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திலோ அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட மக்கள் தொகையிலிருந்தோ உருவானது அல்ல என்றும், மாறாக ஆப்பிரிக்க எனும் ஒரு முழுக்கண்டம் முழுக்க பரவி வாழ்ந்தது என்றும் கூறுவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆக மொத்தத்தில், தற்போதைய மனித இனமானது ஆப்பிரிக்கா கண்டத்தில் வாழ்ந்த, பல ஒற்றுமைகள் கொண்ட, பல்வேறு மனித இனக் குழுக்களின் கலவை என்கிறது இந்த புதிய ஆய்வு.

- இணையதளத்திலிருந்து

புரட்சிப்

பெரியார் முழுக்கம்

திராவிடர் விடுதலைக் கழக வார ஏடு

www.dvkperiyar.org

ஆண்டுக் கட்டணம் ரூ.200

தொடர்புக்கு: ஆசிரியர், 29, பத்திரிகையாளர் குடியிருப்பு, திருவள்ளூர் நகர், திருவான்மியூர், சென்னை-41.

© 9841489896 - periyarmuzhakkam@gmail.com

மோடி ஆட்சியில் பொருளாதாரம் வளர்ந்துள்ளதா?

நாடு
பொருளாதாரத்தில்
முன்னேறி
வருகிறது என்று
பா.ஐ.க.வினர்
முன் வைக்கும்
வாதங்களை
அழுத்தமாக மறுக்கிறார்
சி.அய்.டி.யு.
பொதுச் செயலாளர்
தபன்சென்.

**பொருளாதாரம் அதிக வளர்ச்சிப் பாதையில் சென்று
கொண்டிருக்கிறது என்று மத்திய ஆட்சியாளர்கள் பொருமை
பேசுகிறார்களே?**

மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி 8.2 சதவீத வளர்ச்சியைக் கண்டுள்ளது என அரசாங்கம் கூறுவது சந்தேகத்திற்குரியது. அத்தகைய வளர்ச்சி எங்காவது வெளிப்படுகிறதா? அரசு வறுமைக் கோட்டிற்குள்ளே உள்ள மக்களை வெளியே கொண்டு வந்துள்ளது; 28 சதவீத மக்கள் தான் இன்று வறுமைக்கோட்டிற்கு கீழ் இருக்கிறார்கள் என்று அரசாங்கம் கூறுகிறது. இது எப்படி சாத்தியம்? இதோ 2014க்கு பிறகு ஏற்றத்தாழ்வுகள் எவ்வளவு விரிவடைந்துள்ளது என்பதைப் பாருங்கள்! 2014ல் 1 சதவீத உயர்த்து செல்வந்தர்கள் தேச செல்வத்தில் 48 சதவீதத்தைக் கைவசம் வைத்திருந்தனர். 2016ல் இது 53 சதவீதமாக உயர்ந்தது. 2017ல் 78 சதவீத செல்வம் 1 சதவீதம் பேரிடம் உள்ளது. செல்வந்தர்களின் செழிப்பும், வறுமை ஒழிப்பும் எப்படி ஒரு சேர நடந்தேற முடியும்?

**பொருளாதார வளர்ச்சி பற்றிய அரசின் கூற்று பற்றி என்ன
கருதுகிறீர்கள்?**

இவர்கள் சொல்கிற வளர்ச்சி, அத்தகைய வளர்ச்சியை உருவாக்குபவர்களுக்கு போய்ச் சேரவில்லை என்பதுதான். மக்களின் வருமானம் வீழ்ச்சியடைந்து கொண்டே போகிறது. பணவீக்கம்

மட்டுப்பட்டுள்ளதாகக் கூறுகிறார்கள். ஆனால் தினந்தோறும் நாம் நுகரக் கூடிய அத்தியாவசியப் பொருட்களைப் பாருங்கள்! அதன் விலைகள் அதிகரித்த வண்ணம் உள்ளன. பெட்ரோல் விலை உயர்வு இன்னும் நிலையைச் சிக்கலாக்குகிறது. இன்னொரு புறம் அரசாங்க இயந்திரம் திட்டமிட்டு தொழிலாளர்களின் வருமானம் மீது தாக்குதல் தொடுக்கிறது. குறைந்தபட்ச ஊதியத்தை மறுப்பது, சட்டப்பூர்வ குறைந்தபட்ச ஊதியத்தை அமலாக்க முயற்சி இல்லாமை, எளிதில் தொழில் நடத்துவதை உறுதி செய்தல் என்ற பெயரில் தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள் மீறப்படுவதற்கு அரசே துணை போதல் ஆகியன அரங்கேற்றப் படுகின்றன.

விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு ஆண்டுக்கு 25 நாட்கள் கூட வேலை கிடைப்ப தில்லை. இதனால் நகரங்களுக்கு இடம்பெயரும் அவர்கள் வேலையில்லா பட்டாளத்தில் சேருகிறார்கள். இது நகர்ப்புற ஊதியங்களையும் குறைத்து விடுகிறது.

தனியார் துறையே பொருளாதாரத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லும் வல்லமை பெற்றது என்கிறார்களே!

இப்படிச் சொல்லி எவ்வளவோ சலுகைகள் கொடுத்தும் தனியார் முதலீடுகள் பிக் அப் ஆகவில்லை. பொதுத்துறை நிறுவனங்களே பொருளாதாரம் விழுந்து விடாமல் தாங்கிப் பிடிக்கின்றன. ஆனால் அரசாங்கமோ அவர்களை படிப்படியாக நெருக்குகிறார்கள். பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் முதலீட்டு உபரியைக் கொண்டு எந்த பங்குகளை வாங்குவது அல்லது எப்போது அவற்றின் பங்குகளை விற்பது எனக் கட்டாயப் படுத்துகிறார்கள். இதனால் முதலீட்டு உபரியை சுதந்திரமாக வைத்திருக்க முடியவில்லை. அரசு ஒரு நிறுவனத்தின் பங்கு விற்பனையை மேற் கொள்ளும்போது அதனை வாங்குமாறு மற்ற பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் வற்புறுத்தப் படுகின்றன. தொழில் நடவடிக்கைகள் வாயிலாக இந்நிறுவனங்கள் உருவாக்கும் உபரியை அரசாங்கம் தட்டிச் சென்று விடுகிறது.

பணமதிப்பு நீக்கத்தால் பொருளாதாரம்

பாதிக்கப்படவில்லை என்று அரசாங்கம் கூறி வருகிறதே!

அரசாங்கம் புள்ளிவிவர திருகுதாளங்கள் வாயிலாக சில மதிப்பீடுகளைக் கடைந்தெடுத்து தருகிறார்கள். காலாண்டு வேலைவாய்ப்பு சர்வேக்கள் நடத்தப்பட்டு அறிக்கைகள் வெளியிடுவதையே நிறுத்தி விட்டார்கள். ஆனால் நமக்கு கிடைக்கிற தகவல்களும் கூட வேலைவாய்ப்பு அதிகரிப்பிற்கான எந்தவொரு ஆதாரத்தையும் தருவதாக இல்லை. நரேந்திர மோடி, அருண்ஜெட்லி விடுக்கிற அறிக்கை களில் மட்டுமே வேலைவாய்ப்புகள் உருவாக்கப் படுகின்றன. டீம் லீஸ் என்ற அமைப்பு இடதுசாரி அமைப்பல்ல. அது தருகிற தகவலைப் பாருங்கள்! பணமதிப்பு நீக்க நடவடிக்கையால் 25 லட்சம் வேலை வாய்ப்புகளை இழந்துள்ளோம்.

ஜிஎஸ்டி முறைமை வரிவசூலை உறுதி செய்து மத்திய, மாநில அரசுகளின் வருவாயை அதிகரிக்கும் என்கிறார்களே!

ஜிஎஸ்டி முறைமை ஏற்றியிருக்கிற சுமைகளைப் பாருங்கள்! ஜிஎஸ்டிக்கு முன் இருந்த மறைமுக வரிகளின் சுமையைக் காட்டிலும் ஜிஎஸ்டிக்கு பின் அதிகமான சுமை உள்ளது. அதைவிட மோசமானது, மாநில ஆட்சிகளுக்கு இருந்த வரி தன்னாட்சி பறிக்கப்பட்டிருப்பதுதான். இடதுசாரிகள் தலைமையிலான ஒரு அரசாங்கம், ஆடம்பரப் பொருட்கள் மீது வரிபோட்டு அதில் கிடைக்கும் வருவாயை ஏழை மக்களுக்கான திட்டங்களுக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்றிருந்த வாய்ப்பை ஜிஎஸ்டி முறை அடைத்துவிட்டது. மருந்துகள் மீது ஏன் இவ்வளவு வரிகள்? அத்தியாவசிய மருந்துகளுக்கு ஜீரோ வரிகள் என்பது கொண்டு வரப்பட வேண்டுமென்று நாங்கள் கூறுகிறோம்.

வைப்பு நிதி புள்ளி விவரங்களின் படி தொழிலாளர் எண்ணிக்கை அதிகரித்துள்ளதே!

நான் நாடாளுமன்ற நிலைக்குழுவிலேயே 2016 17-ல் பிஎப் சந்தாதாரர்கள் 21 லட்சம் அதிகரித்திருப்பதாக தொழிலாளர் நல அமைச்சகம் கூறுகிறதே! இதுவெல்லாம் புதிய

வேலைவாய்ப்புகளா? என்று கேட்டேன். காரணம் “பிரதமரின் ரோஜ்கார் புரேட்சகான் யோஜனா” தொழி லாளர்களுக்காக முதலாளிகள் செலுத்த வேண்டிய பி.எப். தொகையை மூன்றாண்டு களுக்கு புதிய வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்க அரசே செலுத்த வேண்டுமென்று கூறுகிறது. ஏற்கெனவே இருந்த வேலைவாய்ப்புகளே இத்திட்டத்தின் காரணமாக புதிய வேலைவாய்ப்புகளாகக் கணக்கில் காட்டப்பட்டுள்ளதா என்பதற்காகவே அக்கேள்வியை எழுப்பினேன்.

அரசு விவசாயக் காப்பீடு, மருத்துவக் காப்பீடு என்றெல்லாம் புதிய திட்டங்களை அறிவிக்கிறதே!

பிரதமரின் பசல் பீமா யோஜனா அரசின் கஜானாவி லிருந்து பயிர்க்காப்பீடைத் தருகிற திட்டம். தனியார் இன்சூரன்ஸ் நிறுவனங்களுக்கு மானியங்கள் தரப்படுகின்றன. அந்நிறுவனங்கள் வசூலித்த பிரிமியம் ரூ.21000 கோடி. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு காப்பீடாகக் கிடைத்ததோ ரூ.4000 கோடி. மருத்துவக் காப்பீட்டின் கதையும் இப்படி அமைந்தால் அது பேரிழப்பாக இருக்கும்.

ரூபாய் மதிப்பு வீழ்ச்சி தொடர்கிறதே!

வர்த்தகப் பற்றாக்குறை அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. இது ரூபாய் மீது அழுத்தத்தை ஏற்படுத்துகிறது. அரசு இறக்குமதியைக் கட்டுப் படுத்த வேண்டும். அமெரிக்காவில் டிரம்ப் “சந்தை பாதுகாப்பைச்” செய்ய முடியுமெனில் ஏன் நரேந்திர மோடியால் அத்தியாவசியமற்ற இறக்குமதிகளைத் தடுக்க முடியாது.

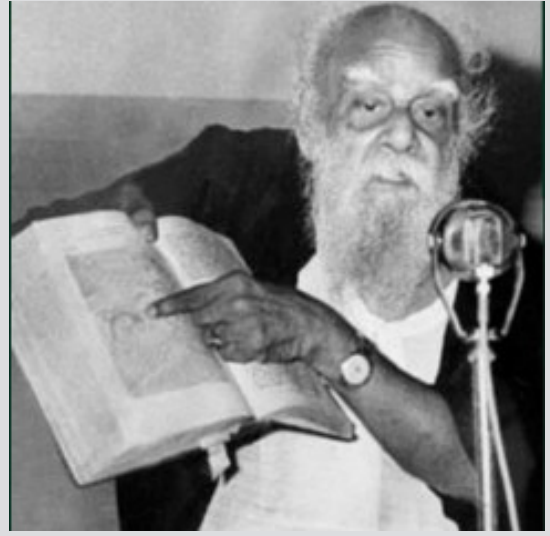
- ‘பிரன்ட்லைன்’, அக்.12, 2018

அமெரிக்காவில் பார்ப்பனியம் திணிக்கும் ஜாதி

டுகன்னத் ஜே கூப்பர் என்ற பிரபல ஆங்கில பத்திரிக்கையாளர் “தி வாஷிங்டன் போஸ்ட்” பத்திரிகையில் ‘அமெரிக்காவில் இந்தியர்கள் திணித்த சாத்’ என்று கட்டுரை ஒன்றை எழுதியுள்ளார். அதில், அமெரிக்காவிலுள்ள இந்தியர்கள் பள்ளியிலும், வீட்டிலும், வேலைபார்க்கும் இடங்களிலும் எப்படி எல்லாம் சாதியைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள் என்று புள்ளிவிவரமாக எழுதி தனது மனக்குமுறவை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். எழுத்தாளர்கள் தேன்மொழி செனத்தர் ராஜன் மற்றும் மாரி சிவிக் -மைத்ரேயி ஆகியோர், அமெரிக்காவில் உள்ள இந்தியர்கள் பலரிடம் மேற்கொண்ட ஆய்வை மேற்கொள்கக் கொண்டு இந்த கட்டுரையை அவர் எழுதியுள்ளார். அமெரிக்காவில் இருக்கும் 3-இல் இரண்டு பட்டியலின சாதியினர் ஒடுக்குமுறைகளைச் சந்திக்கிறார்கள்; ஏனைய சாத் இந்துக்களின் பாகுபாட்டுக்கு ஆளாகிறார்கள்; பள்ளி மாணவர்களும் கூட இந்த பாகுபாட்டுக்கு தப்புவதில்லை; அலுவலகம், வெளியிடங்கள், திருமணம் என அனைத்து விஷயங்களிலும் சாத் இந்துக்கள், சாதியை- தீண்டாமையைக் கடைப்பிடிக்கின்றனர் என்று கென்னத் ஜே கூப்பர் கூறியுள்ளார். நிறவேற்றுமை பிரச்சனையில், அமெரிக்காவில் கறுப்பின மக்கள் கடைப்பிடிக்கும் “பாஸ்ஸிங் (passing)” என்று அழைக்கப்படும், மறைந்து வாழும் முறையையே, இங்கு வசிக்கும் பட்டியலின மக்களும் கடைப்பிடிக்கின்றனர்: அதாவது, சாத் இந்துக்களிடம் இருந்து அடக்குமுறைகளை தவிர்க்க இவர்கள் தங்கள் சாதியை எல்லா இடங்களிலும் மறைத்து வாழ்ந்து வருகிறார்கள் என்று தெரிவித்துள்ளார். மேலும், அமெரிக்காவில் உள்ள பட்டியலின மக்கள், சாத் இந்துக்களை விட அதிகம் படித்து இருந்தாலும் கூட ஒடுக்குமுறைக்கு தப்ப முடியவில்லை என்கிறார். ஒப்பீட்டளவில், அமெரிக்காவில் உள்ள இந்தியர்களில் சாத் இந்துக்களைவிட, பட்டியலின மக்கள் கால் சதவிகிதம் அதிகம் படித்து இருக்கிறார்கள் என்பதை கட்டிக் காட்டுகிறார் கென்னத் ஜே கூப்பர், இதுதான் தங்களுக்கு பெரிய அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அமெரிக்காவிலும் நிற வேறுபாடு இருக்கிறது. அங்கு கறுப்பின மக்கள் பல காலமாக கொடுமைகளை அனுபவித்து வந்தனர். அதைத் தடுக்க தற்போது அங்கு கறுப்பின மக்களுக்கு இந்தியாவில் அளிப்பது போல இடஒதுக்கீடு அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அமெரிக்கச் சட்டத்தில் சாதியப் பாரபட்சம் குறித்தான வரையறையே, அதற்கு எதிரான சட்டங்களோ இல்லை. ஆனால், இந்தியர்கள் தங்களின் சாதியப் பாகுபாட்டை அமெரிக்காவிற்கும் கொண்டு வந்துள்ளதால், அமெரிக்காவிலும் சாதிய ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான சட்டத்தின் அவசியத்தை இக்கட்டுரை மூலம் கென்னத் ஜே கூப்பர் மறைமுகமாக உணர்த்தியுள்ளார்.

உழைக்கும் மக்கள் தீறன்களைவிட பட்டம் பெற்றவர்கள் உயர்ந்தவர்கள் அல்ல! - பெரியார்

கல்வி குறித்து பெரியாரின் கருத்துகள் ஆழமானவை; ஆய்வுக் குரியவை; ஆசிரியர் மாநாட்டில் அவர் நிகழ்த்திய உரை இது:

என்னுடைய வாழ்நாளில் சுமார் 2 வருஷக் காலந்தாம் நான் பள்ளியில் படித்திருப்பேன். அப்போதும் என் கையெழுத்தைப் போடக் கற்றுக்கொண்டேன் என்று சொல்லலாம். ஆகவே, கல்வி முறையிலும் உங்கள் குறைகளைப் பற்றியும் உங்களுக்கு சொல்லக்கூடிய சக்தி என்னிடத்தில் இல்லை. ஏதோ என் புத்தி அனுபவத்திற்கெட்டிய வரையில் சில வார்த்தைகளைச் சொல்கிறேன்.

சாதாரணமாக, ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் என்ற பெயரையே யாருக்கு உபயோகப்படுத்தலாம் என்றால், முதலில் நமது பெண் மக்களுக்குத்தான் உபயோகப்படுத்தலாம். ஏனெனில் நமது குழந்தைகளுக்கு ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் அவர்களுடைய தாய்மார்களாகிய நமது பெண்களேயாவார்கள்.

எனவே, இரண்டாவதாகத்தான் நீங்கள் ஆசிரியர்கள் ஆவீர்கள். நீங்கள் இருவரும் எப்படிக்குழந்தைகளைப் படிப்பிக்கின்றீர்களோ அப்படியே அவர்கள் தேசத்துக்கும், தேச நன்மைக்கும், ஒழுக்கத்துக்கும் உரிய மக்களாய் வாழக்கூடும். எனவே தேசம் மக்களாலும், மக்கள் ஆசிரியர்களாலும் உருப்பட வேண்டி இருக்கிறது. ஆனால், அப்பேர்ப்பட்ட ஆரம்ப ஆசிரியர்களாகிய பெண்களோ, நமது நாட்டில் பிள்ளை பெறும் இயந்திரங்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது அறிவுண்டாக நாம் இடங்கொடுத்தாலல்லவா

பிள்ளைகளுக்கு அறிவுண்டாக்க அவர்களால் முடியும்?

நீங்கள் முதலில் மக்களுக்கு சுயமரியாதை இன்னதென்பதைக் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும்; சமத்துவத்தைக் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும்; மக்களிடத்தில் அன்புடன் இருக்கக் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும்; தேசாபிமானத்தைக் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும். இவற்றில் ஏதாவது உங்களால் கற்றுக் கொடுக்கப்படுகிறதா?

இந்தப் பட்டமெல்லாம் கல்வியாகுமா? இதைப் பெற்றவர்களெல்லாம் படித்தவர்களாவார்களா?

சலவைத் தொழிலாளி, சிகை அழகு நிபுணர், தச்சத் தொழிலாளி, கொல்லர், செருப்பு தைக்கும் தொழிலாளி முதலியோர் எப்படித் தங்கள் தொழிலைக் கற்றுத் தேர்ந்திருக்கிறார்களோ அப்படியே பி.ஏ., எம்.ஏ. என்று படித்தவர்கள் என்போரும் அந்தப் பாடத்தைக் கற்றவர்களாவார்கள்.

சலவைத் தொழிலாளிக்கு எப்படிச் சரித்திரப் பாடம் தெரியாதோ, அப்படியே பி.ஏ. படித்தவர்களுக்கு வெளக்கும் தொழில் தெரியாது. செருப்பு தைக்கும் தொழிலாளிக்கு எப்படி இலக்கண இலக்கியங்களும் வேத வியாக்கியானங்களும் தெரியாதோ, அப்படியே வித்வான்களுக்கும் சாஸ்திரிகளுக்கும் செருப்பு தைக்கத் தெரியாது.

ஆகவே இந்தத் தொழிலாளிகளைவிட பி.ஏ., எம்.ஏ., வித்வான், சாஸ்திரி முதலிய பட்டம் பெற்றவர்கள் ஒருவிதத்திலும் உயர்ந்தவர்களுமல்லர்; அறிவாளிகளுமல்லர்; உலகத்துக்கு அனுகூலமானவர்களுமல்லர். இவைகளெல்லாம் ஒரு வித்தை அல்லது தொழில்தானே தவிர அறிவாகாது. இந்தப் புரிதலோடு நீங்கள் மக்களின் உண்மையான ஆசிரியராக இருக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

-போளூரில், 24-4-1927-ல் நடந்த ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் மாநாட்டில் சொற்பொழிவு, 'குடிஅரசு' 1-5-1927

படிப்பே பிரதானம்

மாணவர்களே! நீங்கள் படிப்பை ஒழுங்காகக் கவனித்துப் படியுங்கள்; உங்கள் பெற்றோர் கடன் வாங்கி, எப்படியாவது நீங்கள் படித்து முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்கிற ஆசையால் செலவழித்து, உங்களைப் படிக்க வைக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும் போது நீங்கள் படிப்பைத் தவிர வெளி விஷயங்களில் கலந்துகொள்ளாதீர்கள்.

சாதாரண மாணவர்களைக் கிளர்ச்சிக்கு அல்லது மற்றக் காரியங்களுக்குத் தூண்டுவதே தவறு. அவர்கள் உலக அனுபவம் இல்லாதவர்கள்; எதையும் எளிதில் நம்பிவிடுவார்கள்; உள்ளத்தின் வேகத்தில் எதுவும் செய்துவிடுவார்கள். அவர்களை இந்த முறையில் பழக்கி அவர்களைச் சிலர் கேடு அடையச் செய்யக்கூடாது.

-சென்னையில், 5-12-1952-ம் தேதி சொற்பொழிவு, 'விடுதலை' 11-12-1952

இப்படி பெரியார் சிந்தனையிலும் செயலிலும் கடும் உழைப்பைச் செலுத்தியதன் பலனை, இன்று நாம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்று அனைவருக்கும் கல்வி என்பது உறுதிசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. பெண் குழந்தைகளுக்குக் கல்வி புகட்டுவதில் தமிழகப் பெற்றோர் ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். இதன்மூலம் அனைத்துத் துறைகளிலும் பெண்கள் சாதனை படைத்துவருகிறார்கள். இட ஒதுக்கீடு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. தீண்டாமைக் கொடுமை சட்ட ரீதியாக தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

நன்றி : 'தமிழ் இந்து'

பா.ஜ.க. ஆட்சியில் வாராக் கடன் தள்ளுபடி 7 மடங்கு அதிகரிப்பு!

மோடி ஆட்சியின் கடந்த 4 ஆண்டுகளில் வாராக்கடன்கள் என்று முடிவுகட்டி, தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட கடன்தொகையும் 7 மடங்கு அதிகரித்திருப்பது, ரிசர்வ் வங்கியின் அறிக்கை மூலம் தற்போது தெரியவந்துள்ளது.

இதன்படி, கடந்த 2017-ஆம் ஆண்டின் இறுதியில், வங்கிகளின் வாராக்கடன் 7 லட்சத்து 70 ஆயிரம் கோடி ரூபாயை எட்டியிருந்த நிலையில், அதில் 2017-18 நிதியாண்டில் மட்டும், 90 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் அளவிற்கான தொகை தள்ளுபடி செய்யப்பட்டுள்ளது.

வங்கிகளில் வாங்கப்பட்ட கடன்களில் திரும்பி வராத தொகையை, பயன்தராத சொத்துக்கள் (Non Performing Asset) என்று கூறுகின்றனர். அதாவது இந்த சொத்துக்கள் வட்டியை ஈட்டித் தராவிட்டாலும், கடனுக்கான ஈட்டுச் சொத்துக்கள் இருக்கின்றன என்று பொருள்படும். இதனால், வங்கிகளுக்கு பெரிய நஷ்டம் எதுவும் இருக்காது.

ஆனால், ஒருகட்டத்தில் இந்த வாராக் கடன்களை வசூலிக்கவே முடியாது; ஈடுகட்டும் அளவிற்கு சொத்துக்களும் இல்லை என்று தீர்மானித்து, அந்த கடன்களை தள்ளுபடி செய்யும்போது, வங்கிகள் மிகப்பெரிய இழப்பைச் சந்திக்கின்றன. இந்த வகையில், வாராக்கடன்களின் விவரங்களையும், தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட தொகைகளையும் ரிசர்வ் வங்கி வெளியிட்டுள்ளது.

அதில், 2011 வரை வங்கிகளின் சொத்துக்கள் அதிகரித்துக் கொண்டேதான் வந்துள்ளன; வாராக் கடன்களும் அவ்வளவு அதிகமாக இல்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கும் ரிசர்வ் வங்கி, 2014-ஆம் ஆண்டுமத்தியில் பாஜக ஆட்சிக்கு வந்த, கடந்த 4 ஆண்டுகளில் வாராக்கடன் பலமடங்கு அதிகரித்து விட்டதை புள்ளி விவரங்களுடன் தெளிவுபடுத்தி யுள்ளது. 2014-ஆம் ஆண்டில் வாராக்கடன் 1 லட்சத்து 75 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் மட்டுமே. அதுவே 2014-15இல், 7.79 சதவிகிதமும், 2015-16இல் 10.41 சதவிகிதமும் உயர்ந்து, கடந்த 2016-17-இல் வாராக்கடன் 7 லட்சத்து 70 ஆயிரம் கோடி ரூபாயை எட்டியுள்ளது.

இந்தக் காலத்தில் வாராக்கடன் தள்ளுபடியும், அதிகரித்துக் கொண்டே வந்திருப்பதை ரிசர்வ் வங்கி சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. கடந்த 4 ஆண்டுகளில் 21 பொதுத்துறை வங்கிகள், மொத்தம் 3 லட்சத்து 16 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் அளவிற்கான வாராக் கடன்களை தள்ளுபடி செய்து உள்ளன. குறிப்பாக, 2017-18 இல் மட்டும் 90 ஆயிரம் கோடி ரூபாயை தள்ளுபடி செய்துள்ளன. இதன்மூலம், கடந்த 4 ஆண்டுகளில், வங்கிகள் வசூலித்த கடன் தொகையான ரூ. 44 ஆயிரத்து 900 கோடியை விட, தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட தொகை 7 மடங்கு அதிகம் என்பது தெரியவந்துள்ளது.

LDனிதர்களை மனிதர்களே அடிமைகளாக வைத்திருக்கும் பழக்கம் ஒரு காலத்தில் உலகம் முழுவதும் பரவிக்கிடந்தது. ரோம் நகரில் இந்தக் கலாசாரம் கொஞ்சம் தீவிரமாக இருந்தது. பொன், பொருளை வைத்திருப்பதையும் போல அதிக அடிமைகளை வைத்திருப்பதையும் கவுரவமாகக் கருதியவர்கள் அங்கு நிரம்ப இருந்தனர். மாடமாளிகைகளை கட்டுவதற்காகவும், தோட்டம் வயல்களைப் பராமரிப்பதற்காகவும் சொல்லும் வேலையை சொன்னபடி செய்யவும் தங்களைப் புகழ்ந்து கவிபாடவும் அந்த அடிமைகளை செல்வச்செழிப்பு மிகுந்த பலரும் பயன்படுத்தினர். மேலும் சிலர் தங்களை எதிர்க்க நினைப்பவர்களிடம் வாதங்கள் செய்வதற்கும், போரிடுவதற்கும்கூட, தாங்கள் விலை கொடுத்து வாங்கியவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். அப்படி விலைக்கு வாங்கப்பட்டவர்களில் ஒருவன் தான் ஸ்பார்டகஸ்.

தற்போது பஸ்கேரியாவாக உருவகம் கொண்டிருக்கும் அப்போதைய கிரேஸ் நாட்டில் பிறந்தவன் ஸ்பார்டகஸ். ரோம் ராணுவத்தால் சிறைபிடிக்கப்பட்ட, அடிமையாக விற்பனை செய்யப்பட்டான். திடகாத்திரமான வலிமை மிகுந்த அவனது உடலைக் கண்டு ரோம் நகர செல்வந்தர்கள் அதிசயித்தனர். அவனை மற்றவர்களைப் போல சில்லறை வேலைகளுக்குப் பயன்படுத்த அவர்களுக்கு விருப்பம் இல்லை. அவனை ஒரு அடிமை போர் வீரனாக வளர்த்தெடுக்க முடிவு செய்து கேப்புவா என்ற இடத்தில் இருந்த போர் பயிற்சிக் கூடத்தில் சேர்த்து விட்டனர்.

போர் பயிற்சி அளிப்பதால் அவனை தங்கள் நாட்டின் போர்ப்படையில் சேர்ப்பார்கள் என்று நினைத்தால் அது தவறு. அப்படியென்றால் என்ன செய்வார்கள் என்று கேட்பவர்கள் நடிகர் கார்த்திக் நடிப்பில் வெளியான ஆயிரத்தில் ஒருவன் படத்தில் திறந்தவெளி மைதானத்தில் நடைபெறும் சண்டைக்காட்சியை நினைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

போர் பயிற்சி முடிந்த அனைவரும் திறந்த வெளி மைதானத்தில் பயங்கர ஆயுதங்களைத் தாங்கி ஒருவரோடு ஒருவர் மோதிக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி கொடுரமாக மோதிக்கொண்டு அவர்கள் சாவதைக் கண்டு அங்குள்ள மக்கள் கூட்டம் கைதட்டி ஆரவாரம் செய்து மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தும். சில நேரங்களில் இந்த அடிமைப் போர் வீரர்கள் மோதிக்கொள்ளும் மைதானத்தில் நாட்டில் கொடுர

குற்றம் செய்த குற்றவாளிகளும் இறக்கிவிடப்படுவதுண்டு.

ஸ்பார்டகஸுக்கு இப்படி அடிமைகளை எதிர்த்து சண்டையிட விருப்பமில்லை. அவன் அடிமைத் தனத்தின் அடிப்படையை எதிர்த்து போரிட விரும்பினான். அவனோடு சக அடிமைகளாக இருந்த எழுபது பேரோடு அங்கிருந்து தப்பினான். எப்படியும் போகப் போகும் உயிர் நம்முடைய உரிமையை மீட்டெடுப்பதில் போகட்டும் என்ற முடிக்கத்தை ஸ்பார்டகஸ் முன் வைத்தான். இதனால் அடிமைகளாக இருந்தவர்கள் அவன் பக்கம் வந்தனர். அனைவருக்கும் போர்ப்பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. அவனது படைபலம் பெருகியது. அனைவரும் ஸ்பார்டகஸை தலைவனாக ஏற்றுக்கொண்டனர்.

மிகப்பெரிய படைபலத்துடன் விளங்கிய ரோம் சாம்ராஜ்யத்தை எதிர்க்க சரியான தருணம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான், ஸ்பார்டகஸ். கி.மு.73-ல் மவுண்ட் வெசுவியஸ் என்ற இடத்தில் போர் ஆரம்பமானது. நம்மிடம் அடிமையாக இருந்தவர்கள் தானே, அவர்களை எளிதில் அடக்கி விடலாம் என்று நினைத்த ரோம் ராணுவத்திற்கு தங்களின் எண்ணம் தவறு என்பது போர் தொடங்கிய ஓரிரு நாட்களிலேயே தெரிந்துவிட்டது. ஒவ்வொரு நாளும் அடிமைகளின் படை வலிமை அதிகரிப்பை ரோம் ராணுவம் உணர்ந்தது. ரோம் ராணுவம் எதிர்பார்த்ததை விடவும், அதிக நாட்கள் போர் நீண்டது. எவ்வளவு நாட்கள், என்கிறீர்களா? சுமார் 3 ஆண்டுகள்.

போர் இத்தனை காலம் நீளக் காரணம் ஸ்பார்டகஸ் தன்னுடைய படைகளை திறமையாக வழிநடத்தியதுதான். தன்னுடைய படைகளில் ஒரு வீரன் மடிந்து விழுந்தால் கூட, அந்த இடத்தை ஈடு செய்ய உடனடியாக அங்கு ஒரு வீரன் நியமிக்கப்பட்டான். போரின் தொடக்கத்தில் தங்களிடம் ஆயுதம் இல்லாததால் தங்களைப் பிணைத்து வைத்திருந்த சங்கிலிகளையே ஆயுதங்களாக பயன்படுத்தினர். போர் தொடங்கி ஸ்பார்டகஸ் படை முன்னேறத் தொடங்கியதும், வழி நெடுகிலும் அகப்பட்ட ஆயுதங்களைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு தங்களின் தாக்குதல்களை இன்னும் தீவிரப்படுத்தினர்.

தங்கள் அடிமைகளாக இருந்தவர்களின் ஆக்ரோசமான போர் முறையைக் கண்டு ரோம், ராணுவம் திகைத்துப்போனது. அதே நேரம்

அதுவரை அடிமையாக இருந்தவர்களின் வீரிய எழுச்சியால் தங்களின் சொத்துகள் பறிமுதல் செய்யப்படுவதைக் கண்டு அவர்களைச் சுரண்டி வாழ்ந்த செல்வந்தர்கள் அச்சம் கொண்டனர். அந்த பெரும் செல்வந்தர்களில் ஒருவனான லிசினியஸ் கிராசஸ் என்பவன் ஸ்பார்டகஸையும் அவனது படைகளையும் அழிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றான். கிராசஸ் வழியெங்கும் தன்னுடைய படைகளால் அடிமைகளை கொன்றபடி ஸ்பார்டகஸின் போரிட முன்னேறிச் சென்று கொண்டிருந்தான்.

கி.மு. 71ம் ஆண்டு லுவாமியா என்ற இடத்தில் நடந்த போரில், முதல் வரிசையில் நின்று போரிட்ட ஸ்பார்டகஸ் படுகாயம் அடைந்து வீழ்ந்தான். அதே நேரம் ரோம் ராணுவத்தின் போர் வீரர்களின் எண்ணிக்கையும் பன்மடங்கு அதிகரித்திருந்ததால் ஸ்பார்டகஸ் படை வீரர்களால் எதிரிகளின் தாக்குதலை சமாளிக்க முடியவில்லை. அந்த கடைசிக்கட்டப் போரின் முடிவில், ஓரிடத்தில் குவிந்து கிடந்த வீரர்களோடு வீரனாக ஸ்பார்டகஸும் இறந்து கிடந்தான்.

கி.மு.109-71ல் வாழ்ந்த ஸ்பார்டகஸ் பற்றிய வரலாற்றுப் பதிவுகள் குறைவாகவே கிடைத்திருக்கின்றன. கிடைத்தப் பதிவுகளும் கூட முரண்பாடான தகவல்களையே தருகின்றது. அந்தப் பதிவுகளின் படி ஒரு சாரார் ஸ்பார்டகஸ் போரில் வீரர்களோடு வீரராக இறந்து கிடந்தான் என்றும் மற்றொரு சாரார் அவனது உடல் கிடைக்கவில்லை என்றும் சொல்கின்றனர். அதேநேரம் அவன் சிறந்த போர் வீரன், அடிமைகளை மீட்டெடுக்கப் போராடியவன் என்பதை மட்டும் அழுத்தம் திருத்தமாக பதிவுகிறார்கள். ஸ்பார்டகஸ் வாழ்க்கையை மையமாக வைத்து ஹாலிவுட்டில் தொலைக்காட்சி தொடரும் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ரோமில் அடிமை முறை என்பது மோசமான நிலையில் இருந்த கால கட்டத்தில் அடிமைகள் அனைவரும் கொடுமான முறையில் சித்ரவதை செய்யப்பட்டனர். விலங்குகளிடம் இருந்து தங்களைக் காத்துக்கொள்ளக் கூட ஆயுதங்கள் வைத்திருக்க அனுமதி மறுக்கப்பட்டனர். மீறி ஆயுதங்கள் வைத்திருந்தாலோ சிறிய தவறு செய்தாலோ கூட சிலுவையில் அறைந்து கொல்லப்பட்டனர். உலக தத்துவ மேதை கார்ல் மார்க்சிடம் ஒரு முறை உங்களின் ஹீரோ யார், என்ற கேள்விக்கு அவர் அளித்த பதில் ஸ்பார்டகஸ் என்பதுதான்.

அடிமைகளை மீட்டெடுக்கப் போராடிய ஸ்பார்டகஸ்

போர் முடிந்ததும் ஸ்பார்டகஸ் இறந்து விட்டான் என்பதை உறுதி செய்த ரோம் ராணுவம் அவர் ஏற்படுத்தி வைத்திருந்த முகாமுக்குச் சென்றது. அங்கு கிட்டத்தட்ட 4 ஆயிரம் ரோம் வீரர்கள் சிறைபிடித்து வைக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு அவர்கள் அதிர்ச்சியடைந்தனர். இந்த செய்தியே, ஸ்பார்டகஸ் எப்படிப்பட்ட வீரியம் மிக்க அதிரடி வீரன் என்பதை இன்றும் பறைசாற்றுகிறது.

'ஸ்பார்டகஸ்' வரலாற்றிலிருந்து

சுயமரியாதை இதழியல்: புதுவைச் சிவத்தின் கருத்துலகப் போர்

● மணிகோ. பன்னீர்செல்வம்

புதுவையில் திராவிட இயக்கத் தூண்களில் ஒருவராகவும் இதழியல் லாளருமாக செயல்பட்ட புதுவை சிவம் அவர்களை முன் வைத்து சுயமரியாதை இயக்கத்தை ஆய்வுக்கு உட்படுத்துகிறது இக்கட்டுரை.

திராவிட இயக்க இதழியல் என்பது முதன்மையாக இந்தியர் என்பதற்கு எதிர்த்தேசியமாக அமைந்த திராவிடம் என்கிற நிலப்பரப்பு, பண்பாட்டு வெளி, மொழி இனக் குறித்தொகுதி என்பவற்றை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டது எனலாம். ஆனால் சுயமரியாதை இதழியல் என்பது தனியொரு மனிதனின் சமூகத்தின் மீது கவிந்துள்ள மத அடையாளத்தை சாதிய இழிவை பால்நிலைப் பாகுபாட்டை நீக்குவதும் களைவதும் என்பதோடு தொடர்புடையதாகும். இவ்விடத்து சுயம் உருவாக்கம் குறித்த சில வரலாற்று விவரங்களையும் காண்போம். இந்தப் பொருண்மையை விளங்கிக்கொள்ள அது இன்றியமையாததாகும்.

ஐரோப்பாவில் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்திய நவீன அறிவொளிக் காலம் பல்வேறு விடுதலையியல் சிந்தனைகளை ஏற்படுத்தியது. இந்த விடுதலையியல் சிந்தனைகளின் பெருவெள்ளத்தில் கடவுள்களின் திருஉருக்கள் அடித்து செல்லப்பட்டாலும் மதத்தின் எச்ச சொச்சமான, மாயையான கருத்து ஒன்று (fetish) நீடித்து வரவே செய்தது. அது ஆன்மா என்னும் கருத்தேயாகும். உயிரியல் (biology), உளவியல் (psychology), உடற்கூறியல் (anatomy) போன்ற அறிவுத்துறைகள் எதிலும் 'ஆன்மா' என்ற கருத்துக்கு எத்தகைய பொருண்மையான இடமுமில்லை என்பதை நாமனைவரும் அறிவோம்.

ஆனால் கலை இலக்கியங்கள், தத்துவம், சமயவியல் என்கிற அறிவுத்துறைகளின்வழி 'ஆன்மா' என்கிற கற்பிதத்துக்கு ஒரு தொடர்ச்சியும், நீட்சியும் கிடைத்துவருகிறது. பரமாத்மா (Almighty) என்கிற அண்ட சராசரங்களை அளாவி இருக்கிற பிரம்மாண்டத்தின் சிறுதுளியே 'ஆன்மா' (soul) என்கிற பெயரில் ஒவ்வொரு மனித உடலுக்குள்ளும் நீடித்து வருவதாக சமயங்களும் சில சூழல்களில் தத்துவங்களும் 'ஆன்மா' கருத்தை காத்து அரண்செய்ய வந்தன. இதனை அறிவொளிக்கால விடுதலையியலாளர்கள் பல்வேறு அறிவுச் செயல்பாடுகளின் மூலம் எதிர்கொண்டு வந்தனர். அந்தச் செயல்பாடுகளின் கூட்டு மொத்தம் என்கிற வகையில் அந்தந்த நாடுகளில் உருவாக்கப்பட்ட அரசமைப்புச் சட்டங்கள் (constitutions) தனியொருவர் உரிமை (individual rights) என்கிற தலைப்பின் கீழ் ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் உணவு, உடை, உறையுள், மருத்துவம், கல்வி கற்றல், கருத்து வெளிப்பாட்டுரிமை போன்ற வற்றை உறுதி செய்து, அதன் உரிமைப் பட்டயமாக அந்த அரசமைப்பை முன்னிறுத்தின. இதன் விளைவாக குறிப்பிட்ட சமூகம் என்கிற அடையாளத் தொகுதி குறிப்பிட்ட தனிநபர் என்கிற அடையாளத்தை மூழ்கடித்துவிடாமல் அந்த அரசமைப்புகள் காவல் காத்தன.

இங்ஙனம் உறுதி செய்யப்பட்ட தனிநபர் உரிமை என்கிற புலத்திலிருந்தே சுயம் (self) என்கிற பொருண்மையான கற்பிதம் ஒன்று நவீன காலத்தில் உருக்கொள்கிறது. சுயம் (self) என்பதும் கற்பிதமே என்ற போதும், அந்தக் கற்பிதத்துக்குள் தொழிற்படுகிற கூறுகள் எவ்வளவு பொருண்மையானவை (materiel) என்பது உய்த்துணரத்தக்கது.

சான்றாக. 'தனியொருவருக்கு' உரிமை பூண்ப்பட்டுள்ள 'உணவுப் பாதுகாப்பு' என்கிற உரிமை, அவர் அதற்காக இயற்கையின் மீது இந்த நெறிமுறைகளுக்கு உட்பட்டு வினைபுரிந்து தனக்கான உணவைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். அந்த உணவின் மருத்துவ நலத் தகுதியை உரசிப்பார்த்து உறுதிசெய்து கொள்ளலாம். அதற்கு அடிப்படையாக தனியொருவர் விரும்பும் கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்பன போன்ற வாழ்வியல் கூறுகள் அந்த சுயம் (self) என்கிற கற்பிதத்தை பொருண்மையானதாகவும் (material) பொருளுள்ளதாகவும் (meaningful) மாற்றுவதைக் காணலாம். கடந்த இரு நூற்றாண்டில் இப்படி தொடங்கிய ஐரோப்பியர்களின் சுயம் சார்ந்த பயணம்தான் அடுத்து வந்த புதிய நூற்றாண்டுகளில், நுகர்வோர் உரிமை (consumer right), சுற்றுச்சூழலுக்குக் கேடுபயக்காத உற்பத்தி முறை (ecofriendly production modes) போன்ற களங்களை நோக்கி விரிவடைந்துள்ளதை காண்கிறோம். எனவே இந்த சுயம் (self) என்கிற நவீன கற்பிதம்தாம் ஆன்மா (soul) என்கிற வைதீகக் கற்பிதத்தை அழித்துக் கரைக்கும் அமிலம் (acid) என்று பல மேலைநாட்டு விடுதலையியலாளர்கள் கருதினர்.

அந்த விடுதலையியலாளர்களின் சரியான தொடர்ச்சியாக தென்னகத்தில் சுயமரியாதை இயக்கம், தொழிற்பட்டிருப்பதை நாம் காணத் தவறிகிறோம். அரசமைப்பு சட்டங்களின் மூலம் தனியொருவர் (individual rights) உரிமை என்பதன் வழியாக உருவாக்கப்பட்ட மேலைத் தேய சுயத்தை (self) ஜனநாயகம், சோசலிசம் போன்ற அரசியல் கருத்தாக்கங்கள் ஈன் றெடுத்தன எனலாம். அத்தகைய அரசமைப்பைச் செய்யும் வாய்ப்போ, பயணமோ (தேர்தல் பாதை) கிட்டாத சுயமரியாதை இயக்கம் ஒவ்வொரு தனிமனிதனுக்கும் உறுதியானதொரு நவீன சுயத்தை உருவாக்கவும், கடினமாக ஒவ்வொருவரும் முயன்றுழைத்து உருவாக்கிய அந்த சுயத்தின் மீது பற்றுறுதி கொள்ளவும் சுயமரியாதை இயக்கம் ஒரு நிர்மாணப் பணியை (social construction) மேற்கொண்டு வந்தது. அந்த சுயமரியாதை நிர்மாணப்பணி (self respect construction works)யின் அடிப்படை அலகாக ஒரு நவீன சுயமும் அந்த சுயத்தின் இன்றியமையாத

ஒரு கூறாக எழுத்தறிவும் (literacy) உணரப்பட்டன. ஆனால் கெட்ட வாய்ப்பாக வளாகம் சார் கல்விக்கான (academic education) கல்வி நிலையங்கள் போதுமான எண்ணிக்கையிலும், நமக்கு சாதகமாகவும் அன்று இல்லாமல் போகவே, இதழியலும் வாசிப்பும் அந்த எழுத்தறிவின் (literacy) பதிலியாக அமைந்து தென்னகத்தின் 'நவீன சுயம்' (self) வீறு கொள்ளத் தொடங்கியது.

எழுத்தறிவால் செறிவூட்டப்பட்ட இந்த நவீன சுயத்தின் இன்னும் விரித்தெடுக்கப்பட்ட கற்பிதமாகவே மொழி, இனத் தேசம் அல்லது தேசிய இனம் (nationality) போன்ற புதிய வரலாற்றுப் பொருண்மைகள் (historical propertion) உருவாக்கிக் கொள்ளப்பட்டன. அதுவே திராவிட நாடு பிரிவினை கோரிக்கை வரை முயன்று பார்த்தது. அந்த அரசியலை முதன்மைப்படுத்தும் போக்கே 'திராவிட இயக்கம்' என்றும் சொல்லை தலைப்பாகக் கொள்ளத் தொடங்கியது. ஆனால் சமூக உரிமை என்கிற சுயம் உருவாக்கம் - மற்றும் சுயமரியாதை நிர்மாணப்பணி என்ற புள்ளியில் கூடுதல் கவனம் செலுத்தியவர்கள் சுயமரியாதை இயக்கம் என்பதையே தலைப்பாகக் கொள்ள விரும்பினர்.

ஐரோப்பிய விடுதலையியலாளர்களின் அறிவுத்துறைச் செயற்பாடும், தென்னகத்தின் சுயமரியாதை நிர்மாணப் பணியாளர்களான பெரியார், குத்தாசி குருசாமி, புரட்சிக் கவிஞர், புதுவை சிவம் போன்றோரின் இயக்கச் செயற்பாடுகளும் முறையான ஒப்பியல் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருந்தால் தென்னகத்தில் மதம், கடவுள், ஆன்மா போன்ற கருத்துகள், பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு நவீன சுயம் (self) சமூக ஜனநாயகம், மக்கள் நல அரசு (welfare state) சோசலிச உணர்ச்சி (socialism) போன்ற வரலாற்றுப் பொருண்மைகள் (historical properteen) உருவாக்கப்பட்ட பின்னணி துலக்கமாகி இருந்திருக்கும்.

குறிப்பாக மதத்தில் 'ஆன்மா அற்ற உயிரென' பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட பெண்ணுக்கு சுயத்தை உருவாக்கியதில் சுயமரியாதை இதழியலின் பங்கு மகத்தானது. குறிப்பாக இதழ் வாசிப்பு வழியாக உருவான ஒரு சுயம் என்பது சமகால வரலாற்றுணர்வை

பற்றிக்கொண்டிருப்பது எனப் பெண்கள் நன்கு உணரத் தொடங்கினர். இதன் விளைவாகவே, இயக்கச் செயற்பாடுகளிலும், பின்னாளில் உருவான திராவிடக் கட்சிகளின் ஆட்சிப் பொறுப்பிலும் பெண்கள் கணிசமாக வெளிப்படத் தொடங்கினர்.

குடிமகனும் குடிமைச் சமூகமும் அரசியல் மொழிபுகளும்:

திராவிட இயக்கத்தையும் - இதழியலையும் இன்றைக்குத் தமிழ்த் தேசியர்கள் குதறிக் கிழிப்பதை போல நாம் அணுக விரும்பவில்லை. ஆனால் அது இந்தியா எனும் கட்டமைப்புக்கு எதிர்வினையாக, எதிர்த் தேசியமாகத் திராவிடத்தை முன்னிறுத்துவதற்கு முந்துகிறது என்பதும் முன்பே சொன்னதுபோல், சுயநிர்ணயம் என்கிற ஆட்சியதிகாரம் பற்றிய கருத்துருவாக்கக் களத்திலேயே சுற்றிச்சுழன்று பணியாற்றுகின்றது என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். ஆனால் தேச நிர்மாணப் பணிகள் (national construction works) என்கிற களம் பற்றிய ஆய்வுகள் நமக்குச் சொல்லும் பேருண்மை. என்னவெனில் மீச்சிறு அலகாகத் தனிமனிதனும் அதனையடுத்து பல்வேறு வகை குடிமைச் சமூகத் தொகுதிகளும் வலுப்படுத்தப் பட்டுக் கொண்டே வருவதன் இறுதியாகவே தேச நிர்மாணப் பணி நிறைவுற்று, ஆட்சி யதிகாரம் அதனை நெறிப்படுத்தும் 'அரசமைப்பு' (constitution) போன்ற மீப்பேரலகுகளுக்கு வந்து சேர்ந்திருக்க வேண்டும். ஐரோப்பாவிலும், அமெரிக்காவிலும் மீச்சிறு அலகான தனிமனிதனில் தொடங்கி தொழிலாளர் நல அரசு (வர்க்க கரிசன அரசு) மக்கள் நல அரசு (பரந்துபட்ட மக்களுக்கான welfare state) என்பன போன்ற ஆட்சி அதிகாரக் கட்டமைப்புகள் மீப்பேரலகுகள் மூலம் நிறைவு செய்யப்பட்டன. அந்தப் புரிதலின் பின்புலத்தில் திராவிட இயக்கமும் - இதழியலும் (எந்த உள்நோக்கமும் சதித்திட்டமும் இல்லாமல்) தவறவிட்ட ஒரு கூறு சுயமரியாதைக் கருத்துருவாக்கங்கள் எனலாம்.

அந்த இயக்கத்தின், இதழியலின் தன்னேரில்லா முன்னோடிகளான பெரியார் ஈ.வேரா., புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன், குத்தூசி குருசாமி போன்றோர் ஒரு வகையான

பங்களிப்பைச் செய்துவந்தார்கள். சுயமரியாதை இதழியலுக்கு இவர்களைக் கடந்தும் தமிழகத்தின் பலமுனைகளிலும் இருந்து பங்களிப்பை பலரும் செய்துவந்தனர். அதிலும் புதுவையை மையமாகக் கொண்டு வெளிவந்த புதுவை முரசு என்றும் இதழும் அதன் எழுத்துப் போராளியான புதுவைசிவம் அவர்களின் பங்களிப்பு சுயமரியாதை இதழியலை திட்டவட்டமாக உயர்த்திப் பிடிப்பதாகும். உடனிகழ்வாக வாசிப்பை அடித்தளமாகக் கொண்டதும், பல்வேறு வாழ்வியல் போக்குகள் பற்றிய கருத்துருவாக்கத்தில் பங்கேற்பதும், சூத்திரன், பஞ்சமன், பாவயோனி என்று யாரோ எப்போதோ வரையறுத்த வரைவுகளிலிருந்து விடுபட்டு, தம்மைத்தாமே மறு சுயஉறுதியாக்கம் (self solidation) செய்து கொள்வதும் என தாம் வாழ்ந்த குடிமைச் சமூகத்தில் (civil society) ஒரு காத்திரமான அசைவியக்கத்தை உண்டுபண்ணத் தொடங்கினார் சிவம்.

வங்கத்தின் பங்களிப்பும் திராவிடவியலின் திசையும் ஒன்றல்ல:

இந்தப் பணியின் முழுமையான வீச்சையும் விளைவையும் உணர சுயமரியாதை செயல் களத்தில் தென்படும் ஒரு மருட்சியை இப் பொழிவின் தொடக்கத்திலேயே தெளிவுபடுத்தி விடுவது நலம் பயக்கும் என்று நம்புகிறேன். அது சீர்த்திருத்தம் என்ற சொல்லால் அறியப்படும் சமூக செயல்பாடுகளைப் பற்றிய கருத்துருவமே யாகும். சீர்த்திருத்தம் என்று தமிழிலும், reform-ism என்று ஆங்கிலத்திலும் வழங்கிவரும் சொற்கள் சுட்டும் கருத்துருவமும் சுயமரியாதை யும் ஒரே நேர்ப் பொருளைக் கொண்டதல்ல. மதத்தோடும், பண்பாட்டு ஒழுக்கலாறுகளோடும் அடிப்படையான மாறாத பற்றுறுதியைக் கொண்டும், அந்த புலத்தில் இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற விலகல்களைப் பிறழ்வுகளை நோசெய்துகொள்வதை reformism சீர்த்திருத்தம் என்று சமூகவியலாளர்கள் வரையறுக்கிறார்கள்.

இதற்கு சரியான சான்று வங்கத்து அறிவுத்துறையினரான ராஜாராம் மோகன்ராய், சுவாமி தயானந்த சரசுவதி, ஈசுவர சந்திர வித்யாசாகர் போன்றோர் மேற்கொண்ட, பால்யமணம் ஒழிப்பு, உடன்கட்டை ஏறுதல் தவிர்ப்பு, அனைவருக்கும் ஆலயப் பிரவேசம் போன்றவற்றைச் சுட்டலாம். சுயமரியாதை

இயக்கம் தோற்றுவிக்கப்படுவதற்குச் சற்று முன்பே தொடங்கப்பட்டுவிட்ட குடி அரசு இதழில் பாரதமாதா வணக்கம், இறை வணக்கம், காந்தியை மகாத்மாவாய் காணுதல் போன்ற கூறுகள் காணப்படுகின்றன. காங்கிரஸ், காந்தி என்ற இரண்டின் தாக்கத்தையும் முற்றிலுமாக இழக்காத ஒரு பெரியாரையே அப்போது நாம் காண்கிறோம். இந்தக் கட்டத்தில் தான் சீர்திருத்தம் என்ற சொல்லும் அது குறிக்கும் செயல் தொகுதியும் பெரியாரிடம் வழக்கத்தில் இருந்து வந்திருக்கின்றன. அந்தக் கட்டத்தில் கள்ளக்கடை ஒழிப்பு, ஆலய நுழைவு, வெறும் தீண்டாமை ஒழிப்பு (சாதி ஒழிப்பு இல்லை) போன்ற செயல்பாடுகளோடு மாறாப்பற்றும், பிணைப்பும் கொண்டிருக்கின்றனர்.

சுயமரியாதை நிர்மாணச் செயற்களம்:

ஆனால் ஓரிரு ஆண்டுகளுக்குள் எல்லாம் (1927-28) அடுத்தடுத்த செயல்பாட்டுக் கட்டத்தை நோக்கி முன்னேறத் தொடங்குகிறார். ஆனால் அந்தச் செயல்பாட்டுத் தொகுதியையும் 'சீர்திருத்தம்' என்ற தலைப்புச் சொல்லின் கீழேயே பயன்படுத்தி வந்திருக்கிறார். சிலர் அதனை சமூகச் சீர்திருத்தம் (social reform) என்னும் சொல்லிணையாலும் சுட்டுகின்றனர். உண்மையில் பெரியார், சுயமரியாதை இயக்கத்தின் மூலம் செய்தது புத்தம் புதிய சுயம் உருவாக்கமே ஆகும். அதை ஓரளவு சுயமரியாதை நிர்மாணம் என்ற சொல்லே ஈடுசெய்கிறது எனலாம். உண்மையில் சுயமரியாதை என்கிற சொல்லின் மூலம் பெரியார், இந்துமத நீக்கம், வர்ணசாதி நீக்கம் என்கிற முற்றிலும் இன்னொரு கட்டத்திற்கு நகர்த்தியதென்பது பெரிய வரலாற்று அசைவு எனலாம். வங்க அறிவுத் துறையினர் மேற் கொண்டதே reformism என்பதும், சுயமரியாதை அறிவுத் துறையினர் உருவாக்கியது மத நீக்கம் என்கிற liberation அதாவது விடுதலையியல் செயல்பாடு என்பது ஐரோப்பிய அறிவுத் துறையினரின் தற்கால ஆய்வு நூல்களில் துல்லியமாக வெளிப்படுவதைக் காணலாம்.

சுயம், குடிமை, அரசு, முப்புள்ளிக்கோலம்:

எனவே இந்தத் தொடக்கநிலைத் தெளிவோடு, புதுவை முரசின் கருத்துலகப் போராளியாகிய புதுவை சிவத்தின் இதழியல்

செயல்பாடுகளை மதிப்பிடாமல் கிடைக்கிற ஆளுமை பெறுமானங்கள் வேறாக இருக்கும். இங்குள்ள சாதியக் கறைபடிந்த மானுடத்தையும் மனித நிலையிலிருந்து கீழிறக்கம் செய்யப் பட்டுள்ள மானுடத் தொகுதியை நவீனத்துவக் கண்ணோட்டத்தோடு 'தாமே தமக்கு புத்தம் புதிய சுய மதிப்பைக் கற்பித்துக்கொள்கிற புதிய சுயம் உருவாக்க (self establishment) நடவடிக்கையே புதுவை சிவம் முன்வைக்க விரும்பிய அடையாள அரசியலாகும். பல்வேறு கொள்கை உறவுகொண்ட இதழ்களில் அவர் எழுதிய அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளின் வழி தெளிவாவது இதுதான். தன் மொழி இனம் காண நவீனத்துவக் கண்ணோட்டம் கொண்ட புதிய சுயத்தை அறிந்தேற்க வைப்பதுதான் அது எனலாம்.

தேசம், அரசு, ஆட்சிக் கட்டமைப்பு என்பன பற்றியெல்லாமும் அவருக்கு கவனமும், கரிசனமும் இருந்தபோதும் முதன்மையான ஆளுமைக்கட்டமைப்பு பல்வேறு சாதியக் குடிமைச் சமூகக் குழுக்களின் ஆளுமைக் கட்டமைப்பு இந்த இந்தியாவில் சுயமற்ற மக்கள் தொகுதியாகவும் குலம் சார்ந்த கைவினைத் தொழிலுக்குள் முடக்கப்பட்டதாகவும், அல்லது நவீன இயந்திர வகைப்பட்ட தொழில்களில் மலிவான உயர்திணைக் கருவிகளாகக் கொத்துத் கொத்தாகக் கூளம் கூளமாக மலிவான கூலிக்குப் (cheap labour) பயன்படுத்தப்பட்டதாகவும் உள்ள சூத்திர, பஞ்சம, பழங்குடிகளையும், பெண் பாலினத்தவரையும் மீட்டெடுப்பது அவரின் முதன்மை கரிசனமாக இருந்திருக்கிறது. இந்த ஒடுக்கப்பட்டோர் மீட்புவாத முயற்சிகளுக்கு வைகீக மீட்புவாதமும் அதைச் சார்ந்து இயங்கும் புதிய அரசும் (இந்திய) எதிராக இயங்குகிறது என்கிற பொருளில் அன்றைய அரசதிகாரத்தை எதிர் இலக்காகக் கொள்கிறார். அதை வீழ்த்திய இடத்தில் நம் இலக்குகளை சாதித்துக்கொள்ள நமக்கான அரசதிகாரம் வேண்டும் என்கிற பொருளில் தேவைக்கேற்ப ஆட்சி அதிகார விழைவுகளை வெளிப்படுத்துகிறார். மற்றபடி தாம் விழைகிற ஆட்சியதிகாரத்துக்கான தேர்தல் பந்தயங்களையோ, வாக்காளர் அணித் திரட்டல் களையோ, பிரச்சார பெரு முழக்கங்களையோ அவருடைய சுயமரியாதை இதழியல் முதன்மையாக கவனஞ்செலுத்தவில்லை.

சுயத்திலிருந்து தேசத்திற்குத் தாவும் வேட்கை:

ஒடுக்கப்பட்டோர் சமூக ஆளுமை உருவாக்கத்துக்கான கருத்தியல்களே எண்ணிக்கையிலும், அடர்த்தியிலும் மிகுந்துள்ளன. மதநீக்கம், சாதியத்தகர்வு, பால்நிலைச் சமத்துவம் என்கிற சுயமரியாதை நிர்மாண இலக்குகளை எட்டிப்பிடிக்க இருக்கிற வேறுவாய்ப்புகளற்ற ஒரேவழி ஆட்சியதிகாரம் என்கிற அதிகாரத்தை முற்றுமாக பார்க்கிற பார்வை அவரிடம் இல்லை. மாறாக தங்களின் தேவைக்கேற்ப இயக்கங்கள் அதிகாரத்தை முற்றுகையிடும் பார்வையே அவரிடம் மேலோங்கி இருந்திருக்கிறது. பெரியார் - அண்ணா முரண்பாடும் அதை முன்வைத்து விவாதிக்கப்பட்ட பல கருத்துக்களும் பரவலாக பெரியாரின் பெருந்தாமணத்தை ஒட்டியே அனைத்தும் சுருக்கப்பட்ட நிலையில் முன்வைக்கப்பட்டன. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்களின் காலத்தில் வழங்கப்பட்ட சமூக அரசியல் நீதிகள்கூட வடவர்களிடம் போய்ச் சோந்திருக்கிற புதிய அதிகாரத்தால் சுதந்திர இந்தியாவில் சுயமரியாதை செயல்பாடுகளுக்கும், சமதர்மச் செயல்பாடுகளுக்கும் கிடைக்காது. எனவே தனிநாட்டுக் கோரிக்கையும், அதற்கேற்ப, அரசியல் இயக்கமாக நாம் நம் இயக்கத்தை மறுவார்ப்படம் செய்தே தீர வேண்டும் அதன் அடிப்படையில் பெரும் பான்மை எண்ணிக்கையினரின் (குத்திர பஞ்சம்) மக்கள் பிரதிநிதித்துவ அரசாக இதை மாற்ற நாம் முன்னோடி அரசியல் சக்தியாக உழைக்க வேண்டும் என்கிற புரிதலுமே அவருடைய அரசியல் சார்ந்த நிலைப்பாடுகளில் பட்டுத் தெறிக்கிறது.

அதை எல்லாம் விடுத்து பெரியாரின் பெருந்தாமணத்தையே முதலும் முடிவுமான பேசு பொருளாக்கி அது நிகழாதிருந்திருந்தால் தலைவர்களுக்குள் பிணக்கு வந்திருக்காது. அப்படி பிணக்கு ஏற்படாதிருக்குமானால் இயக்கம் ஒற்றுமையாக இருந்திருக்கும். நம் கொள்கைகள் விரைவாக வெற்றியடைந்திருக்கும் என்பதுபோன்ற இயங்கா நிலைப்பார்வைகள் புதுவைச் சிவத்தின் இதழியல் செயல்பாடுகளை முற்றுகையிடவில்லை. அதற்கு அவர் பாரதிதாசன் என்கிற பேரொளியைத்

தழுவி நின்றவர் என்பதை ஒரு முகாமையான காரணமாகச் சொல்லலாம். ஏனெனில் பாரதிதாசனும், பெரியாரின் பொருந்தாமணத்தைத் தொடக்கத்தில் கண்டித்தவர் என்ற போதும் அண்ணாவையும் அவர் தம்பிமார் களையும் போல அதையே முற்றுமுழுதாகப் பேசுவது என்று மூழ்கிவிடாமல் விரைந்து தெளிவுபெற்று அண்ணாவின் தரப்பில் கொள்ள வேண்டுவனவற்றைக் கொண்டு, தள்ள வேண்டுவனவற்றைத் தள்ளி மீளவும் தீவிரமான சமூக சுயமரியாதை நிர்மாணப் பணிகளுக்குள் புரட்சிக்கவிஞர் ஈடுபடலாயினர். இந்தத் தெளிவான வழித்தடம், புதுவை சிவத்தின் பயணத்திலும் பங்காற்றியுள்ளது தெரிகிறது.

புதுவை கற்பித்த புதுப்பாடம்:

அண்ணாவும் அவர் தம்பிமார்களும் முன்வைத்த புதிய அரசியல் எதிரிகள் அவர்களின் வலிமை, அதன் இரக்கமற்ற போக்கு என அனைத்தையும் திராவிடநாடு என்கிற அரசியல் புனைவின் வழியாக மட்டும் பார்க்காமல் புதுவை என்கிற மண்ணும், நீருமாக, தசையும், குருதியுமாக தான் பிறந்து வளர்ந்த பூமியின் அவலங்களிலிருந்து உள்வாங்கத் தொடங்கினார் சிவம். திராவிட இயக்க இதழியலாகட்டும் சுயமரியாதை இயக்க இதழியலாகட்டும் அதுவரை தமிழ் வாழிடத்தை பிளவுபடாத வரலாற்று நிலப்பகுதியாகக் கற்பித்து வாழ்ந்துவந்து கொண்டிருந்தனர் என்றே சொல்லலாம். இந்நிலைமையிலே புரட்சிக் கவிஞரும் அவருடைய கருத்துப் படைக்கலனாகிய புதுவை சிவமும் புதுவைபற்றி விவாதித்த பொருண்மைகள் வரலாறு, புவியியல், பண்பாடு, ஆட்சியதிகாரம் என்று அனைத்து நிலையிலும் திராவிட சுயமரியாதை இயக்கத்துக்கும் இதழியலுக்கும் ஒரு மாபெரும் கொடையென்றே கூறலாம். திராவிட சுயமரியாதை இயக்கங்களின் முழுமை கெடாமல் அதற்குள் புதுவையின் தனித்துவத்தை எல்லா நிலையிலும் அவர்கள் பொருத்திக் காட்டினர். அந்தத் தனித்துவத்தை விளக்கும் தெளிவு முழுமைக்கு இன்றும் சிறப்பாக ஒளியூட்டி வருகிறது எனலாம்.

கட்டுரையாளர் - உலக தமிழராய்ச்சி நிறுவனத்தில் பாரதிதாசன் இயல் ஆய்வாளர்

வளர்ச்சித் திட்டமா? அழிவுத் திட்டமா?

அணுக்கழிவுகளை ஒரு இலட்சம் ஆண்டுகள் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற சுந்தரராஜன் உரையைப் படித்தபோது அதிர்ந்து போனேன். வளர்ச்சிக்கான திட்டங்கள் என்ற பெயரில் மக்களின் உயிர் வாழ்க்கையே வளர்ச்சிக்கு விலையாகக் கேட்கும் திட்டங்களை எப்படி ஏற்க முடியும்? தூத்துக்குடியில் மக்கள் போராட்டத்தினாலும் 13 உயிர்களை துப்பாக்கிச் சூட்டுக்குப் பலி கொடுத்ததனாலும் தமிழக அரசு ஸ்டெர்லைட் ஆலையை மூடி சீல் வைத்தது. இப்போது பசுமைத் தீர்ப்பாயத்தின் வழியாக தனது செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி, மீண்டும் தூத்துக்குடியில் நுழைய ஸ்டெர்லைட் நிறுவனம் முயற்சிக்கிறது. வன்கொடுமைத் தடுப்புச் சட்டத்திலும் வரதட்சணை ஒழிப்புச் சட்டத்திலும் ஓட்டையைப் போட்டு சட்டத்தின் வலிமையை சிதைக்கும் தீர்ப்பை வழங்கிய உச்சநீதிமன்ற நீதிபதி கோயல் பதவி ஓய்வு பெற்ற அடுத்த சில மணி நேரங்களிலேயே நடுவண் ஆட்சியால் பசுமைத் தீர்ப்பாயத்தின் தலைவராக்கப்பட்டார். அவர் பொறுப்பேற்றவுடன் வேதாந்தா நிறுவனம் தனக்கு சாதகமான உத்தரவுகளைப் பெறத் தொடங்கி விட்டது.

லண்டனைத் தலைமையகமாகக் கொண்டு செயல்படும் அனில் அகர்வால் வேதாந்தக் குழுமத்தின் தலைமை அலுவலகத்தில் அதன் நிர்வாகக் குழு கூட்டம் நடந்தபோது லண்டனில் எதிர்ப்புப் போராட்டம் சுற்றுச் சூழல் ஆதரவாளர்களால் நடத்தப்பட்ட செய்தியை 'டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா' நாளேடு (அக்.1, 2018) அன்று வெளியிட்டிருக்கிறது.

தூத்துக்குடி ஸ்டெர்லைட் ஆலை எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் 13 பேர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டித்து, போராட்டத்தில் முழக்கமிடப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு அரசே இந்தப் போராட்டங்களையோ, கண்டனக் கூட்டங்களையோ அனுமதிப்பதில்லை. ஆனால் லண்டன் நகரில் போராட்டம் நடக்கிறது. வேதாந்த குழுமம் லண்டனில் நடத்தும் தொழிற்சாலைகளால் சுற்றுச் சூழல் பாதிப்பு, மனித உரிமை மீறல், நிதி ஒழுங்கீனம் உள்ளிட்ட குற்றங்களை இழைத்திருப்பதை போராட்டக்காரர்கள் சுட்டிக்காட்டி, லண்டன் மாநகராட்சி, ஏன் இந்த நிறுவனம் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று கேள்வி எழுப்பியுள்ளனர். லண்டன் பங்கு சந்தைக்கான பட்டியலிலிருந்து வேதாந்தா குழுமம் நீக்கி வைக்கப்பட்டிருப்பது கூடுதல் செய்தியாகும். வேதாந்தா குழுமத்தில் முறைகேடு, சுற்றுச் சூழல் பாதிப்புகளை உருவாக்கும் திட்டங்களை விளக்கி ஒரு ஆய்வு நூலும் 'வேதாந்தா பில்லியன்ஸ்' என்ற பெயரில் லண்டனில் சுற்றுச் சூழல் ஆர்வலர்கள் வெளியிட்டிருப்பதை அந்த ஆங்கில நாளேடு சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது.

அழிவை உருவாக்கும் ஆபத்தான திட்டங்கள் குறித்து உலகம் முழுதும் மக்கள் விழித்துக் கொண்டு போராடத் தொடங்கியிருப்பதையே இது காட்டுகிறது. 'நிமிர்வோம்' இத்தகைய சிறப்பான கட்டுரைகளை வெளியிட வருகிறது!

கு. மணிகண்டன், திருப்போரூர்

ஆர்.எஸ்.எஸ். இரட்டை வேடம்

அய்யப்பன் கோயிலுக்குள் பெண்கள் நுழைவது குறித்து கார்க்கி கட்டுரை பல விரிவான செய்திகளைத் தந்திருக்கிறது. பெண்களை அனுமதிக்கக் கூடாது என்றும், உச்சநீதி மன்றத்தின் தீர்ப்பை மறு ஆய்வு செய்யப் கோரும் மனுவை தாக்கல் செய்ய வேண்டும் என்றும் கேரள அரசை பா.ஜ.க.வும், ஆர்.எஸ்.சும் மிரட்டுகின்றன. ஆர்.எஸ்.எஸ். குருமூர்த்தி, கேரளாவில் நிகழ்ந்த வெள்ளச் சேதத்துக்கு பெண்களை அய்யப்பன் கோயிலுக்குள் அனுமதிக்கக் கேரள அரசு எடுத்த முடிவே காரணம் என்றார்.

ஆனால், கேரளாவின் பா.ஜ.க. நாளிதழான 'ஜென்ம பூமி' ஏட்டில் ஆர்.எஸ்.எஸ். உயர்மட்ட சிந்தனைக் குழுவான 'பாரதிய விச்சாரகேந்திரம்' என்ற அமைப்பில் முக்கிய பொறுப்பு வகிக்கும் ஆர்.சஞ்சய்யன், சபரிமலையில் பெண்களை அனுமதித்துள்ளதை வரவேற்று கட்டுரை எழுதியுள்ளார். உச்சநீதிமன்றத் தீர்ப்பை உடனே கேரள அரசு அமுல்படுத்த வேண்டும். இது இந்து தர்மத்தை வளர்க்கும் தீர்ப்பு என்று எழுதியுள்ளார்.

ஆர்.எஸ்.எஸ். ஏன் இரட்டை வேடம் போடுகிறது?

க. அரங்கராசன், சென்னை-28

ஒரு வரலாற்றுக் கவிதை

1970ஆம் ஆண்டு சென்னை வானொலிக்கு பெரியார் ஒரு பேட்டி அளித்தார். பெரியாரின் பல்வேறு வரலாற்றுத் தடங்களை விரிவாக பெரியாரே பதிவு செய்த முக்கியத்துவமான பேட்டி அது. பேட்டி கண்ட செய்தியாளர் மாறன். பெரியாருடன் வைக்கம் போராட்டம், கதர் இயக்கம் உள்ளிட்ட இயக்கங்களில் உடன் பயணித்தவரும், காங்கிரஸ்காரரும் பெரியாரின் உற்ற நண்பருமான கோவை அய்யாமுத்து, பெரியாரின் பேட்டியை குரல் வழியாக வானொலியில் கேட்டவுடன், உணர்வுக் குள்ளாகி உடனே எழுதிய கவிதை இது.

கோவை அய்யாமுத்து

வானொலி தன்னில் மாறன்
வழுத்திய கேள்விக் கெல்லாம்
வான்மழைபோன்று தாங்கள்
வழுங்கிய சொற்கள் கேட்டு
நானும் என்மனையாள் தானும்
நன்மனம் நிறைவுற் றோமே!

நீங்கிலா நினைவு சூட்டு
நீத்தமும் நினைப்ப தோடு
ஓங்குமுன் புகழைக் கேட்டு
உள்ளமும் மகிழ்வுற் றோமே!
எண்ணிய கருத்தைத் தாங்கள்
எவ்வெல்லாம் எதிர்த்த போதும்
திண்ணிய மாகச் சொல்லும்
திறத்தினை எண்ணி எண்ணிச்
சிறியனேன் இறும்பு தெய்தித்
திளைத்திடல் இன்றும் உண்டே!

உத்தமீ நாகம் மாவும்
உயிருடன் இருந்த காவை
எத்தனை நாட்கள் அங்கு
இன்னமுது உண்டோம் நாங்கள்.
அத்தனே! அந்த நாட்கள்
அருந்தவப் பேறாம் அன்றோ!

இத்தரை மீதில் சாதி
இழிபடும் சமயம் சாதி
முத்திரை கிழிக்கும் போரில்
முற்றி லும்மோடு நின்றேன்
எத்தனை துன்ப மேற்று
இடர்ப்பட நேரிட் டாலும்
சுத்த தன் மானம் காக்கத்
தொடர்ந்துயிர் ஈவே னய்யா!

.....
.....

பன்னெடுங் காலம் தங்கள்
பகுத்தறிவு வியக்கம் வாழ்ந்து
நன்னெறி சூழ்ந்து மக்கள்
நலமுடன் வாழ்க! வாழ்க!

பேராசிரியர் மு. இராமநாதன் எழுதிய
'பெரியார் - ஒரு முழுப் புரட்சியாளர்' நூலிலிருந்து

Printed by K.RAJENDRAN. Published and Owned by K.RAJENDRAN and Printed at
BEAUTIFUL PRINTER, 27/65, Devaraj Street, Royapettah, Chennai-600014 and Published at Old No.29,
New No.16, 1st Street, Journalists Colony, Srinivasapuram, Thiruvannamiyur, Chennai-600041. Editor:K.RAJENDRAN